

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΜΣ' | ΑΘΗΝΑΙ, ΑΓ. ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19—Τηλ. 227-689 | 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1969 | ΑΡΙΘ. 5

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

ΥΠ' ΑΡΙΘ. 126

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΧΑΡΤΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατόπιν μακρᾶς πολυμόχθου προεργασίας, εἴτα δὲ καὶ ἀλλεπαλλήλων ἐν πνεύματι κατανοήσεως συνεργασιῶν μετὰ τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἐξοχωτάτου ἐπὶ τῇ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ἐρησκειμάτων Ὑπουργοῦ, συνετάγῃ, ἐψηφίσθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 27, Τεύχος Α', τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 17 Φεβρουαρίου 1969, τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 126 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν ἔχουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, παραμένει ἀναποσπάστως ἠνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃ καὶ μετὰ πάσης ἄλλῃς ὁμοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

2. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, περιλαμβάνει τὰς ἐκκλησιαστικὰς περιφερείας τῆς Χώρας κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε τεθειμένα. Συνίσταται ἐκ πάντων τῶν ἐν αὐταῖς εἰς Χριστόν πιστευόντων καὶ ὁμολογούντων τὸ ἱερὸν τῆς πίστεως Σύμβολον, πρεσβευόντων δὲ πάνθ' ὅσα πρεσβεύει ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία. Ἡ ὑφισταμένη Ἐκκλησιαστικὴ κατάστασις ἐν Κρήτῃ, Δωδεκανήσῳ καὶ Ἀγίῳ Ὀρει δὲν θίγεται διὰ τοῦ παρόντος.

3. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶναι αὐτοκέφαλος καὶ διοικεῖται ὑπὸ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ αὐτῆς Ἀρχιερέων, τηροῦσα ἀπαρσαλευτῶς, ὡς πᾶσαι αἱ λοιπαὶ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, τοὺς περὶ τὸ δόγμα καὶ τὴν λατρείαν Ἱερούς Ἀποστολικούς καὶ Συνοδικούς Κανόνας καὶ τὰς Ἱεράς Παραδόσεις, ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν Νόμων διαγορευομένων.

4. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, αἱ Ἱεραὶ Μητροπόλεις αὐτῆς, αἱ Ἱεραὶ Μοναί, οἱ ἐνοριακοὶ Ναοί, αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ Σχολαί, τὰ Ἐκκλησιαστικὰ

Ἰδρύματα, ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία καὶ οἱ διὰ τοῦ παρόντος συνιστώμενοι Ἐκκλησιαστικοὶ Ὀργανισμοὶ εἶναι Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καὶ ἀπολαύουσι τῶν προνομίων τοῦ Κράτους, προκειμένου περὶ τῶν πράξεων, αἵτινες ἀνάγονται ἀμέσως εἰς τοὺς πνευματικούς καὶ θρησκευτικούς σκοπούς των. Διὰ τὴν διοίκησιν, διαχείρισιν, ἐκμετάλλευσιν καὶ διάθεσιν τῶν περιουσιακῶν στοιχείων καὶ τῶν πόρων τῶν Νομικῶν τούτων Προσώπων, οὐδεμία συγκυρία ἀπαίτειται ἢ ἀδεια οἰασδῆποτε πολιτικῆς Ἀρχῆς ἀπαιτεῖται, ἐπιφυλασσομένων τῶν ἐκ λόγων δημοσίας τάξεως ἢ δημοσίου συμφέροντος γενικῶς ἰσχυουσῶν νομίμων ρυθμίσεων καὶ ἀπαγορεύσεων. Οἰκονομικὸς ἔλεγχος παρὰ τῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν ἐπιτρέπεται μόνον κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 42 παρ. 8 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἐνώπιον δὲ τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

2. Ὁ ἐπιβαλλόμενος εἰς πολιτικὰς δίκας ὄρκος δίδεται, ἐὰν μὲν ἐπιβάλλεται:

α) Πρὸς τὴν Διαρκῆ Ἱεράν Σύνοδον, ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεραματῆως αὐτῆς ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

β) Πρὸς τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις, ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου αὐτῶν καὶ ἐν ἐλλείψει τιοιούτου ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου.

γ) Πρὸς Ἱεράν Μονήν, ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου αὐτῆς καὶ ἐν κωλύματι τούτου ὑπὸ τοῦ ὀριζομένου παρὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου Συμβούλου.

δ) Πρὸς Ἱερούς Ναοὺς, ὑπὸ τοῦ παρὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ὀριζομένου λαϊκοῦ μέλους, καὶ

ε) Πρὸς Ἐκκλησιαστικούς Ὄργανισμούς, ὑπὸ τοῦ ἀσχοῦντος χρέη Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος καὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπολαμβάνουσι τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 181 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος προβλεπομένης προστασίας.

2. Πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἐκκλησιαστικαὶ Ἀρχαὶ ἀλληλογραφοῦσι πρὸς πάσας μὲν τὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους ἀπ' εὐθείας, πρὸς πάσας δὲ τὰς ἐκτὸς τοῦ Κράτους πολιτικὰς Ἀρχὰς διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἡ ἀλληλογραφία τῶν Κεντρικῶν Διοικητικῶν Σωμάτων καὶ Κεντρικῶν Ἐκτελεστικῶν Ὄργάνων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διεξάγεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῶν ἢ τῶν νομίμως ἀναπληρουμένων αὐτόν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συνεργάζεται ἐκαστοτε μετὰ τῆς Πολιτείας, προκειμένου περὶ θεμάτων κοινοῦ ἐνδιαφέροντος, ὡς τὰ τῆς συγκλήσεως γενικωτέρων συνόδων, τὰ τῆς Χριστιανικῆς ἀγωγῆς, τῆς ἐξυψώσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας, τῆς διαφυλάξεως τῶν ἱερῶν κειμηλίων καὶ ἐκκλησιαστικῶν καὶ Χριστιανικῶν μνημείων, τῆς καθιερώσεως νέων θρησκευτικῶν τελετῶν, συνδυαζομένων μετὰ γενικῆς ἀργίας, τῆς ἀντιμετωπίσεως τῆς διαδόσεως πεπλανημένων θρησκευτικῶν διδασκαλιῶν καὶ τοῦ κατ' αὐτῆς προσηλυτισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

Ἄρθρον 5.

1. Τὰ Κεντρικὰ Διοικητικὰ Σώματα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι:

- α) Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας (Ι.Σ.Ι.)
- β) Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος (Δ.Ι.Σ.) καὶ
- γ) Ἡ Γενικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Συνέλευσις (Γ.Ε.ΣΥ.).

2. Τὰ Κεντρικὰ Ἐκτελεστικὰ Ὄργανα εἶναι:

- α) Τὸ Κεντρικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον (Κ.Ε.Σ.) καὶ
- β) Ἡ Συνοδικὴ Διοίκησις (ΣΥ.Δ.).

3. Ὅσαι ἀποφάσεις τῶν Κεντρικῶν Διοικητικῶν Σωμάτων καὶ Ἐκτελεστικῶν Ὄργάνων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι δημοσιευτέαι κατὰ νόμον εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δεσμεύουσι τὰ ἐκκλησιαστικὰ ὄργανα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκδιδόμενον ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐκκλησία».

4. Πρόεδρος πάντων τῶν Κεντρικῶν Διοικητικῶν Σωμάτων καὶ τῶν Κεντρικῶν Ἐκτελεστικῶν Ὄργάνων εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν.

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ἹΕΡΑΡΧΙΑΣ

Ἄρθρον 6.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συγκροτούμενη ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ὡς Προέδρου, καὶ πάντων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων αὐτῆς, εἶναι ἡ Ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ καὶ ὡς τοιαύτη:

Α) Μεριμᾷ διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἐνότητος τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν λοιπῶν Πατριαρχείων καὶ Αὐτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ρυθμίζει τὰς μετ' αὐτῶν καὶ τῶν ἑτεροδόξων σχέσεις αὐτῆς.

Β) Ἀποφασίζει περὶ τῶν ληπτέων μέτρων διὰ τὴν ἐνότητα, τὴν στερέωσιν καὶ τελείωσιν ἐν τῇ πίστει, ὡς καὶ τὴν ἐξύψωσιν τῆς κατὰ Χριστὸν ζωῆς τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Γ) Ἀποφαίνεται περὶ τῶν εἰς τὸ δόγμα, τὰ ἤθη, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τὴν λατρείαν ἀφορώντων.

Δ) Ἐκδίδει ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν νόμων ὀριζομένων καὶ κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων διαγραφομένην ἀρμοδιότητα καὶ εὐθύνην αὐτῆς, διατάξεις καὶ ἀποφάσεις, ἰσχυροῦσας καθ' ἅπασαν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀναφερομένας εἰς ζητήματα πίστεως, θείας λατρείας, ἐκκλησιαστικῆς πειθαρχίας, ὀργανώσεως καὶ ἐσωτερικῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας.

Ε) Ἀσκεῖ ἔλεγχον ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν Ἀρχιερέων καὶ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῶν Διοικητικῶν καὶ Ἐκτελεστικῶν Ὄργάνων τοῦ κέντρου καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ὡς καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὄργανισμῶν.

ΣΤ) Καταρτίζει κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τὸ τριπρόσωπον δελτίον πρὸς πληρωσιν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου καὶ ἐκδίδει τὰ σχετικὰ πρὸς τὸν λαὸν Γράμματα.

Ζ) Ἐκδικάζει ἐνστάσεις κατ' ἀποφάσεων τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ τῆς ἐκ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας ἀποχωρήσεως τῶν Ἀρχιερέων.

Η) Παρέχει εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς ἀδείας ἀπουσίας πλέον τοῦ τριμήνου ἐκ τῶν καθηκόντων τῶν.

Θ) Ἐκδικάζει ἐν τελευταίῳ βαθμῷ καὶ ἀμετακλήτως τὰς ἐφέσεις Ἀρχιερέων, κατὰ τῶν ὁποίων ἐπιβάλλεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπὸ τοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου ἢ ποινῆ τῆς καθαιρέσεως ἢ τῆς ἀπὸ τοῦ Θρόνου ἐκπτώσεως.

Ι) Διορίζει, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Δ.Ι.Σ., τοὺς Προέδρους καὶ τὰ μέλη τῶν Μονίμων Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν (Μ.Σ.Ε.) μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

ΙΑ) Συγκροτεῖ Εἰδικὰς Συνοδικὰς Ἐπιτροπὰς, ὀρίζουσα τὴν σύνθεσιν αὐτῶν, τὸν ἀντικειμενικὸν

αὐτῶν σκοπὸν καὶ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτῶν.

ΙΒ) Ἐπικυροῖ τὸν διορισμὸν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων.

ΙΓ) Ἐπιβάλλει τὸν προσωπικὸν ἀφορισμὸν, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 41 τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ Χάρτου προβλεπόμενα.

ΙΔ) Ψηφίζει τὸν Κανονισμὸν τῶν συνεδριάσεών της καὶ ἐγκρίνει τοὺς ἐσωτερικοὺς Κανονισμοὺς τῶν λοιπῶν Διοικητικῶν καὶ Ἐκτελεστικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὁργάνων, ὡς καὶ τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων.

ΙΕ) Ἀσκεῖ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν νόμων τοῦ Κράτους τὰς ἐκ τούτων καὶ τῶν Ἱερῶν Κανόνων ἀπορροεῦσας ἀρμοδιότητας.

ΙΣΤ) Ἀποφαίνεται ἐπὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, πλὴν ἐὰν ἄλλως ὀρίζεται διὰ νόμου.

Ἄρθρον 7.

Εἰς ζητήματα γενικωτέρας ἐκκλησιαστικῆς φύσεως δύναται νὰ καλῶνται, μετ' ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ὅπως μετέχωσιν εἰς τὰς συνεδριάσεις της ἀνευ ψήφου καὶ οἱ μὴ ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς, πλὴν τῶν κηρυχθέντων ἐκπτώτων ἀπὸ τοῦ Θρόνου των.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνέρχεται ἀντοδικαίως μὲν τὴν 15ην Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους, ὡς καὶ τὴν 16ην Φεβρουαρίου ἐφ' ὅσον δὲν ἐξηγητήθησαν τὰ θέματα τῆς Συνελεύσεως τοῦ Νοεμβρίου καὶ ἀπεφασίσθη τοῦτο ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν 2/3 τῶν παρόντων, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις ἀποφασισθῇ τοῦτο ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ ἀν ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ ἡμίσεος τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων.

2. Αἱ τακτικαὶ καὶ ἐκτακτοὶ Συνελεύσεις τῆς Ἱεραρχίας διαρκοῦσι καθ' ὅσον ἀπαιτεῖται πρὸς συζήτησιν τῶν εἰσαγομένων θεμάτων, πάντως δὲ οὐχὶ πέραν τοῦ δεκαπενθημέρου. Αἱ τακτικαὶ Συνελεύσεις δύναται νὰ παραταθῶσι τὸ πολὺ ἐπὶ δέκα εἰσέτι ἡμέρας, δι' ἀποφάσεως τῶν 2/3 τῶν παρόντων ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων.

3. Πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐξουσίας, τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς Ι.Σ.Ι., ὡς ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς ἰδίας.

Ἄρθρον 9.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡσάκις κρίνει, ὅτι αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς, αἱ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ὁργανισμῶν αὐτῆς, δέον νὰ περιβληθῶσιν ἰσχὺν οὐσιαστικοῦ νόμου, ὑποβάλλει αὐτάς εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς

Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργόν, ὅστις ἐὰν συμφωνῇ μὲ τὸ περιεχόμενον των, προέρχεται εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Β. Διατάγματος ἢ εἰσηγείται τὴν ψήφισιν τοῦ σχετικοῦ νόμου.

Ἡ ΔΙΑΡΚΗΣ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος εἶναι ἡ ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συγκροτεῖται δὲ ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ὡς Προέδρου, καὶ τῶν Ἀρχιερέων Προέδρων τῶν Μονίμων Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 16 τοῦ παρόντος. Ἡ Ι.Σ.Ι. δύναται δι' ἀποφάσεώς της νὰ ὀρίξῃ Ἀντιπρόεδρον τῆς Δ.Ι.Σ. τὸν ἔχοντα τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης Ἀρχιερέα, εἴτε ἐν τῇ Ἱεραρχίᾳ τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ἐκ τῶν μετεχόντων εἰς τὴν Δ.Ι.Σ.

2. Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἀσκεῖ κατὰ τὸ μεσολαβοῦν μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς Συνελεύσεως τῆς Ἱεραρχίας χρονικὸν διάστημα τὰς ἀρμοδιότητας αὐτῆς, ἐξαιρέσει τῶν ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος ὑπὸ στοιχεῖα ΣΤ, Ζ, Θ καὶ ΙΓ ἀναφερομένων.

Ἐπίσης, αὕτη ἀποφασίζει καὶ ἐπὶ παντὸς ἄλλου θέματος τῆς ἀποκλειστικῆς ἀρμοδιότητος τῆς Ἱεραρχίας, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι κατεπεῖγον καὶ οὐδεμίαν ἐπιδέχεται ἀναβολήν, ζητεῖ δὲ ἐξ ὑστέρου τὴν ἐγκρισιν τῆς Ι.Σ.Ι.

3. Ἐπὶ πλέον τούτων ἡ Δ.Ι.Σ. ἀσκεῖ καὶ τὰ ἐξῆς εἰδικὰ καθήκοντα:

Α) Συντονίζει τὸ ἔργον τῶν Μ.Σ.Ε. καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῶν Γραφείων αὐτῶν, ὡς καὶ τοῦ Γραφείου τῆς Ἀρχιγραμματείας.

Β) Ἐπιμελεῖται τῶν πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Γ) Παρακολουθεῖ καὶ ἐλέγχει τὰ τῶν Σχολῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ γενικῶς ἔρχεται συνεπικούρος εἰς τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν αὐτῶν.

Δ) Ἐλέγχει τὰς ὑπὸ τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῆς Γενικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως ὑποβαλλομένας αὐτῇ ἀνὰ ἐξάμηνον ἐκθέσεις καὶ ἀποφαίνεται σχετικῶς.

Ε) Ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιον γενικὸν προϋπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ τοὺς ἐπὶ μέρους προϋπολογισμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὁργανισμῶν καὶ Ἰδρυμάτων αὐτῆς, πρὸ τῆς ὑποβολῆς των εἰς τὴν Γ.Ε.ΣΤ.

ΣΤ) Μετ' εἰσήγησιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 16 παρ. 1 ἐδάφ. ζ Μονίμου Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, γνωματεύει ἐπὶ τῆς καταλληλότητος ἀπάντων τῶν ἐν ταῖς Σχολαίαις Στοιχειώδους καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως διδακτικῶν βιβλίων τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν.

Ζ) Ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθήκοντων τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν.

Η) 'Επαγρυπνεῖ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν Χριστιανικὴν διδασκαλίαν βίου τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος, τῆς διαφυλάξεως αὐτοῦ ἀπὸ πεπλανημένων διδασκαλιῶν καὶ τοῦ εἰς βάρος του προσηλυτισμοῦ διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ Θεοῦ Λόγου, διὰ τῶν θρησκευτικῶν διδασκαλιῶν, διὰ τῆς ἐκδόσεως καταλλήλων βιβλίων καὶ περιοδικῶν, διὰ παραινετικῶν Γραμμάτων, διὰ τῆς προσηκούσης κοινωνικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς δράσεως καὶ διὰ παντὸς ἄλλου καταλλήλου μέσου, δυναμένη ὅπως αἰτήσῃται τὴν βάσει τῶν κειμένων νόμων συνδρομὴν τῆς Πολιτείας.

Θ) 'Εκδίδει ἐπίσημον δελτίον ὑπὸ τὸν τίτλον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ἐν ᾧ καταχωροῦνται 'Εκκλησιαστικοὶ Νόμοι, Πράξεις, 'Αποφάσεις, 'Εγκύκλιοι τῶν Κεντρικῶν Διοικητικῶν Σωμάτων τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος καὶ λοιπῶν Ὁργάνων.

Ι) Μετὰ τὴν διεξαγωγὴν ἐνόρκων ἀνακρίσεων, ἐλεγχομένου τινὸς ὡς αἰρετικοῦ, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν 'Ιεράν Σύνοδον τῆς 'Ιεραρχίας, ἵνα αὕτη ἐνεργήσῃ τὰ ὑπὸ τῶν 'Ιερῶν Κανόνων καὶ τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

ΙΑ) 'Επαγρυπνεῖ ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῶν εἰς χρῆσιν τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ εἶτε ἔξωθεν τῆς 'Επικρατείας εἰσαγομένων εἶτε ἐν 'Ελλάδι ἐκτυπωμένων βιβλίων, εἰκόνων, πινάκων καὶ ἄλλων ἐντύπων, πραγματευομένων ἀντικείμενα θρησκευτικά.

ΙΒ) Δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπέμβασιν τῶν ἀρμοδιῶν πολιτικῶν καὶ δικαστικῶν Ἀρχῶν, πρὸς ἐνέργειαν τῶν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ὀριζομένων, ὡςάκις ἤθελε κρίνει, ὅτι ἐντυπον ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει ἀναφερομένων ἢ θεατρικῶν ἢ κινηματογραφικῶν ἢ διὰ τηλεφίας μεταδιδόμενον ἔργον περιέχει τι, τὸ ὁποῖον θίγει τὰ Δόγματα, τὰ Μυστήρια, τοὺς 'Εκκλησιαστικοὺς Κανόνας, τὴν Διδασκαλίαν, τὰς 'Ιεράς Παραδόσεις, τὰς τελετὰς καὶ τὰ ἔθιμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς 'Εκκλησίας ἢ περιλαμβάνει ἀνευλαβεῖς ἐκφράσεις κατὰ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας καὶ τῶν λειτουργῶν αὐτῆς ἢ προσβάλλει τὰ χρηστὰ ἥθη.

ΙΓ) Παρέχει εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς ἔδρας αὐτῶν ἐνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν.

ΙΔ) Ἐντὸς τῶν ὀρισμῶν τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν τούτοις συμπορευομένων 'Ιερῶν Κανόνων καὶ 'Αποφάσεων τῆς 'Ιεράς Συνόδου τῆς 'Ιεραρχίας καὶ κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτῆς, ἐκδίδει πράξεις ρυθμιζούσας τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος.

ΙΕ) Προτείνει εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων τὴν ἴδρυσιν νέων, ὡς καὶ τὴν διάλυσιν ἢ συγχώνευσιν ἢ μετατροπὴν ὑφισταμένων 'Ιερῶν Μονῶν.

ΙΣΤ) Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. ἔχει πᾶσαν ἄλλην ἀρμοδιότητα ἀναγνωριζομένην αὐτῇ ὑπὸ εἰδικῶν νόμων.

4. Ὁ Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς λειτουργίας τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀσκήσιν τῆς ἐξουσίας τῆς ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς 'Ιεράς Συνόδου τῆς 'Ιεραρχίας.

Ἄρθρον 11.

1. Εἰς τὰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους συνεδριάσεις τῆς 'Ιεράς Συνόδου τῆς 'Ιεραρχίας καὶ τῆς Διαρκοῦς 'Ιεράς Συνόδου, ἐφ' ὅσον συζητοῦνται διοικητικῆς φύσεως θέματα, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, καλούμενος πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῶν πρὸ τριῶν τοῦλάχιστον ἡμερῶν ἐγγράφως καὶ μετ' ἀνακοινώσεως τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως, δύναται νὰ παρίσταται ἄνευ ψήφου αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Θρησκευμάτων.

2. Παράλειψις προηγουμένης προσκλήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα, ἐπάγεται ἀκυρότητα τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεων.

Ἡ ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ Γενικὴ 'Εκκλησιαστικὴ Συνέλευσις συγκροτεῖται ἐκ μονίμων καὶ ἐξ αἰρετῶν μελῶν. Μόνιμα αὐτῆς μέλη εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἢ ὁ ἐν τῇ Συνελεύσει τῆς 'Ιεραρχίας ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, ὡς Πρόεδρος, πάντες οἱ ἐν ἐνέργειᾳ Ἀρχιερεῖς, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Γραμματεῖς τῆς Διαρκοῦς 'Ιεράς Συνόδου, οἱ Γενικοὶ Διευθυνταὶ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τοῦ Ὁργανισμοῦ Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τῆς 'Εκκλησιαστικῆς Περιουσίας καὶ τοῦ 'Εκκλησιαστικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Ὁργανισμοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτος συσταθῇ κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 38 παρ. 4 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα, καὶ οἱ Διευθυνταὶ Γραμματεῖς τῶν Γραφείων τῶν Μονίμων Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν. Αἰρετὰ μέλη αὐτῆς ἐπὶ τριετὴ θητεία εἶναι ἀνά εἰς λαϊκὸς ἀντιπρόσωπος ἐξ ἐκάστης Μητροπόλεως, διαμένων μονίμως ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῆς. Οὗτος κληροῦται μετ' ἀναπληρωτοῦ του ἐκ καταλόγου δέκα πέντε προσώπων ἀπὸ κοινῶ ἐπιλεγομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ τοῦ Νομάρχου, ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπαρχιακῆς 'Εκκλησιαστικῆς Συνελεύσεως. Οἱ συντάσσοντες τὸν κατάλογον ἐνεργοῦσι καὶ τὴν κλήρωσιν.

2. Ἡ Γενικὴ 'Εκκλησιαστικὴ Συνέλευσις συνέρχεται τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου αὐτῆς, τακτικῶς μὲν ἀπαξ τοῦ ἔτους, ἐκτάκτως δὲ ὡςάκις ἀποφασισθῇ τοῦτο ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Μονίμου Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ ζητηθῇ τοῦτο ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ 1/3 τῶν αἰρετῶν μελῶν αὐτῆς.

3. Ἡ Γενικὴ 'Εκκλησιαστικὴ Συνέλευσις ἔχει τὰς ἀκολούθους ἀρμοδιότητας:

Α) Ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ζητημάτων τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος. Εἰδικώτερον, ψηφίζει τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ Ἀπολογισμὸν τῆς διαχειρίσεως τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος, ὡς καὶ τοὺς ἐπὶ μέρος προϋπολογισμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς τῶν Κεντρικῶν 'Εκκλησιαστικῶν Ὁργανισμῶν καὶ τῶν 'Εκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων.

Β) Μεριμᾶ γενικῶς πρὸς προστασίαν τῶν ὑλικῶν συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Γ) Ἐλέγχει τὴν λειτουργίαν τῶν πάσης φύσεως Ἐκκλησιαστικῶν Ὄργανισμῶν καὶ Ἰδρυμάτων αὐτῆς.

Δ) Ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν διαβιβαζομένων αὐτῇ ἢ τῶν ὅσων ἤθελε ζητήσει ἐκθέσεων τῆς Γενικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως τοῦ Ὄργανισμοῦ Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ε) Γνωματεύει περὶ τῶν προσώπων τῶν προτεινομένων, ὅπως περιληφθῶσιν εἰς τὸν κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων.

ΣΤ) Ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν τῆς τὰ αἰρετὰ μέλη τοῦ Κεντρικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των.

Ζ) Εἰσηγεῖται εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τὴν ἀλλαγὴν τῶν ὀρίων καὶ τῆς ὀνομασίας τῶν Ἱ. Μητροπόλεων.

Η) Τέλος, ἔχει καὶ ὅσας ἀρμοδιότητας ἤθελον ἀναθέσει ἐκ τῶν ἰδίων των, δι' ἀποφάσεων των, ἢ Ἱ.Σ.Ι. ἢ ἢ Δ.Ι.Σ. εἰς αὐτήν.

4. Πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς Γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συνελεύσεως ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεων αὐτῆς, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τῆς ἀρμοδίας Μονίμου Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ὙΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἄρθρον 13.

1. Τὸ Κεντρικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον συγκροτεῖται ἐκ μονίμων καὶ ἐξ αἰρετῶν μελῶν. Μόνιμα μέλη τοῦ Κ.Ε.Σ. εἶναι ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐφ' ὅσον ὀρίσθῃ τοιοῦτος ὑπὸ τῆς Ἱ.Σ.Ι., ὡς Πρόεδρος καὶ Ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ καὶ οἱ Γενικοὶ Διευθυνταὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὄργανισμῶν. Αἰρετὰ δὲ μέλη εἶναι δύο πρεσβύτεροι καὶ τέσσαρες λαϊκοί, ἐκλεγόμενοι ἐπὶ τριετεί θητεία ὑπὸ τῆς Γ.Ε.ΣΥ. ἐκ τῶν μελῶν τῆς μετ' ἰσαριθμῶν ἀναπληρωτῶν.

Ἄρθρον 14.

1. Τὸ Κεντρικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἔχει τὰς ἐν ἄρθρῳ 12 παρ. 3 τοῦ παρόντος ἀρμοδιότητας τῆς Γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συνελεύσεως, καθ' ὃν χρόνον αὐτὴ δὲν τελεῖ ἐν συνόδῳ, πλὴν τῶν ὑπὸ στοιχεῖα Α, Ε καὶ ΣΤ ἀναφερομένων, καὶ ὅσας ἄλλας ἤθελεν ἐκχωρήσει εἰς αὐτὸ ἢ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, ἢ καὶ ἢ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος.

2. Ἐπὶ πλέον τούτων, α) καταρτίζει τὸν ἐτήσιον γενικὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τῆς διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ τοὺς ἐπὶ μέρους προϋπολογισμοὺς καὶ ἀπολογισμοὺς τῶν Κεντρικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὄργανισμῶν καὶ Ἰδρυ-

μάτων. τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει εἰς τὴν Γ.Ε.ΣΥ. πρὸς ψήφισιν.

β) Κατ' ἐπιτροπὴν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐπιμελεῖται τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

γ) Ἐγκρίνει τὰς πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ. εἰσηγήσεις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Μονίμου Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς.

δ) Καταρτίζει τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Γ.Ε.ΣΥ.

Ἄρθρον 15.

Πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Κ.Ε.Σ., μετὰ γνώμην τῆς οἰκείας Μονίμου Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεων τῆς Ἱ.Σ.Ι.

Ἡ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΜΟΝΙΜΟΙ ΚΑΙ ΒΙΔΙΚΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ (Μ.Σ.Ε.)

Ἄρθρον 16.

1. Πρὸς μελέτην καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν θεμάτων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τῶν Συνελεύσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ προετοιμασίαν τῶν ἐπ' αὐτῶν εἰσηγήσεων, ὡς καὶ πρὸς ὑποβοήθησιν ἐν γένει τοῦ ἔργου τῆς Δ.Ι.Σ. ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς τε Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, συνιστῶνται διὰ τοῦ παρόντος αἱ ἀκόλουθοι Μόνιμοι Συνοδικαὶ Ἐπιτροπαί:

α) Ἡ ἐπὶ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἧς μετέχουσι τρεῖς ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἱεραρχῶν, προτιμωμένων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι διετέλεσαν πέραν τῆς τριετίας Ἀρχιγραμματεῖς ἢ Γραμματεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐκλεγόμενοι ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

β) Ἡ ἐπὶ θεμάτων ἠθικῆς καὶ δογματικῶν καὶ κανονικῆς τάξεως ζητημάτων καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς νομοθεσίας, οὕσα θμελής.

γ) Ἡ ἐπὶ τῆς Θείας Λατρείας, Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καὶ Μουσικῆς καὶ Χριστιανικῶν μνημείων καὶ κειμηλίων, οὕσα θμελής.

δ) Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Παιδείας, ἥτοι μορφώσεως καὶ ἐπιμορφώσεως τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ ἐν γένει ἐκκλησιαστικοῦ ἐμμίθου καὶ ἀμίσθου-ἐθελοντικοῦ προσωπικοῦ, οὕσα θμελής.

ε) Ἡ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων ἐξωτερικοῦ, ἥτοι Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ καὶ παγκοσμίου προβολῆς τῆς Ὀρθοδοξίας, οὕσα θμελής.

στ) Ἡ ἐπὶ τῆς Ὀρθοσκευτικῆς διαφωτίσεως, Τύπου καὶ ἐκδόσεων, ὀπτικοακουστικῶν μέσων καὶ ἀντιμετωπίσεως ξένων προπαγανδῶν, οὕσα θμελής.

ζ) Ἡ ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεολαίας (προσχολικῆς, σχολικῆς καὶ ἐξωσχολικῆς, φοιτητικῆς

καὶ ἐργαζομένης) καὶ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, οὐσα 7μελής.

η) Ἡ ἐπὶ τῆς προαγωγῆς τοῦ Μοναχικοῦ βίου, ἤτοι τῆς ιδρύσεως, διαλύσεως, συγχωνεύσεως Ἱερῶν Μονῶν κλπ., ἀνεγέρσεως, ἐπισκευῆς, διατηρήσεως τῶν κτιρίων αὐτῶν, λειτουργίας καὶ ἐπανδρώσεως αὐτῶν, διακονίας αὐτῶν ἐν τῷ ἔργῳ τῆς Ἐκκλησίας, οὐσα 7μελής.

θ) Ἡ ἐπὶ τῆς διοργανώσεως τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, ἤτοι τῶν γενικῶν ποιμαντικῶν ἐκδηλώσεων, τῆς ἐνοριακῆς δράσεως, τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐποιίας καὶ τῆς μελέτης κοινωνικῶν προβλημάτων, οὐσα 9μελής.

ι) Ἡ ἐπὶ τῶν οικονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προβλημάτων, ἤτοι τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας (μοναστηριακῆς, διατηρητέας καὶ ἐκπονητέας, ἐνοριακῆς, ιδρυματικῆς κλπ.), οὐσα 9μελής.

2. Ἐκάστη τῶν ὡς ἄνω Μονίμων Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, πλὴν τῆς ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς, ἀποτελεῖται, ἐφ' ὅσον εἶναι 9μελής, ἐκ 3 μονίμων καὶ 6 αἰρετῶν κληρικῶν ἢ λαϊκῶν μελῶν, ἐφ' ὅσον δὲ εἶναι 7μελής, τὰ αἰρετὰ μέλη τῆς περιορίζονται εἰς τέσσαρα. Οὐδεὶς δύναται νὰ μετέχη εἰς πλείονας τῶν τριῶν ἐκ τῶν ὡς ἄνω Ἐπιτροπῶν.

3. Τὰ μόνιμα μέλη τῶν Μ.Σ.Ε. διορίζονται διὰ μίαν τριετίαν ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι., μετὰ πρότασιν τῆς Δ.Ι.Σ., λαμβανόμενα ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων.

4. Τὰ αἰρετὰ μέλη τῶν Μ.Σ.Ε. μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν προτείνονται ὑπὸ τῶν μονίμων αὐτῶν μελῶν, τῇ ἐγκρίσει τῆς ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς Μονίμου Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ διορίζονται διὰ μίαν τριετίαν ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι.

5. Τῶν Ἐπιτροπῶν δύναται νὰ μετέχωσιν ὡς μόνιμα μέλη καὶ σχολάζοντες Ἱεράρχαι, πλὴν τῶν κηρυχθέντων ἐκπτώτων, ἐφ' ὅσον ἤθελον προταθῆν ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ διορισθῆ ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι. χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἐκλεγῶσι Πρόεδροι αὐτῶν.

Ἡ Ι.Σ.Ι. ὀρίζει τὸν Πρόεδρον ἐκάστης τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων.

6. Αἱ Ἐπιτροπαὶ δύναται νὰ καταρτίζωσιν ὑποεπιτροπάς, εἰς τὰς ὁποίας δύναται νὰ καλῶνται καὶ μὴ μέλη αὐτῶν, ἅτινα ὑποβοηθοῦσι συμβουλευτικῶς εἰς τὸ ἔργον των.

7. Αἱ Μόνιμοι Ἐπιτροπαί, μερίμνη τοῦ οἴκειου ἐκάστης Γραφείου, συντάσσουν τὰς πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας ἢ τὴν Διαρκῆ Ἱεράν Σύνοδον εἰσηγήσεις των, ὑπογραφομένας ὑπὸ τοῦ οἴκειου Προέδρου.

8. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν Μονίμων Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν μετέχει ἄνευ ψήφου καὶ ὁ διευθύνων τὸ ἀντίστοιχον Γραφεῖον, ὡς εἰσηγητῆς ἐπὶ τῶν συζητουμένων θεμάτων.

Ἄρθρον 17.

1. Ὁ λεπτομερῆς καθορισμὸς τῶν ἀρμοδιοτήτων τῶν Μ.Σ.Ε., τὰ τῆς λειτουργίας τῶν ἀντιστοίχων Γραφείων των, ὡς καὶ τὰ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς Ι.Σ.Ι.

2. Δι' ἀποφάσεως τῆς Ι.Σ.Ι. ἢ τῆς Δ.Ι.Σ., δύναται νὰ συνιστῶνται καὶ εἰδικαὶ μὴ μόνιμοι Συνοδικαὶ Ἐπιτροπαί, πρὸς μελέτην καὶ διερεύνησιν συγκεκριμένων θεμάτων, ἅτινα εἴτε δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Μονίμων Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, εἴτε ἀπαιτοῦσιν ἐντελῶς ἐξειδικευμένας γνώσεις.

3. Εἰς τὰς Μ.Σ.Ε. ἢ τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Εἰδικὰς Συνοδικὰς Ἐπιτροπάς, ἐπιτρέπεται ἡ συμμετοχὴ καὶ Δημοσίων Ὑπαλλήλων, ἐντὸς τῆς προβλεπομένης συνθέσεως.

Ἄρθρον 18.

1. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος ιδιότητα αὐτοῦ, εἶναι ταυτοχρόνως καὶ κεντρικὸν διοικητικὸν ὄργανον, ἐκτελοῦν τὰς ἀποφάσεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σωματίων, αἵτινες δυνάμει εἰδικῆς διατάξεως δὲν ἀνατίθενται πρὸς ἐκτέλεσιν εἰς ἕτερα Ἐκκλησιαστικὰ Ὅργανα. Τὰ τῶν ἀρμοδιοτήτων καὶ καθηκόντων του καθορίζονται ἐν λεπτομερείᾳ δι' ἀποφάσεων τῆς Ι.Σ.Ι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

Ἄρθρον 19.

Τὰ Περιφερειακὰ Διοικητικὰ Ὅργανα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι :

1. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν.
2. Οἱ Μητροπολίται.
3. Οἱ Τιτουλάριοι Μητροπολίται.
4. Οἱ Τιτουλάριοι Ἐπίσκοποι.
5. Οἱ Γενικοὶ Ἀρχιερατικοὶ Ἐπίτροποι.
6. Οἱ Ἀρχιερατικοὶ Ἐπίτροποι.
7. Ἡ Ἐπαρχιακὴ Γενικὴ Συνέλευσις (Ε.Γ.Σ.)
8. Τὸ Μητροπολιτικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον (Μ.Ε.Σ.).
9. Οἱ Ἐφημέριοι.
10. Αἱ Ἐνοριακαὶ Συνελεύσεις (ΕΝ.Σ.).
11. Τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια (Ἐκ. Σ.).
12. Αἱ Μόνιμοι ἢ προσωρινὰ Εἰδικὰ Ἐνοριακαὶ Ἐπιτροπαί.

Α) ΔΙΑΠΟΙΜΑΙΝΟΝΤΕΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ
ΚΑΙ ΤΙΤΟΥΛΑΡΙΟΙ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ

Ἄρθρον 20.

1. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ ποιμαίνοντος τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, ὡς καὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολίται ἀσκοῦν ἐντὸς τῆς περιφέρειᾳ τῆς Μητροπόλεως τῶν ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῶν νόμων τῆς Πολιτείας καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Διατάξεων προβλεπομένην ἐξουσίαν.

2. Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος, ἐκτὸς τῶν διαποιμαίνοντων Μητροπόλεις Ἀρχιερέων, ὑπηρετοῦν καὶ Τιτουλάριοι Μητροπολίται ἢ Τιτουλάριοι Ἐπίσκοποι. Τῶν Τιτουλαρίων ἢ δικαιοδοσία καθορίζεται εἴτε καθ' ὕλην, εἴτε κατ' ἐξουσιοδότησιν. Καὶ ἢ μὲν καθ' ὕλην δικαιοδοσία ἀναφέρεται εἰς ὠρισμένον τομέα δράσεως, ἢ δὲ κατ' ἐξουσιοδότησιν εἶναι ἢ ὑπὸ τοῦ διαποιμαίνοντος Ἀρχιερέως εἰς τὸν Τιτουλάριον Ἐπίσκοπον ἐκχωρομένη.

3. Τὰ προσόντα τῶν πρὸς ἀρχιερατεῖαν ἐκλογίμων, ἢ διαδικασία τῆς συντάξεως τοῦ καταλόγου τούτων, ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν Ἀρχιερέων καθορίζονται διὰ Β. Διατάγματος, ἐφ' ἅπασι ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, μετὰ γνώμην τῆς Ι.Σ.Ι. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β.Δ/τος καθορίζεται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν Τιτουλαρίων Μητροπολιτῶν ἢ Ἐπισκόπων.

4. Προκειμένου περὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἰσχύουν τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὀριζόμενα. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ὑποδεικνύει τρεῖς ὑποψηφίους, ἐκ τῶν ὁποίων προκρίνεται εἰς διὰ Β. Δ/τος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

5. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Μητροπολίται τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ περὶ ἀναγνώρισεως αὐτῶν Βασ. Δ/τος, δίδουσιν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως τὴν ἀκόλουθον διαβεβαίωσιν:

«Διαβεβαιοῦμαι ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ μου, ὅτι θέλω ἐκπληρώσει τῇ θεῖᾳ χάριτι τὰ ἀρχιερατικά μου καθήκοντα μετὰ πάσης σπουδῆς καὶ δυνάμεως, τηρῶν ἀπαρασαλεύτως τοὺς Θεῖους καὶ Ἱεροὺς Ἀποστολικούς καὶ Συνοδικούς Κανόνας καὶ τὰς Ἱεράς Παραδόσεις. Διαβεβαιοῦμαι δὲ ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ μου πιστῶν εἰς τὸν Συνταγματικὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, εὐπειθειαν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους».

Οἱ Τιτουλάριοι Ἐπίσκοποι παρέχουσι τὴν τοιαύτην διαβεβαίωσιν ἐνώπιον τοῦ διαποιμαίνοντος οἰκείου Ἀρχιερέως.

6. Παρ' ἐκάστη Μητροπόλει λειτουργεῖ Γραφεῖον, πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὅλης ὑπηρεσίας τῆς Μητροπόλεως. Ἡ λειτουργία τῶν Γραφείων τούτων ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεων τῆς Ι.Σ.Ι.

Β) Αἱ ΕΠΑΡΧΙΑΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ (Ε.Γ.Σ.)

Ἄρθρον 21.

1. Ἐν ἐκάστη Μητροπόλει συγκροτεῖται ἡ Ἐπαρχιακὴ Γενικὴ Συνέλευσις ἐκ δύο ἐκπροσώπων ἀνὰ Ἀρχιερατικὴν Ἐπιτροπείαν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς εἶναι Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος καὶ ὁ ἕτερος λαϊκός, ὅστις, προερχόμενος ἐκ τῶν Ἐνοριακῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων, ἐκλέγεται ἀνὰ τριετίαν.

2. Ἡ Ἐπαρχιακὴ Γενικὴ Συνέλευσις εἶναι ἀρμοδία διὰ πάντα τὰ ἱεραποστολικά, φιλανθρωπικά, ἐκπαιδευτικά ζητήματα τῆς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι τῆς ἀποκλειστικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ἀρχιερέως, ὡς καὶ τὰ οἰκονομικά τοιαῦτα. Εἰδικότερον, ἡ Ἐπαρχιακὴ Γενικὴ Συνέλευσις:

α) Μεριμνᾷ διὰ τὴν προάσπισιν τῶν νομίμων πνευματικῶν καὶ ὕλικῶν συμφερόντων τῆς Μητροπόλεως.

β) Ἐλέγχει τὴν ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου κατατιζομένην ἐτησίαν Ἐκθεσιν καὶ ἀποφασίζει περὶ τῶν ληπτέων μέτρων.

γ) Ἐλέγχει τὰ τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας τῆς Μητροπόλεως καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς ἀγορᾶς ἢ ἐκποιήσεως κινήτης ἢ ἀκινήτου περιουσίας.

δ) Ψηφίζει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ οἰκονομικὸν ἀπολογισμὸν τῆς Μητροπόλεως καὶ τῶν Ἐπαρχιακῶν Παραρτημάτων τῶν Κεντρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ὄργανισμῶν.

ε) Καθορίζει τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς προαγωγῆς τῆς ψυχοπνευματικῆς καὶ θρησκευτικῆς καθόλου ζωῆς τῆς Μητροπόλεως.

στ) Ἐλέγχει τὰ τῆς λειτουργίας τῶν πάσης φύσεως Ἐκκλησιαστικῶν Ὄργανισμῶν καὶ Ἰδρυμάτων τῆς Μητροπόλεως.

ζ) Ἀποφασίζει περὶ ἐνισχύσεως οἰκονομικῶς ἀσθενῶν ἐνοριῶν.

η) Καθιεροῖ ὑποτροφίας, βάσει Κανονισμοῦ, ὡς καὶ ἐπιχορηγήσεις καὶ βοηθήματα.

θ) Εἰσηγεῖται εἰς τὸν οἰκεῖον Ἀρχιερέα τὴν ἴδρυσιν, κατάργησιν ἢ συγχώνευσιν Ἀρχιερατικῶν Ἐπιτροπειῶν.

ι) Ἐλέγχει τὴν ὑπὸ τῶν ἐνοριακῶν καὶ ἄλλων Ἐκκλησιαστικῶν Ὄργανων ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωθεν διδομένων ἐντολῶν καὶ ὁδηγιῶν.

ια) Μεριμνᾷ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ προετοιμασίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προσωπικοῦ τῆς Μητροπόλεως.

ιβ) Μεριμνᾷ ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τοῦ ἔργου τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ γενικῶς τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἐν τῇ Μητροπόλει ἔργου.

ιγ) Ἐκλέγει ἀνὰ τριετίαν τὰ αἰρετὰ μέλη τοῦ Μ.Ε.Σ.

3. Ἡ Ἐπαρχιακὴ Συνέλευσις, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, ἢ ἐν κωλύματι τούτου ὑπὸ

τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἀπαξ τοῦ ἔτους, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις ἀποφασισθῆ ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

4. Ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς τῶν μελῶν τῆς Ε.Γ.Σ. καὶ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν λειτουργίαν της, ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς Γ.Ε.ΣΥ.

Γ) ΤΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ (Μ.Ε.Σ.)

Ἄρθρον 22.

1. Παρ' ἐκάστη Μητροπόλει λειτουργεῖ τὸ Μητροπολιτικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἐκ μονίμων καὶ αἰρετῶν μελῶν καὶ προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ. Μόνιμα μέλη τοῦ Μ.Ε.Σ. εἶναι ὁ Πρωτοσύγκελλος, ὁ Γεν. Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν, τρεῖς λαϊκοὶ ὀριζόμενοι διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ Νομάρχου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν ἑδραν τῆς ἢ Μητρόπολις. Αἰρετὰ δὲ μέλη τοῦ Μ.Ε.Σ. εἶναι τρία πρόσωπα ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς Ε.Γ.Σ. ἐκλεγόμενα ἐκ τῶν μελῶν της, ἐξ ὧν ὁ εἷς κληρικὸς. Τὰ λαϊκὰ καὶ αἰρετὰ μέλη διορίζονται ἢ ἐκλέγονται διὰ μίαν τριετίαν. Ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν χρέη Μ.Ε.Σ. ἐκτελεῖ τὸ Κ.Ε.Σ.

2. Τὸ Μητροπολιτικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἔχει τὰς ἐξῆς ἀρμοδιότητας:

α) Διευθύνει πάσας ἐκεῖνας τὰς ὑποθέσεις τῆς Μητροπόλεως, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἀρχιερέως.

β) Ὑποκαθιστᾷ τὴν Ἐπαρχιακὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, κατὰ τὸ μεταξὺ τῶν συνελεύσεων της χρονικὸν διάστημα, εἰς τὰς ἀρμοδιότητάς της, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 21 παρ. 2 ὑπὸ στοιχεῖα β καὶ δ ἀναφερομένων.

γ) Ἐποπτεύει ἐπὶ τῆς τηρήσεως τῶν κειμένων διατάξεων, κατὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προσωπικοῦ τῆς Μητροπόλεως.

δ) Παύει τὰ παραβαίνοντα τὸν νόμον ἢ ὅπωςδήποτε μὴ ἐκτελοῦντα τὰ καθήκοντά των Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια, διορίζον προσωρινὴν διαχειριστικὴν Ἐπιτροπὴν μέχρι ἀναδείξεως τῶν νέων Συμβουλίων. Παύει τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Συμβούλους, τοὺς ἐπιδεικνύοντας ἀμέλειαν ἐν τῇ ἐνασχῆσει τοῦ λειτουργήματος αὐτῶν ἢ μὴ συμμορφουμένους πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ γενικῶς πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν παραγγελλόμενα, καὶ ἀντικαθιστᾷ αὐτοὺς διὰ τῶν ἀναπληρωματικῶν.

ε) Προτείνει εἰς τὸν οἰκεῖον Ἀρχιερέα περὶ τῆς ἰδρύσεως νέων ἢ συγχωνεύσεως ἢ καταργήσεως ὑφισταμένων ἐνοριῶν.

στ) Καταρτίζει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ οικονομικὸν ἀπολογισμὸν τῆς Μητροπόλεως καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν παραρτημάτων τῶν κεντρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ὄργανισμῶν.

ζ) Ἔχει πάσας τὰς ἀρμοδιότητας τῶν ἄχρι τοῦδε λειτουργησάντων Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων.

3. Τὸ Μ.Ε.Σ. συνέρχεται, συγκαλούμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ εἰς συνεδρίαν, τακτικῶς μὲν ἀπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ κρίνει ἀναγκαῖον.

4. Πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Μ.Ε.Σ. ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεων τῆς Ι.Σ.Ι.

Δ) Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΙ ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ

Ἄρθρον 23.

1. Παρ' ἐκάστη Μητροπόλει διορίζονται παρὰ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως ἀνὰ εἷς Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος καὶ πλείονες Ἀρχιερατικοὶ Ἐπίτροποι, ὄντες ἀνακλητοὶ καὶ ἀποτελοῦντες τὰ ἐκτελεστικὰ ὄργανα τῶν ἀποφάσεων τῶν Περιφερειακῶν Διοικητικῶν Ὄργάνων.

2. Τὰ προσόντα, ἡ δικαιοδοσία, τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ καὶ τῶν λοιπῶν Ἐπιτρόπων, ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν τελευταίων τούτων, καθορίζονται διὰ πάσας τὰς Μητροπόλεις δι' ἀποφάσεων τῆς Ι.Σ.Ι. Εἰδικωτέρα πλῆθον τούτων δι' ἐκάστην Μητρόπολιν ρύθμισις γίνεται δι' ἀποφάσεων τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Α) ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΒΟΗΘΟΙ ΤΩΝ

Ἄρθρον 24.

1. Ὁ Ἐφημέριος προΐσταται τῆς ἐνορίας καὶ προεδρεύει τῆς Ἐνοριακῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ἐκπροσωπεῖ δὲ τὸν οἰκεῖον Ἀρχιερέα ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἐνορίας του.

2. Ὁ Ἐφημέριος εἶναι ἀρμόδιος διὰ τὴν ψυχοπνευματικὴν καθοδήγησιν καὶ τὸν ἐξαγιασμὸν τῶν μελῶν τῆς ἐνορίας, τὴν ἐποπτείαν τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν πνευματικῶν καὶ οικονομικῶν ὑποθέσεων της καὶ διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ὕλικὴν πρόοδον αὐτῆς.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐφημερίων καὶ τῶν βοηθῶν Ἐφημερίων, τὰ προσόντα τῶν ὑποψηφίων Ἐφημερίων καὶ βοηθῶν Ἐφημερίων καὶ τὰ τῆς μισθοδοσίας των καθορίζονται διὰ Βασ. Δ/τος ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην τῆς Δ.Ι.Σ. προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

4. Ἡ διαδικασία ἐκλογῆς καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν Ἐφημερίων καὶ βοηθῶν Ἐφημερίων, ἡ ἐκπαίδευσις, τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα αὐτῶν, τὰ τῆς ἠθικῆς ἀνταμοιβῆς των, ἢ κατὰ καιροὺς μετεκπαίδευσίς των, ὡς καὶ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὸν πνευματικὸν καταρτι-

σμόν των καὶ τὸν κατάλληλον διὰ τὸ ἔργον των μορφωτικὸν ἐξοπλισμόν των, καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς Ι.Σ. τῆς Ἱεραρχίας.

5. Εἰς ἐνορίας, ἐχούσας πλείονας τῶν (3.000) τριῶν χιλιάδων κατοίκων, δύναται νὰ διορίζωνται βοηθοὶ ἐφημέριοι, καὶ δὴ ἀνὰ τέσσαρας χιλιάδας κατοίκων ἐπὶ πλέον εἰς. Εἰς ἐνορίας ἐχούσας κάτω τῶν (500) πεντακοσίων κατοίκων δύναται νὰ διορίζωνται βοηθοὶ ἐφημέριοι. Τούτων, ἀνὰ τρεῖς ἕως δέκα, προΐσταται ἐφημέριος.

Β) Η ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Ἄρθρον 25.

1. Παρ' ἐκάστη ἐνορία συγκροτεῖται ἡ Ἐνοριακὴ Συνέλευσις, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου ὡς Προέδρου, τῶν λοιπῶν κληρικῶν, οἱ ὅποιοι συνυπηρετοῦσιν εἰς τὴν ἐνορίαν, τῶν ἱεροφαλτῶν, ὡς καὶ ἐκ δέκα ἕως πενήντα, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων, ἀρχηγῶν οἰκογενειῶν τῆς ἐνορίας. Οὗτοι ἐπιλέγονται ἐκ τῶν διακρινομένων διὰ τὸ ἦθος, τὴν πίστιν καὶ τὴν μόρφωσιν ἐνοριτῶν παρὰ τοῦ Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου ἀπὸ κοινοῦ μετὰ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, δημοδιδασκάλου.

2. Ἡ Ἐνοριακὴ Συνέλευσις συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις ὁ Πρόεδρος αὐτῆς, τῇ συγκαταθέσει τοῦ οἰκείου Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου, συγκαλέσει αὐτήν.

3. Αἱ ἀρμοδιότητες τῆς Ἐνοριακῆς Συνελεύσεως ὡς καὶ τὰ τῆς λειτουργίας της καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς Ι.Σ.Ι.

Γ) ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Ἄρθρον 26.

1. Παρ' ἐκάστη ἐνορία λειτουργεῖ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον, ἀπαρτιζόμενον ἐκ τοῦ Ἐφημερίου ὡς Προέδρου καὶ ἐκ τεσσάρων μελῶν ὀριζομένων διὰ κληρώσεως ἐκ τῶν μετεχόντων εἰς τὴν Ἐνοριακὴν Συνέλευσιν λαϊκῶν μελῶν.

2. Ἡ διαδικασία κληρώσεως τῶν λαϊκῶν μελῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων, αἱ ἀρμοδιότητες αὐτῶν καὶ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν λειτουργίαν των καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς Ι.Σ.Ι.

Δ) ΕΙΔΙΚΑΙ ΕΝΟΡΙΑΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

Ἄρθρον 27.

1. Τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου ἐφημερίου ἢ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου, δύναται νὰ ἰδρυθῶσι παρ' ἐκάστη ἐνορία Εἰδικαὶ Ἐπιτροπαί, ἔργον ἔχουσαι τὴν ψυχονευματικὴν καὶ ὕλικὴν προαγωγὴν τῆς ἐνορίας καὶ τῶν μελῶν αὐτῆς.

2. Ὁ τρόπος τῆς συγκροτήσεως ὡς καὶ ἡ λειτουργία τῶν κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ἐπιτρο-

πῶν ρυθμίζονται, δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Η ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΡΘΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἄρθρον 28.

1. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συγκροτεῖται ἐκ τῶν ἀκολουθῶν περιφερειῶν:

- α) Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ
- β) Ἐκ τῶν Μητροπόλεων.

2. Τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις, κατὰ πάσας αὐτῶν τὰς σχέσεις, πλὴν τῆς ἐν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος περιπτώσεως, ἐκπροσωποῦσιν οἱ διαποιμαίνοντες αὐτὰς Ἱεράρχαι.

3. Τὰ ὄρια τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὁ ἀριθμὸς, ἡ ὀνομασία καὶ τὰ ὄρια τῶν λοιπῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἴδρυσις νέων, ἡ κατάργησις ὡς καὶ ἡ συγχώνεσις τῶν ὑφισταμένων Μητροπόλεων ρυθμίζονται, διὰ Β. Δ/τος, ἐκδιδόμενου μετὰ γνώμην τῆς Ι.Σ.Ι. ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 29.

1. Μητροπόλεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀριθμοῦσαι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεδομένων τῆς τελευταίας ἐπισήμου ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ, ἀριθμὸν κατοίκων ἐλάσσονα τῶν πενήντα χιλιάδων, συγχωνεύονται ἅμα τῇ καθ' οἰονδήποτε τρόπον χρεῖα των πρὸς τὴν ἐκ τῶν ὁμόρων Ἱερῶν Μητροπόλεων μὴ συγχωνευτέαν, τὴν ἔχουσαν τὸν μικρότερον ἀριθμὸν κατοίκων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεδομένων τῆς τελευταίας ἐπισήμου ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος. Β. Δ/γμα ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδόμενον, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, προσδιορίζει τὰς συγχωνευτέας Μητροπόλεις, ὡς καὶ τὴν ἄμορον, εἰς ἣν ἐκάστη τούτων συγχωνεύεται. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β.Δ/τος δύναται νὰ ἐξαίρεθῶσι τῆς τῆς τῆς συγχωνεύσεως Μητροπόλεις τῆς Β. Ἑλλάδος, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐπιβάλλουσι, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ, λόγοι θρησκευτικοὶ ἢ ἔθνικοί.

2. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ οἱ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς ἀποχωροῦσιν αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς θέσεώς των ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἑβδομηκοστοῦ δευτέρου τῆς ἡλικίας των ἔτους.

Ἄρθρον 30.

1. Παρ' ἐκάστη Ἱερᾷ Μητροπόλει ὑφίστανται πλείονες Ἀρχιερατικαὶ ἐπιτροπικαὶ Περιφέρειαι, ἐκάστης τῶν ὁποίων προΐσταται ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος.

2. Ο αριθμός των Ἀρχιερατικῶν Ἐπιτροπικῶν Περιφερειῶν καὶ ἡ ἔκτασις ἐκάστης καθορίζονται μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἐπαρχιακῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, δι' ἀποφάσεων τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, ὁ ὁποῖος καὶ διορίζει τοὺς Ἀρχιερατικούς Ἐπιτρόπους.

3. Ἀπασαί αἱ ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Ἀρχιερατικαὶ Περιφέρειαι ὑπάγονται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Γενικῆς Ἀρχιερατικῆς Ἐπιτροπείας. Εἰς ταύτας ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος ἐνεργεῖ ὡς ἐκπρόσωπος καὶ κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως τὴν ἐπιθεώρησιν εἰς ἅπαντας τοὺς τομεῖς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς δραστηριότητος.

Ἄρθρον 31.

Ἐκάστη Ἱερὰ Μητρόπολις ὑποδιαιρεῖται εἰς Ἑνορίας, ἡ ἑδαφικὴ περιφέρεια ἐκάστης τῶν ὁποίων καθορίζεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, μετὰ γνώμην τοῦ Μ.Ε.Σ. Διὰ τὴν ἵδρυσιν νέων, κατάργησιν ἢ συγχώνευσιν ὑφισταμένων ἐνοριῶν ἀπαιτεῖται Βασιλικὸν Διάταγμα, ἐκδιδόμενον μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὀρησκευμάτων Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 32.

1. Ὑφισταμένων πλειοτέρων ναῶν ἐν τῇ αὐτῇ ἐνορίᾳ, καθορίζεται εἰς τούτων ὡς ἐνοριακός, οἱ δὲ λοιποὶ ὡς παρεκκλήσια αὐτοῦ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου.

2. Τὰ περὶ ἱερῶν ναῶν, τὰ τῶν πόρων καὶ τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, τὰ τῆς ἐκτελέσεως ἐκκλησιαστικῶν ἔργων, τὰ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

3. Εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Συμβούλιον, ὡσάκις συζητοῦνται θέματα ἀφορῶντα εἰς Ἐκκλησιαστικά ἐν γένει μνημεῖα, κατὰ τὴν νομοθεσίαν περὶ ἀρχαιοτήτων, μετέχει ὑποχρεωτικῶς μετὰ ψήφου ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας, ὀριζόμενος ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. Οὗτος δέον νὰ προσκαλῆται, κοινοποιουμένης ἅμα αὐτῷ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, πρὸ δύο τοῦλάχιστον ἡμερῶν.

Παράλειψις προηγουμένης προσκλήσεως τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα, ἐπάγεται ἀκυρότητα τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 33.

1. Ἐν ἐκάστῃ Μητροπόλει δύναται νὰ λειτουργῶσιν ἀνδρῶν ἢ γυναικεῖαι Μοναὶ ἢ Ἡσυχαστήρια ἢ μοναστικά Ἰδρύματα ἢ Μοναστικά Ἀδελφότητες, πρὸς θεραπείαν τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν αὐτῆς καὶ πρὸς ἄσκησιν τοῦ μοναχικοῦ βίου.

2. Τὰ τῆς ἱδρύσεως, διοικήσεως καὶ ἐν γένει λειτουργίας τῶν ἱερῶν Μονῶν, τὰ περὶ μοναχῶν καὶ τῶν διακονημάτων αὐτῶν, ὡς καὶ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ μοναχικοῦ βίου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ

τῆς Ἑλλάδος, ρυθμίζονται συμφώνως πρὸς τοὺς ἱεροὺς Κανόνας, τὰς Ἱεράς Παραδόσεις καὶ τοὺς νόμους, δι' ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Τὰ ὑπὸ τῶν κληρικῶν, μοναχῶν ἢ λαϊκῶν ἱδρυόμενα Ἡσυχαστήρια ἢ μοναστικά Ἰδρύματα, ἀποτελοῦντα Νομικὰ Πρόσωπα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἱδρύνονται κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου.

3. Μετόχια Μονῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας λειτουργοῦν, ἐὰν μὲν ἀνήκωσιν εἰς τὸ κλίμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῇ ἀδείᾳ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου καὶ τῇ πνευματικῇ ἐποπτείᾳ αὐτοῦ, ἐὰν δὲ ἀνήκωσιν εἰς ἕτερον κλίμα ἱδρύνονται τῇ ἀδείᾳ τοῦ Κράτους, παρεχομένη διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὀρησκευμάτων ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς Δ.Ι.Σ. Λειτουργοῦσι δέ, ἐξαιρουμένων τῶν Πατριαρχικῶν Σταυροπηγιακῶν Μονῶν τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας καὶ Ἱ. Μονῆς Βλατάδων, καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

4. Πρὸς ἵδρυσιν νέων, διάλυσιν ἢ συγχώνευσιν ὑφισταμένων ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπαιτεῖται Β. Διάταγμα, ἐκδιδόμενον μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου καὶ τῆς Δ.Ι.Σ., προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὀρησκευμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Ἡ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ἜΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΙ ΤΟΜΕΙΣ ΤΟΥ ἜΡΓΟΥ ΑΥΤΗΣ

Ἄρθρον 34.

Τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διακρίνεται εἰς διοικητικόν, εἰς μορφωτικόν - παιδαγωγικόν - ἱεραποστολικόν καὶ εἰς ἀγιαστικόν - λατρευτικόν.

Α) ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ἜΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄρθρον 35.

Πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ καθόλου διοικητικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συγχροτοῦνται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 16 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα, αἱ Μόνιμοι Συνοδικαὶ Ἐπιτροπαί, ἐπικουρούμεναι ὑπὸ τοῦ παρ' ἐκάστη λειτουργοῦντος Συνοδικοῦ Γραφεῖου.

Ἄρθρον 36.

Β) ΤΟ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΝ-ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ-ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἜΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

1. Ἡ διοργάνωσις τοῦ μορφωτικοῦ, παιδαγωγικοῦ καὶ ἱεραποστολικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

2. Αὕτη, καθοδηγούμενη ὑπὸ τῶν Μονίμων Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ διὰ τῶν ὑπὸ τὴν Γενικὴν αὐτῆς Διεύθυνσιν ὑπαγομένων Γραφείων αὐτῶν, μεριμνᾷ διὰ τὴν διερεύνησιν καὶ συστηματικὴν μελέτην τῶν μορφωτικῶν, παιδαγωγικῶν καὶ ἱεραποστολικῶν προβλημάτων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τὴν προσφορωτέραν ἐπίλυσιν αὐτῶν.

3. Τὸ ἔργον τοῦτο, διεξαγόμενον εἴτε ὑπὸ τῆς ἰδίας εἴτε ἄλλως πως ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεων τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΑΣΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄρθρον 37.

1. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ οἱ κατὰ τόπους Μητροπολίται μεριμνοῦν διὰ τὴν κατὰ τοὺς θεῖους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας ἐπιτέλεσιν τοῦ ἀγιαστικοῦ καὶ λατρευτικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἀναγκαιῶν προϋποθέσεων πρὸς ἐπιτυχῆ ἄσκησιν αὐτοῦ.

2. Εἰς τὸν διὰ τοῦ παρόντος συνιστώμενον Ο.Δ.Δ. Ε.Π. ἀνήκει ἡ εὐθύνη τῆς χρηματοδοτήσεως πρὸς κατασκευὴν ἢ συντήρησιν τῶν ἀναγκαιῶν οἰκοδομημάτων καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῶν ἱερῶν σκευῶν καὶ ἀμφίων, ὡς καὶ πάντων τῶν εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς θείας λατρείας βοηθούτων ὑλικῶν μέσων.

3. Ἡ κριτικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἱερῶν κειμένων πρὸς χρῆσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ πρὸς αὐτὰ ἐξοικείωσις τῶν μετεχόντων εἰς τὴν θείαν λατρείαν, ἀνατίθεται εἰς τὴν οἰκείαν Μόνιμον Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ τὸ ὑπὸ τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Γραφεῖον αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΥΤΗΣ

Α) ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΥΤΟΥ

Ἄρθρον 38.

1. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου τῆς εἰς τὰς πάσης φύσεως διακονίας, χρησιμοποιοεῖ εἴτε ἔμμισθον εἴτε ἄμισθον προσωπικόν.

2. Ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τούτου τὸ μὲν ἔμμισθον ἀποτελεῖται ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, τὸ δὲ ἄμισθον καὶ ἐθελοντικὸν μόνον ἐκ λαϊκῶν ἢ καθιερωμένων μοναχῶν, διαβιούντων ἐντὸς τῶν μοναστικῶν αὐτῶν Ἀδελφοτήτων, ἢ κατόπιν ἀρμοδίως παρεχομένης ἀδείας καὶ ἐκτὸς αὐτῶν. Τὸ ἔμμισθον προσωπικόν διακρίνεται ὡσαύτως εἰς μόνιμον καὶ ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

3. Ἄπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐκκλησίας τελεῖ ὑπὸ τὸν διοικητικὸν αὐτῆς ἔλεγχον καὶ μισθοδοτεῖται ὑπ' αὐτῆς, πλὴν τῶν ὡς ἐφημερίων καὶ βοηθῶν ἐφημερίων ὑπηρετούντων κληρικῶν, δι' οὓς ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ Α.Ν. 469/68 (περὶ μισθολογικῆς διαβαθμίσεως τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος).

4. Τὰ τῶν θεσεων, προσόντων, τοῦ τρόπου διορισμοῦ, τὰ τῶν προαγωγῶν, μεταθέσεων, μετατάξεων, ἀδειῶν, πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας καὶ γενικῶς πάντα τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὑπηρεσιακὴν κατάστασιν τοῦ μονίμου ἢ ἐπὶ συμβάσει ἔμμισθου προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς Ι.Σ.Ι., δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 24 παρ. 3 τοῦ παρόντος. Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων ρυθμίζονται, ἀναλόγως πρὸς τὰ ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων κρατοῦντα, καὶ τὰ τῆς διαβαθμίσεως καὶ μισθοδοσίας τοῦ ρηθέντος προσωπικοῦ. Αἱ ἀτομικαὶ πράξεις διορισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τούτου δημοσιεύονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

5. Τὰ τῆς ἀσφαλίσεως, ὑγείας καὶ συνταξιοδοτήσεως λόγῳ γήρατος ἢ ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν τοῦ παντὸς εἶδους ἔμμισθου προσωπικοῦ, τοῦ ὑπηρετούντος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῖς Καθιδρόμοισιν αὐτῆς, κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν, ὡς καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, ρυθμίζονται διὰ Β.Δ./τος, ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην τῆς Ι.Σ.Ι., προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν. Δι' ἰδίου Β.Δ./τος, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκδιδομένου, δύναται νὰ συσταθῇ πρὸς τοῦτο καὶ ἴδιος ἀσφαλιστικὸς ὀργανισμὸς, καθοριζομένων πάντων τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἐν γένει ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν του, τὴν ὑπ' αὐτοῦ παρεχομένην ἀσφάλισιν, τὰ τῶν πόρων αὐτοῦ, τὰ τῆς ἀναγκασίσεως τοῦ χρόνου προϋπηρεσίας καὶ τὰς προϋποθέσεις ταύτης. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ Διατάγματος τούτου ἐξακολουθεῖ ἰσχύον τὸ ὑφιστάμενον νομικὸν καθεστῶς.

6. Πρὸς ἐξυπηρέτησιν εἰδικῶν διοικητικῶν ἀναγκῶν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὄργανισμῶν, τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τοῦ Ο.Δ.Δ.Ε.Π. καὶ τοῦ προβλεπομένου διὰ τοῦ παρόντος ὡς δυναμένου νὰ συσταθῇ ἀσφαλιστικοῦ Ὄργανισμοῦ, δύναται νὰ διορίζωνται εἰς τὴν ἀνωτάτην διοικητικὴν θέσιν τούτων Καθηγηταὶ ἢ Ὑφηγηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἢ Θεσσαλονίκης.

7. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διοριζομένων δὲν ὑπερβαίνουν τὰς μηνιαίας τακτικὰς ἀποδοχὰς τῆς ὀργανικῆς αὐτῶν θέσεως.

8. Εἰς τὰς θέσεις Γραφείων τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Δ.Ι.Σ., τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν λοιπῶν Ἱ. Μητροπόλεων δύναται νὰ διορίζωνται καὶ ἐφημέριοι ἢ βοηθοὶ ἐφημέριοι, διαθέτοντες τὰ πρὸς κατάληψιν αὐτῶν ἀπαιτούμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, πλὴν τοῦ τῆς ἡλικίας. Οὗτοι λαμβάνουσι τὰς ἀποδοχὰς τῆς θέσεως εἰς ἣν διορίζονται, μὴ δυναμένας ἐν οὐδὲ

μιᾶ περιπτώσει νὰ ὑπερβῶσι τὰς παρ' αὐτῶν λαμβανομένης ἐν τῇ ιδιότητι τῶν ὡς ἐφημερίων ἢ βοηθῶν τακτικὰς ἀποδοχὰς.

**Β) Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἄρθρον 39.

1. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, πρὸς εἰδικὴν κατάρτισιν τοῦ ἐμμίσθου καὶ ἀμίσθου προσωπικοῦ αὐτῆς, ἰδρύει ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος διαγορευομένων, εἰδικὰς Σχολὰς μέσης καὶ ἀνωτέρας παιδείας καὶ φροντιστήρια ἐπιμορφώσεως διὰ πάσας τὰς ἀναγκαίαις διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου τῆς εἰδικότητος.

2. Πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὸν καταρτισμὸν τῶν στελεχῶν καὶ πάντων τῶν συνεργατῶν, ἐμμίσθων καὶ ἀμίσθων, ὡς καὶ τὰ τῶν προγραμμάτων καὶ τῆς διδασκαλίας ὕλης, ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

3. Ὡς πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Παιδείας ἔλεγχον τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τῆς Πολιτείας ἐφαρμόζονται αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι περὶ ἰδιωτικῆς παιδείας διατάξεις.

**Γ) Η ΓΕΙΘΑΡΧΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ,
ΙΑΙΔ ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΩΝ**

Ἄρθρον 40.

Τὰ παραπτώματα τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν, ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ἐπαγγελίας αὐτῶν, τὰ συνεπαγόμενα κανονικὰς κυρώσεις, ἐκδικάζουν τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια. Εἰδικὸς νόμος ρυθμίζει τὰ τῆς ἰδρύσεως, συγκροτήσεως, ἀρμοδιότητος καὶ λειτουργίας τῶν Δικαστηρίων τούτων.

Δ) ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΑΦΟΡΙΣΜΟΥ

Ἄρθρον 41.

Προσωπικὸς ἀφορισμὸς, ὡς ἔσχατον μέσον πειθαρχικῆς διαπαιδαγωγήσεως, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ κατὰ μέλους τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, μετὰ πρότασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῆς Συνόδου δι' ἀποφάσεως τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν 4/5 τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου ἐν αὐτῇ, καὶ μόνον ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ὁ ὑπὸ κρίσιν ἀπεδείχθη αἰρετικὸς.

**Ε) ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΣΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΟΥΤΩΝ**

Ἄρθρον 42.

1. Οἱ ἀναγκαιοῦντες διὰ τὴν ἐπιτέλειαν τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πόροι αὐτῆς προέρχονται κυρίως ἐκ τῶν ἐκουσίων εἰσφορῶν τῶν μελῶν τῆς καὶ τῶν προσόδων τῆς ἰδίας αὐτῆς περιουσίας.

2. Αἱ ἐκούσαι εἰσφοραὶ εἰς οὐδεμίαν ὑπόκεινται κρατικὴν, δημοτικὴν ἢ ἄλλην ὑπὲρ τρίτων φορολογίαν ἢ κράτησιν, ἐκτὸς τῶν καθιερωμένων ὑπὲρ ἐκκλησιαστικῶν σκοπῶν ἢ τῶν ὑπὲρ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κρατήσεων.

3. Ἡ διοίκησις, ἡ διαχείρισις καὶ γενικῶς ἡ κατὰ τὸν ἀποδοτικώτερον τρόπον ἀξιοποίησις τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἦτοι τῆς μοναστηριακῆς, ἐκποιητέας τε καὶ μὴ, τῆς ἐνοριακῆς καὶ τῆς ἀνηκούσης εἰς ἐκκλησιαστικὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, καθορίζεται βάσει τῶν νόμων τῆς Πολιτείας καὶ τῶν τούτοις συμπορευομένων Ἱερῶν Κανόνων, δι' ἀποφάσεων τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

4. Πρὸς πραγμάτωσιν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὀριζομένων, συνιστᾶται διὰ τοῦ παρόντος ἴδιον Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ὑπὸ τὸ ὄνομα Ὀργανισμὸς Διοικήσεως καὶ Διαχείρισεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας (Ο.Δ.Δ.Ε.Π.), ὅστις καὶ ὑπείσρχεται ὡς καθολικὸς διάδοχος εἰς ἅπαντα τὰ δικαιώματα καὶ ἀπάσας τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ νῦν ὑφισταμένου καὶ ἐπίσης διὰ τοῦ παρόντος καταργουμένου «Ὀργανισμοῦ Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας».

5. Ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἡ Ι.Σ.Ι., δι' ἀποφάσεων αὐτῆς δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζει τὰ τῆς ὀργανώσεως, συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ο.Δ.Δ.Ε.Π., ὡς καὶ τὰ τῆς εἰς αὐτὸν ἐντάξεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ καταργουμένου Ο.Δ.Ε.Π. Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων τῆς Ι.Σ.Ι. τροποποιοῦνται ἢ καταργοῦνται ἢ τίθενται ἐκάστοτε νέοι κανόνες ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων. Μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐν λόγῳ ἀποφάσεων τούτων ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι αἱ περὶ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. διατάξεις.

6. Παρὰ τῷ Ο.Δ.Δ.Ε.Π. ἰδρύνονται αἱ ἐξῆς Ὑπηρεσίαι:

α) Νομικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας (Ν.Υ.Ε.).
β) Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας (Τ.Υ.Ε.).
γ) Γενικὴ Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις (Γ.Ο.Ε.), ἀρμοδία διὰ τὴν διεξαγωγὴν διαχειριστικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου ἐπὶ πάντων τῶν διαχειριζομένων περιουσίαν τῆς Ἐκκλησίας νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων. Αἱ Ὑπηρεσίαι αὗται ἔχουν ἀρμοδιότητα ἐφ' ὅλης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

7. Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τελούντων ἱερῶν Προσκυνημάτων καὶ Ὑδρυμάτων καθορίζεται ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Συντάγματος τιθεμένων ὀρίων, δι' ἀποφάσεων τῆς Ι.Σ.Ι., δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

8. Ἡ διαχείρισις ἀπάσης τῆς περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπόκειται εἰς ἔλεγχον νομιμότητος, διενεργούμενον ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν τοῦ Κράτους, ἐφαρμοζομένων ὡς

πρὸς τὰς συνεπειὰς τούτου τῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων Διατάξεων ὀριζομένων.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 43.

Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῶν λοιπῶν ὀργάνων διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐφ' ὅσον αὐταὶ εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας, ἡ οἰκεία Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τῆς κρατικῆς ἐξουσίας, ἥτις παρέχει ταύτην κατὰ τὸ ἐφικτὸν αὐτῇ τὸ ταχύτερον.

Ἄρθρον 44.

Ὁ ἔχων εὐλόγον παράπονον κατὰ Ἐκκλησιαστικῆς τινος Ἀρχῆς δικαιούται νὰ ἀπευθυνθῇ εἰς τοὺς προϊσταμένους αὐτῆς. Προκειμένου περὶ κληρικῶν, ἐχόντων παράπονα κατὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν Ἀρχιερέως, ἀπευθύνονται οὗτοι δι' ἀναφορᾶς των εἰς τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον.

Ἄρθρον 45.

1. Οἱ κληρικοὶ ἐξέρχονται τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους, οἱ μὲν Ἀρχιερεῖς μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, οἱ δὲ λοιποὶ κληρικοὶ τῇ συγκαταθέσει τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, ἐγκρινομένη ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ.

2. Πᾶς κληρικὸς ἢ μοναχὸς τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, προκειμένου νὰ μετακινήθῃ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιφερείας εἰς ἣν ὑπάγεται, δεόν νὰ ἔχη τὴν ἄδειαν μόνον τῆς προϊσταμένης του Ἀρχῆς.

3. Κληρικὸς ἢ μοναχὸς τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, διατρίβων εἰς ἐκκλησιαστικὴν περιφέρειαν ἐτέραν ἐκείνης, εἰς ἣν ἀνήκει, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ἐν γένει διαγωγῆς του ὑποπίπτει εἰς κανονικὸν παράπτωμα, διεγεῖρον κατ' αὐτοῦ τὴν δημοσίαν γνώμην, διώκεται πειθαρχικῶς, εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου, εἴτε ὑπὸ τῆς προϊσταμένης του ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς. Μόνον δὲ μετὰ τὴν κατ' αὐτοῦ ἔγερσιν πειθαρχικῆς διώξεως, ὁ διωκόμενος ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου, ἐπανάγεται ὑποχρεωτικῶς διὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς εἰς τὸν τόπον τῆς προελεύσεώς του.

Ἄρθρον 46.

1. Τὰ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκκλησιαστικὰ κτίρια δὲν ἐκποιῶνται κατ' ἀρχὴν παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν. Λόγω ὅμως προφανοῦς ἐκκλησιαστικῆς ὠφελείας, ἐκτιμωμένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου καὶ ἐγκρινομένης ὑπὸ τῆς οἰκείας Μονίμου Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, δύναται νὰ ἐκποιῶνται ἢ νὰ ὑποθηκεύωνται. Τὰ λοιπὰ ἀκίνητα δύναται ἐλευθέρως νὰ ἐκποιῶνται, τηρουμένων τῶν αὐτῶν διατυπώσεων.

2. Ἐκκλησιαστικὰ κτίρια, προοριζόμενα διὰ τὴν ἐγκατάστασιν Γραφείων Μητροπόλεων ἢ Ἐνοριῶν ἢ διὰ κατοικίαν Ἀρχιερέων ἢ Ἐφημερίων καὶ ἀνεγερθέντα ἢ ἀποκτηθέντα δι' εἰσφορῶν Μονῶν καὶ Ναῶν ἢ ἐξ ἐράνων ἢ εἰδικῶν φορολογιῶν, φερόμενα δὲ ἐπ' ὀνόματι φυσικῶν ἢ Νομικῶν Προσώπων πλὴν τοῦ Δημοσίου, μεταβιβάζονται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ ποιούμενον χρῆσιν Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Μητροπόλεως ἢ Ἐνορίας, δι' ἀπλῆς ἐνώπιον συμβολαιογράφου δηλώσεως, συντασσομένης καὶ μεταγραφομένης ἀτελῶς. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ κτίρια τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν λοιπῶν αὐτοτελῶν Συνοδικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Τὰ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου φερόμενα τοιαῦτα ἀκίνητα δύναται νὰ μεταβιβάζωνται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν.

3. Ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτιρίων, τῶν χρησιμοποιοιμένων ὡς Γραφείων ἢ κατοικιῶν Ἀρχιερέων ἢ Ἐφημερίων, καὶ ἐν γένει διὰ τὴν ἄμεσον καὶ ἀπ' εὐθείας ἐκπλήρωσιν φιλανθρωπικῶν καὶ μορφωτικῶν σκοπῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων αὐτῆς ἰσχύουσι πάντα τὰ διὰ τὰ δημόσια κτίρια τεθεσπισμένα προνόμια καὶ λοιπαὶ ἀτέλειαι.

4. Ἐπιτρέπεται, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου σκοπῶν, ἢ δωρεὰν παραχώρησις μοναστηριακῶν, δημοσίων ἢ κοινοτικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἐν γένει ἀκινήτων.

5. Ἡ ἐκποίηση ἀκινήτων, ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, τὰς λοιπὰς Μητροπόλεις καὶ τὰς Ἱερὰς Μονὰς εἶναι ἄκυρος, ἐφ' ὅσον περὶ ταύτης δὲν παρεσχέθῃ ἄδεια ὑπὸ τῆς οἰκείας Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου. Τὰ ἀκίνητα ταῦτα ἐκποιῶνται πάντοτε διὰ δημοσίου ἐκουσίου πλειστηριασμοῦ. Ἐπιτρέπεται ἡ ἄδεια τῆς οἰκείας Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνταλλαγῇ ἀκινήτων τῶν ὡς ἄνω Νομικῶν Προσώπων δι' ἐτέρων ἴσης ἀξίας καὶ μᾶλλον προσφόρων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῆς Ἐκκλησίας.

6. Ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καὶ αἱ Ἱεραὶ Μητροπόλεις καὶ τὰ κοινωφελῆ Ἰδρύματα, τὰ ὑπὸ τῶν Ἱεραρχῶν κατὰ τοὺς Ὀργανισμοὺς αὐτῶν προεδρευόμενα, ἀπολαύουσι τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 118 τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Νόμου τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος εὐεργετήματος, καὶ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἔκτασιν.

Ἄρθρον 47.

Τὰ Γραφεῖα τῶν Μητροπόλεων, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Γραφείου τῆς ἀρμοδίας Μονίμου Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, καταρτίζουν κατὰλόγους τῶν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ἱερῶν κειμηλίων καὶ βιβλίων, ὡς ἐπίσης τῶν χειρογράφων καὶ τῶν ἀρχαιολογικῆς ἀξίας ἱερῶν εἰκόνων. Ἀντίγραφα τῶν καταλόγων τούτων, οἷτινες τηροῦνται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς, ἀποστέλλονται ὑποχρεωτικῶς καὶ εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχαιολογικὴν Ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 48.

Ἡ Κ') 1968 Συντακτικὴ Πράξις «περὶ παραχωρήσεως ἀκινήτων τοῦ Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. κ.λ.π. πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων τουριστικῆς ἀναπτύξεως» δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 παρ. 4 τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανόμενων ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων καὶ Ὁργανισμῶν, ἐφ' ὅσον τὰ κατὰ τὰ προγράμματα καὶ τὰς μελέτας τοῦ Ε.Ο.Τ. προβλεπόμενα ὅπως ἐκτελεσθῶσιν ἔργα τουριστικῆς ἀναπτύξεως ἐπὶ τῶν ἀκινήτων των δύναται νὰ ἐκτελεσθῶσι ἐξ ὀλοκλήρου ὑπὸ τῆς ἰδίας τῆς Ἐκκλησίας ἢ ἐτέρου φυσικοῦ ἢ Νομικοῦ Προσώπου, μετ' αὐτῆς συμβαλλομένου, ἐντὸς τῶν καθοριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ Συντονισμοῦ προθεσμίων.

ΠΕΡΙ ΓΑΜΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΖΥΓΙΟΥ

Ἄρθρον 49.

1. Ἡ ἱερολογία τοῦ γάμου τελεῖται μετὰ προτέρων ἐγγραφον ἄδειαν τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ τόπου τῆς τελέσεως ἢ τοῦ Ἐπιτρόπου αὐτοῦ. Ἡ παράλειψις ὑπὸ τῶν ἐφημερίων τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς καθηκόντων τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου δι' ἀργίας μέχρι τριῶν ἐτῶν.

2. Ὁ ἄνευ ἐπισκοπικῆς ἀδείας τελέσας γάμον Ἱερεὺς τιμωρεῖται, ἐκτὸς τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῷ κανονικῶν ποινῶν, καὶ διὰ ποινῆς φυλακίσεως ἐξ μηνῶν μέχρις ἐνὸς ἔτους.

3. Ἡ κεχωρισμένως ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου ἱερολογία τῆς μνηστείας ἀπαγορεύεται, κηρύσσεται δὲ πνευματικῶς ἄκυρος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ τόπου ἐνθα αὕτη ἐτελέσθη. Ὁ τελέσας τὴν ἱερολογίαν ἱερεὺς ὑποβάλλεται εἰς ποινὴν ἀργίας ἐνὸς ἔτους μετὰ στερήσεως τοῦ ἡμίσεος τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ, κολάζεται δὲ καὶ διὰ φυλακίσεως ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρις ἐνὸς ἔτους.

4. Τὰ κατὰ τοὺς γάμους, κατὰ μὲν τὸ πολιτικὸν μέρος ὑπάγονται εἰς τὰ Πολιτικά Δικαστήρια, κατὰ δὲ τὸ πνευματικὸν εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς.

5. Προκειμένης ἐγέρσεως ἀγωγῆς διαζυγίου, τὰ κατὰ τὴν ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκόπου διέπονται ὑπὸ τῶν ἄρθρων 611 καὶ ἐπέκεινα τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας (Α.Ν. 44/1967).

6. Τῆς περὶ ἀκυρότητος ἢ διαλύσεως τοῦ γάμου δικαστικῆς ἀποφάσεως καταστάσεως ἀμετακλήτου, ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀπευθύνει ἀντίγραφον αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀρχιερέα τὸν ἐκδόντα τὴν ἄδειαν γάμου, ὑποχρεούμενον νὰ ἀκυρώσῃ καὶ πνευματικῶς εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, ἢ κηρύξῃ καὶ πνευματικῶς λελυμένον τὸν γάμον εἰς τὴν δευτέραν.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 50.

1. Μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κατ' ἄρθρον 40

τοῦ παρόντος προβλεπομένου εἰδικοῦ νόμου περὶ συγκροτήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων, ἰσχύουσι περὶ τούτων αἱ ἤδη κείμεναι διατάξεις, ὡς τροποποιοῦνται κατὰ τὰ ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ.

2. Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Α.Ν. 214/1967 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 5383/1932 «περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συγκροτεῖται Ἐκκλησιαστικὸν Συνοδικὸν Δικαστήριον διὰ πρεσβυτέρους, διακόνους καὶ μοναχοὺς, ἀπαρτιζόμενον ἐκ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, ὅστις διορίζεται ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι., ἐπιλεγόμενος ὡς μόνιμον μέλος ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων τῶν ἐχόντων 10ετῆ τοῦλάχιστον ἀρχιερατικὴν διακονίαν, ἐκ τῶν 2 ἐπομένων αὐτῷ κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης καὶ ἐκ τῶν δύο τελευταίων τῇ τάξει Ἀρχιερέων. Ἐν κωλύματι, ἀποκλεισμῷ ἢ ἐξαιρέσει οἰουδήποτε τακτικοῦ μέλους, τοῦτο ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ ἀμέσως ἐπομένου κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης διὰ τοὺς τρεῖς πρώτους τακτικούς, καὶ τοῦ ἀμέσως προηγουμένου διὰ τοὺς δύο ὑπολοίπους».

Ἄρθρον 51.

1. Κατὰ τὴν πρώτην τριετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, πάσας τὰς ὑπὸ τούτου καθοριζόμενας ἀρμοδιότητας τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ἀσκει ὡς ἰδίας τοιαύτας ἢ ἐκάστοτε νομίμως καθιδρυμένη Δ.Ι.Σ., πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 6 ἐδάφ. ΣΤ, Ζ, Θ, ΙΓ ὀριζομένων.

2. Ἡ θητεία τῆς βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 3/1967 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 671/1943 Νόμου περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καθιδρυθείσης ἀριστίνδην Συνόδου παρατείνεται ἀπὸ τῆς λήξεώς της καὶ μέχρι τῆς 15-3-1969.

3. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων Β. Διαταγμάτων ἢ ἀποφάσεων τῆς Ι.Σ.Ι., καὶ τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τούτων συγκροτήσεως τῶν συλλογικῶν Ὁργάνων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ὁργανισμῶν αὐτῆς, ἐξακολουθοῦσιν ἐφαρμοζόμεναι αἱ μέχρι τοῦδε κείμεναι Διατάξεις, καὶ λειτουργοῦντα βάσει τούτων τὰ ὑφιστάμενα συλλογικὰ Ὁργανα.

4. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν βάσει τοῦ παρόντος νόμου σχετικῶν πράξεων περὶ τῆς θέσεως καὶ καταστάσεως ἐν γένει τοῦ πάσης κατηγορίας προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ὁργανισμῶν αὐτῆς, ἐξακολουθοῦσιν ἐφαρμοζόμεναι ἐπὶ τούτου αἱ μέχρι τοῦδε ἰσχύουσαι σχετικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 52.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται ὁ Νόμος 671/43 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὡς νῦν ἰσχύει, καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Άρθρον 53.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν παραγράφων 6 ἕως 8 τοῦ ἀρθρου 38 τοῦ παρόντος,

ὧν ἡ ἰσχὺς ἀρχεται ἀπὸ 15-11-1968 καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 50, ἡστίνος ἡ ἰσχὺς ἀρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας τῆς διὰ τοῦ Α.Ν. 3/67 καθιδρυθείσης ἀριστίνδην Συνόδου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Φεβρουαρίου 1969

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓ. ΖΩΪΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α΄

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β΄

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, Π. ΠΗΠΙΝΕΛΗΣ, ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΒΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Φεβρουαρίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ



ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Α'

Διαρκουσών των συνεννοήσεων μεταξύ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξοχωτάτου κ. Προέδρου τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν βασικῶν σημείων τοῦ ὑπὸ κατάρτισιν νέου Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπετεύχθη συμφωνία ἐπὶ ἑπτὰ θεμελιώδους σημασίας ζητημάτων, περὶ ὧν ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐνημέρωσε τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας διὰ τῆς κάτωθι Ἐγκυκλίου αὐτῆς:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 1574

Ἀριθμ. { Πρωτ. Ἐμπ. 84
 Διεκπ. 2715 Ἀθήνησι, 5/11/1968

Πρὸς

Τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας
 τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐπιθυμοῦσα ὅπως καταστήσῃ ἡμᾶς ἐνημέρους ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς συντάξεως νέου Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας, ἀσμένως γνωρίζει ὑμῖν, ὅτι κατὰ πρόσφατον συνεργασίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀδελφοῦ Προέδρου μετὰ τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐπετεύχθη σύμπτωσις ἀπόψεων ἐπὶ τοῦ ὅτι ὁ νέος Καταστατικὸς Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δέον ἀπαραιτήτως νὰ προβλέπῃ τὰ ἑξῆς:

1) Ὅτι τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ρυθμίζονται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ἢ διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων τῇ αἰτήσῃ αὐτῆς.

2) Ὅτι ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐκκλησίας διορίζεται, ματαίθεται, προάγεται, ἀπολύεται κλπ. ὑπὸ τῆς ἰδίας, ἐξαιρέσει τῶν Ἀρχιερέων, διὰ τὴν ἐκ-

λογὴν καὶ ἐγκατάστασιν τῶν ὁποίων συμπτᾶται καὶ ἡ Πολιτεία.

3) Ὅτι ἡ ἰδία διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τῆς, τοῦ Κράτους διατηροῦντος τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλέγχου περὶ τῆς νομιμότητος τῆς διαχειρίσεως, οὐχὶ δὲ καὶ τῆς σκοπιμότητος αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο ἐκτός τῶν ἄλλων ἡ Κ' Συντακτικὴ Πρᾶξις καταργεῖται διὰ τὰ κτήματα τῆς Ἐκκλησίας.

4) Ὅτι ἡ ἰδία ἐπιμελεῖται τῆς μορφώσεως καὶ ἐπιμορφώσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς.

5) Ὅτι ἡ ἰδία ἐξουσιάζει ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν μνημείων.

6) Ὅτι ἡ ἰδία ἀποφασίζει περὶ τῆς ἀνεγέρσεως, διακοσμήσεως καὶ συντηρήσεως τῶν κτιρίων τῆς.

7) Ὅτι ἡ ἰδία ἀποφασίζει περὶ τῆς συνθέσεως, τοῦ διορισμοῦ, τῆς ἀπολύσεως κλπ. τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ Συμβουλίων τῆς.

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερόνυμος, Πρόεδρος

† Ὁ Ναυπακτίας καὶ Ἐδρουτανίας Δαμασκηνὸς

† Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Στυλιανὸς

† Ὁ Ξάνθης Ἀντώνιος

† Ὁ Κυθήρων Μελέτιος

† Ὁ Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος Κωνσταντῖνος

† Ὁ Κασσανδρείας Συνέσιος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Κατσούρης

Β'

Προκειμένου τὸ τελικὸν Σχέδιον τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ συζητηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπέστειλε πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Γεώργιον Παπαδόπουλον τὸ κάτωθι ἐνημερωτικὸν ἔγγραφο, ὅπερ ἀνεκοινώθη καὶ εἰς τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. { Πρωτ. 269
 Διεκπ. 155 Ἀθήνησι, 16/1/1969

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα
 τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως
 Κύριον Γεώργιον Παπαδόπουλον

Ἐνταῦθα

Ἐξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε,

Πληροφορηθεὶς, ὅτι τὰ ἐντιμότερα μέλη τοῦ ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου,

προκειμένου νὰ προβῶσιν εἰς ψήφισιν τοῦ ὑποβληθέντος Σχεδίου Νομοθετικοῦ Διατάγματος «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἔχουσι πληροφορίας τινὰς ἐπὶ τῆς ἱστορίας καὶ τῶν κυρίων σημείων τοῦ θέματος, παρακαλῶ νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃτε νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν Ὑμῶν τὰ κάτωθι:

Ὅτε μετὰ τετρακοσίων ἐτῶν δουλείαν ἀπληλευθεροῦτο ἡ πρώτη μικρὰ γωνία τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀνέκυπτε τὸ ζήτημα τῆς διοικήσεως τῶν ἐν αὐτῇ περιλαμβανομένων ἐκκλησιαστικῶν ἐπαρχιῶν, τὸ κλίμα, τὸ ὁποῖον ἐπεκράτει εἰς τὴν Δύσιν ἔναντι τῶν ἀξιοματούχων τῆς Ἐκκλησίας, ἦτο δυσμενέστατον. Ἐπίσης, τὸ σύστημα διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ μόνῃ τότε ἐλευθέρᾳ Ὁρθοδόξῳ Χώρᾳ, τῇ Αὐτοκρατορικῇ

Ρωσσία, ἦτο ἀδοστηρῶς πολιτειοκρατικόν, τῆς Ἐκκλησίας οὐδὲς ἐξ ὀλοκλήρου ὑποτεταγμένης εἰς τὴν Πολιτείαν.

Ἐντεῦθεν, ἤδη ἀπὸ τοῦ 1832, εἰς τὸ τότε ὑπὸ τῆς Ε' ἐν Ναυπλίῳ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ψηφισθὲν Σύνταγμα, ἡ Ἐκκλησία ἐμφανίζεται ἐξ ὀλοκλήρου ὑποτεταγμένη εἰς τὴν Πολιτείαν. Ἡ Ἱερά Σύνοδος, ὑπὸ τὸ ὄνομα («Πενταμελὲς Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον»), ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Νομοθετικὴ Ἐξουσία τῆς Πολιτείας ὀρίζει («τὰ περὶ τῆς Ἱεραρχικῆς ἀλληλουχίας πρὸς διατήρησιν τῆς πνευματικῆς ἐνότητος»). Αὕτη διορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἀρχιερέων καὶ ἱερέων καὶ ἡ ἴδια διαχειρίζεται τὰ ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα.

Εἰς τὸ Β. Α. τοῦ 1833, τὸ κατ' ὀξύμωρον σχῆμα χαρακτηριζόμενον ὡς Διακήρυξις (τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας), ἡ κατάστασις εἶναι ἐτι χειροτέρα. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, καίτοι ἑτερόδοξος, ἀνακηρύσσεται («κατὰ τὸ διοικητικὸν μέρος») «ἀρχηγός» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκειται ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἡ ὑπερτάτη Ἐκκλησιαστικὴ ἐξουσία, τῆς ὁποίας τὰ μέλη, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου, διορίζονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Πᾶσα πράξις τῆς Συνόδου, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου, ἦτο ἄκυρος, ὅπως ἄκυρος ἦτο καὶ πᾶσα πρᾶξις τῆς, ἀκόμη καὶ ὅσα ἀνήγοντο εἰς καθαρῶς πνευματικὰ θέματα, ἡ ὁποία δὲν εἶχε τύχει τῆς προκαταβολικῆς ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλληλογραφία μετὰ κοσμικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν τοῦ Ἐξωτερικοῦ ὄχι μόνον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀλλὰ καὶ τῶν κληρικῶν ἐπετρέπετο νὰ διεξάγεται μόνον διὰ τοῦ Ὑπουργείου.

Ὀλίγους μῆνας βραδύτερον, τὸ («ἐνεκρίθη») τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς Συνόδου ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ («ἐθεωρήθη») τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου, τοῦ ὁποίου ἦτο ἀπαραίτητος ἢ θεώρησις, ἀκόμη καὶ προκειμένου περὶ χειροτονίας ἱερέων ἢ διακόνων. Διὰ νὰ κατανοήσωμεν πόση καὶ ποία ἦτο ἡ δέσμευσις, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἔζη τότε ἡ Ἐκκλησία, ἀρκεῖ νὰ ἀναφερθῆ, ὅτι ἡ ἐπικύρωσις τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπὸ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου ἦτο ἀπαραίτητος καὶ ὅταν ἐπρόκειτο περὶ ἐκκλησιαστικῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων ἐλαφροτάτων, ὅπως π.χ. μιᾶς ἀπλῆς ἐπιπλήξεως, ἢ ἐνὸς προστίμου κατωτέρου τῶν 50 δραχμῶν ἢ σωματικοῦ περιορισμοῦ ὀλιγωτέρου τῶν τριῶν ἡμερῶν! Διὰ βαρύτερας ποινὰς ἀπητείτο ἡ ἐγκρισὶς τοῦ Ὑπουργοῦ, ἀκόμη καὶ διὰ τὴν ἐπιβολὴν μὴ δημοσίων ἐπιτιμίων!

Οἱ δεσμευτικοὶ οὗτοι διὰ τὴν Ἐκκλησίαν Νόμοι καὶ ἡ τελεία αὐτῆς ὑποοὐλώσις εἰς τὴν Πολιτείαν προεκάλεσαν ζωηροτάτην ἀντίδρασιν, πλὴν ὅμως ἀνευ σημαντικοῦ τινος ἀποτελέσματος. Ἡ ἐπιδίωξις τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν ἐκ μέρους τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἀναγνώρισιν τοῦ αὐτονομώσως διακηρυχθέντος Ἀὐτοκεφάλου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας ἔδωκε πρὸς στιγμὴν τὴν ἐλπίδα,

ὅτι διὰ τῆς βοηθείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου θὰ ἐβελτιοῦντο ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας αἱ ἐν Ἑλλάδι σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὴν Πολιτείαν.

Πράγματι δὲ ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Συνοδικῷ Τόμῳ τοῦ 1850 ὠρίζετο: α) ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος θὰ διώκει («τὰ τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς Κανόνας ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως ἀπὸ πάσης κοσμικῆς ἐπεμβάσεως» β) ὅτι («τὰ πρὸς ἐσωτερικὴν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν ἀφορῶντα»), καὶ ἀνεφέροντο ἐνδεικτικῶς («τὰ περὶ ἐκλογῆς καὶ χειροτονίας Ἀρχιερέων, περὶ ἀριθμοῦ αὐτῶν καὶ ὀνομασίας τῶν θρόνων αὐτῶν, περὶ χειροτονίας ἱερέων καὶ ἱεροδιακόνων, περὶ γάμου καὶ διαζυγίου, περὶ διοικήσεως Μοναστηρίων, περὶ εὐταξίας καὶ ἐκπαίδευσως τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, περὶ τοῦ κηρύγματος τοῦ θείου λόγου, περὶ ἀποδοκίμασις ἀντιθρησκευτικῶν βιβλίων, ταῦτα πάντα καὶ τὰ τοιαῦτα κανονισθήσονται παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ συνοδικῆς πράξεως»). Ἐν δὲ τῷ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν Πατριαρχικῷ Συνοδικῷ Γράμματι, τὸ ὁποῖον συνῴδενε τὸν Πατριαρχικὸν Συνοδικὸν Τόμον, περὶ ἀνακηρύξεως τοῦ Ἀὐτοκεφάλου, ἐξεφράζετο ἡ ἐλπίς, ὅτι («τῆς Κυβερνήσεως ἔργον ἐστὶ τὸ λοιπόν, ἵνα τὸ παρὰ τῆς Ἐκκλησίας δικαιοματικῶς ἐπιχορηγηθὲν δείξῃ καὶ πράγματι καὶ ἐν ἔργοις, καὶ ὄντως ἀνεξάρτητον καὶ εὐσταθῆ αὐτὴν ἐν τοῖς πνευματικοῖς ἀποκαταστήσει, Καίσαρι μὲν αὐτὰ μόνα τὰ τοῦ Καίσαρος ἀπονέμουσαν, Θεῷ δὲ μόνῳ τὰ τοῦ Θεοῦ»).

Καὶ διεβεβαίον μὲν ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος τὸν Πατριάρχη, ὅτι («ἡ ἐλπίς, ἣν ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης ἐκφράζει, ὅτι δηλαδή ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις καταστήσει τοῦ λοιποῦ τὴν Σύνοδον ἀνεξάρτητον ἐν τοῖς πνευματικοῖς, ὑπάρχει πράγματι καὶ ἔργῳ»), πλὴν ὁ Πατριάρχης, ἀνησυχῶν προφανῶς ἐκ τῆς γνωστῆς εἰς αὐτὸν καταστάσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, ἔκρινε σκόπιμον νὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τοῦ θέματος διὰ νέας του ἐπιστολῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐτόνιζε τοὺς κινδύνους ἐκ τῆς ἀναμίξεως τῆς Πολιτείας εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας. («Διό»), συνεχίζει, «πᾶσα... ἐπέμβασις καὶ παρείσφορησις ἐπὶ παρασαλεύσει τῶν ἱερωτάτων αὐτῆς ἐθίμων καὶ ὄρων, ἐγγράφων τε καὶ παραδεδομένων, ἢ ἄλλῃ τις περὶ τὰ πνευματικὰ πολιτικὴ καὶ κοσμικὴ ἐπιμείξια ἀπέστω μέχρι καὶ ἀποπείρας, καὶ ἀπλοῦ λογισμοῦ· οὐ γὰρ ἀγνοεῖται ὑμῖν, ὅσον δυσδιάκριτα φύσει τὰ μεθόρια τῶν πνευματικῶν καὶ τῶν κοσμικῶν πραγμάτων καὶ ὅτι ἐντεῦθεν πολλάκις κινδυνεύει παραναλίσκεσθαι τὰ πνευματικώτερα τῇ κοσμικῇ ἐξουσίᾳ». Καὶ προσθέτει ὁ Πατριάρχης: «ὑποχωρεῖτωσαν τοίνυν πᾶσαι ἀφορμαὶ οἰφθήτιν πολιτικῶν καὶ κοσμικῶν καλυπτόμεναι σχήματι, καὶ τὸν ἥτις λόγον ἐχέτωσαν ἐν παντὶ τῶν παρὰ τοῖς Ὁρθόδοξοις κεκατηκότων». Καὶ καταλήγει ὁ Πατριάρχης, ὑπενθυμίζων ὅτι τὸ αὐτοκεφάλον παρεσχέθη εἰς

τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου (ἐπὶ ταύταις ταῖς βάσεσιν).

Ἀτυχῶς ἡ διαβεβαίωσις τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὰ ἑαυτῆς ὑπῆρχε (πράγματι καὶ ἔργῳ) δὲν ἀνταπεκρίνετο εἰς τὴν ἀλήθειαν ὄχι μόνον ὡς πρὸς τὸ τί εἶχε γίνεαι εἰς τὸ παρελθόν, ἀλλ' οὔτε ὡς πρὸς τὸ τί ὑπῆρχεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρόθεσις νὰ γίνῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον. Τοῦτο δὲ ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα αὐτὴ ἔλαβεν ὡς πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικά. Ἐπὶ παραδείγματι, εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν Ἀρχιερέων διετηρήθη τὸ αὐτὸ καθεστῶς. Ἐπίσης, ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ποινῶν, τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων. Ἀκόμη καὶ διὰ τὰς ποινὰς τῆς ἀργίας καὶ τοῦ σωματικοῦ περιορισμοῦ εἰς Μονὴν δεκαπέντε ἡμερῶν ἕως δύο μηνῶν ἐξηκολούθησε καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν Νόμων Σ' καὶ ΣΑ' νὰ ἀπαιτῆται ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ, διὰ βαρύτερας δὲ ποινὰς ἡ ἔγκρισις τοῦ Βασιλέως. Δι' ἐκδοσιν ὑπὸ Ἀρχιερέως δημοσίον ἐπιτιμῶν ἐπεβλήθη ἐπιπροσθέτως ἡ ἔγκρισις τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς. Εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἱερέων καὶ διακόνων τὰ πράγματα παρέμειναν ὡς εἶχον. Ἐπίσης, οἱ Συνοδικοὶ ἐκαλοῦντο ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἐχούσης μάλιστα τὸ δικαίωμα νὰ διατηρῆ δύο ἐξ αὐτῶν εἰς πλειονας τῆς μίας συνοδικῆς περιόδου. Τὸ προσωπικὸν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διορίζετο ἄνευ γνώμης αὐτῆς ὑπὸ τῆς Πολιτείας. Ὡς πρὸς τὴν καθόλου διοίκησιν ἀνεφέρετο μὲν ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐνεργεῖ ἀνεξαρτήτως τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς, πλὴν τοῦτο, ἵνα ἐκπληρωθῆ μόνον τὸ γράμμα τῆς ὑποσχέσεως, ἡ ὁποία εἶχε δοθῆ εἰς τὸν Πατριάρχην, ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ Τόμου τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Ἀδτοκεφάλου. Ἐν τοῖς πράγμασιν ὅμως οὐδεμίαν ἐπῆρχετο μεταβολή, καθ' ὅσον ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀκριβῶς ἄρθρῳ τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου ὁρίζετο, ὅτι (ἐπειδὴ εἰς τὴν ὑπεράταξιν Βασιλικὴν ἐξουσίαν, εἰς ἣν ἐναπόκειται ἡ κυριαρχία τοῦ Κράτους, ἀνήκει καὶ ἡ ἐποπτεία ἐφ' ὅλον τῶν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου γινομένων), ἔπρεπε νὰ Ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῶν (ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπιτροπῆς) ἀναγομένων εἰς τὰ ἐσωτερικὰ εἴτε εἰς τὰ ἐξωτερικὰ αὐτῆς καθήκοντα. Πᾶσα δὲ ἀπόφασις ἢ πράξις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, γινομένη ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Βασιλικῆς Ἐπιτρόπου ἢ μὴ φέρουσα τὴν προσυπογραφὴν αὐτοῦ, εἶναι ἄκυρος).

Πόσον ἄκυρος ἀντικανονικὴ ἦτο ἡ κατάστασις αὐτὴ ἀποδεικνύεται, ὅταν ἀναλογισθῆ τις ποῖα ἦσαν τὰ (ἐσωτερικὰ) καθήκοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἐπὶ παραδείγματι, κατὰ ἕτερον ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ Καταστατικοῦ Νόμου, πρῶτον μεταξὺ τῶν ἐσωτερικῶν καθηκόντων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἦτο ἡ ἀκριβὴς διατήρησις τῶν παρὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας πρεσβευομένων θείων δογμάτων. Καὶ ὅμως οὐδὲν ἕτερον μέτρον ἠδύνατο ἡ Ἱερὰ Σύνοδος νὰ λάβῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἢ ὅ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος δὲν ἦτο τυχὸν εἰς θέσιν, ἢ ἴσως καὶ δὲν ἐπεθύμει, νὰ

ἀντιληφθῆ τὴν θεμελιώδη διὰ τὴν Ἐκκλησίαν σημασίαν τοῦ ληφθησομένου μέτρου. Ἀκόμη καὶ ἐπὶ θεμάτων ἀναγομένων εἰς τὴν θείαν Λατρείαν ἔπρεπε νὰ δώσῃ τὴν ἔγκρισιν ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος. Ἄς ἀφήσωμεν ὅτι τὸ καθαρῶς πνευματικὸν θέμα, ἡ ἀπόφασις δηλαδὴ περὶ τοῦ ποῖος εἶναι δυνατόν νὰ ἀποτελῆ μέλος τῆς Ἐκκλησίας, ἐχρειάζετο, καὶ ἀτυχῶς καὶ μέχρι σήμερον ἐχρειάζετο, προέγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως! Βελτίωσιν ὡς πρὸς τὴν θέσιν τῆς Ἐκκλησίας ἐναντι τῆς Πολιτείας ἐνεφάνισε τὸ Σχέδιον Νόμου τῆς Νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ 1914. Οὕτω τὸ προσωπικὸν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπροστένετο, ἵνα διορίζηται μὲν ὑπὸ τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Πολιτεία ἐπεδείκνυε τόσῃν ἐμπιστοσύνην, ὥστε τῆς ἐπέτρεπεν, ἵνα ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Πολιτείας διορίζῃ τοὺς κλητῆράς της. Τὸ σπουδαιότερον ὅμως εἶναι, ὅτι ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν Β. Ἐπίτροπον τὸ δικαίωμα τῆς ἀρνητικῆς. Κατὰ τὸ Σχέδιον τοῦ 1924 αἱ πράξεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἶναι ἄνευ διακρίσεως ἔγκυροι ἐφ' ὅσον ὁ Ἐπίτροπος ἐκλήθη εἰς τὴν συνεδρίασιν, ἔστω καὶ ἂν δὲν παρέστη ἢ ἔστω καὶ ἂν ἠρνήθη τὴν προσυπογραφὴν. Μόνον ὁ προσωπικὸς ἀφορισμὸς ἀπηγγέλλετο τῇ ἔγκρισι τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἡ ἐπικοινωνία μετὰ τῶν ἐν τῷ Κράτει ἀρχῶν γίνεται ἄνευ μεσολαβήσεως τοῦ Ὑπουργείου. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀποκτᾷ τὸν ἔλεγχον τῶν θρησκευτικοῦ περιεχομένου διδασκτικῶν ἐν τοῖς Σχολείοις τοῦ Κράτους βιβλίων. Ἐπίσης, ἡ πλήρωσις τοῦ μὲν θρόνου τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν Μητροπολιτικῶν θρόνων ὁρίζετο ὑπὸ τοῦ Σχεδίου τοῦ 1914, ἵνα γίνηται ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας, τῶν δὲ Ἀρχιεπισκόπων καὶ Ἐπισκόπων, κατὰ μικρὸν σύστημα. Ἀτυχῶς ὅμως τὸ Σχέδιον τοῦτο οὐδέποτε περιεβλήθη τὸ κύρος τοῦ Νόμου.

Ἐπισημαντικότερας βελτιώσεις περιεῖχεν ὁ διὰ Πράξεως τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1922 ἐκδοθεὶς Καταστατικὸς Νόμος, ἡ ὁποία Ἐπαναστάσις εἶχε προοιμίων καταργήσει τοὺς Νόμους Σ' καὶ ΣΑ'. Οὕτως, ὑπέγγε τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐκπαίδευσιν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ ἔδιδε τὸ δικαίωμα εἰς αὐτὴν νὰ ἐκδίδῃ διατάξεις ἐπὶ τῶν ζητημάτων ὄχι μόνον τῆς πίστεως καὶ τῆς λατρείας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς πειθαρχίας, καὶ τῆς διοργανώσεως καὶ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ τοῦ προσωπικοῦ ἀφορισμοῦ πάντως παρέμενε καὶ εἰς τὸν Νόμον τοῦ 1923 ἀμετακίνητον. Ἀπαιτεῖτο καὶ πάλιν ἡ προηγουμένη ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ. Εἰς τὴν Ἱεραρχίαν ἐπίσης ἔδιδε τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ τε Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων. Ἀφ' ἑτέρου, εἰς τοὺς κατὰ τόπους Ἀρχιερεῖς ἔδιδε τὸ δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ἀπολύσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Γραφείων τῆς Μητροπόλεως. Ἐπίσης, αἱ Ἀποφάσεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων δὲν εἶχον ἀνάγκην οἰασθῆποτε ἐπικυρώσεως, οὐσαὶ ἀφ' ἑαυτῶν ἔγκυροι.

Ὡς γνωστὸν ὅμως, ὁ Καταστατικὸς οὗτος Νόμος ἦτο βραχύβιος, μὴ συμπληρώσας οὐδὲ διετίαν ἰσχύος.

Διὰ τοῦ καταργουμένου τὸν Καταστατικὸν τοῦτον νέον Νόμον τοῦ 1925 ἐπανήχθη ἐν ἰσχύϊ ἰκανὸς ἀριθμὸς ἐκ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἰσχυουσῶν διατάξεων, ὅπως ἡ κατάργησις τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἡ ἀκυρότης πράξεων ἢ ἀποφάσεων τῆς Ἱεράς Συνόδου λόγω ἀπουσίας ἐκ τῶν συνεδριάσεων αὐτῆς τοῦ Β. Ἐπιτρόπου. Ἐπιβάλλει τὴν μόνον ἀδεία τοῦ Ὑπουργοῦ δυνατότητα ἀπουσίας τῶν Ἀρχιερέων ἐκ τῆς Ἱεραρχίας των. Ἐπαναφέρει τὸ προηγουμένον σύστημα ἐκλογῆς Ἀρχιερέων κ.τ.δ.

Ἐκτοτε, εἰς τὴν διαδρομὴν τοῦ διαρρυσαντος ἐν τῷ μεταξὺ ἡμίσεος σχεδὸν αἰῶνος, ἓνα εἶδος διελκυστίνδα ἐπαίζετο μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, ὡς πρὸς τὴν ρύθμισιν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο τούτων μεγάλων ἐθνικῶν κεφαλαίων, ἢ μᾶλλον, ἵνα κατὰ τὸ γνωστὸν λόγιον εἴπωμεν, μεταξὺ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος τοῦ Ἔθνους. Ἡ Πολιτεία, διαθέτουσα τὴν ὀλικὴν δύναμιν καὶ διαχειριζομένη τὴν ἐξουσίαν τοῦ Κράτους, ἐπίορκος συνεχῶς γινομένη τῶν δοθεισῶν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διαβεβαιώσεων, προσεπάθει νὰ θέσῃ περὶ τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ὅσον τὸ δυνατόν στενωτέρους κλοιούς, ὥστε νὰ εἶναι σχεδὸν ἀδύνατος πᾶσα ἐλευθέρωσις καὶ ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῆς Πολιτείας ἐνέργεια.

Ποῖα ἦσαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπὶ ἓνα καὶ ἡμισυ περὶ τοῦ αἰῶνα ἐφαρμοσθείσης ἐναντι τῆς Ἐκκλησίας τακτικῆς ταύτης τῆς Πολιτείας τὰ γνωρίζομεν ὅλοι καὶ τὰ ὑπέστημεν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε νὰ μὴ χρειάζεται οὐδὲ μονολεκτικῶς νὰ τὰ ἀναφέρωμεν.

Τὸ περιεχόμενον τοῦ ὑπὸ κρίσιν Σχεδίου Ν.Α. τὸ γνωρίζετε Ὑμεῖς, Ἐξοχώτατε, τόσο καλῶς, διότι ἐν πολλοῖς ἀποτελεῖ ἐνσάρκωσιν τῶν φωτεινῶν Ὑμῶν

σκέψεων, ὥστε νὰ περιτευῆ νὰ προσθέσω ὀτιδήποτε. Ἄλλως τε, ἐφ' ὅσον ἡ συζήτησις θὰ διεξαχθῆ ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, Ὑμεῖς θὰ εἴσθε καλύτερον παντὸς ἄλλου εἰς θέσιν νὰ διαφωτίσητε πλήρως τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ ὄφ' Ὑμῶν Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον παρακαλῶ νὰ μοι ἐπιτραπῆ νὰ ὑπογραμμίσω ἅπαξ ἔτι, εἶναι ὅτι διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοθετήματος ἢ Ἐθνικῆ Κυβέρνησις θὰ ἐπιτελεσθῆ καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς Ἐκκλησίας ἔργον, τὸ ὁποῖον θὰ μείνῃ εἰς τὴν ἐνδοξον Ἱστορίαν τοῦ Ἔθνους ἡμῶν ἀληθῶς μνημειῶδες. Διότι ὄχι μόνον μετὰ ἐνός καὶ πλέον αἰῶνος καθυστέρησιν θὰ ἐμφανισθῆ ἐπὶ τέλους τὸ Κράτος σεβόμενον τὰς ὑποσχέσεις του καὶ τὴν ὑπογραφήν του, ἀλλὰ καὶ θὰ δώσῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὰς δυνατότητας καὶ τὴν ἐσχέριαν νὰ ἐπιτελεσθῆ αὐτὴ ἀπερισπάστως καὶ ἀκωλύτως τὸ μέγα καὶ σωτήριον ἔργον τῆς, οὕτω δὲ νὰ βοηθήσῃ τὸ Ἔθνος νὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὴν μεγάλην καὶ μοναδικὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολήν του.

Ἐξοχώτατε,

Ἡ εὐκαιρία εἶναι μοναδική. Ἡ ψήφισις τοῦ Ν.Α. ὡς ἔχει, μετὰ τὴν ἐνδελεχῆ ἐπεξεργασίαν, τῆς ὁποίας ἔτυχε τῆ ἀμέσῳ συμβολῆ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, θὰ ἀποτελεσθῆ φωτεινὸν ἀδάμαντα εἰς τὸ ὅλον ἔργον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ θὰ ἀποσπάσῃ ἔτι μᾶλλον τὴν θείαν εὐλογίαν ἐπ' αὐτήν.

Ἐπὶ τούτοις, ἐπικαλούμενοι ἐφ' Ὑμῶν καὶ τὴν ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν πεπνυμένην Ἐξοχότητα Ἐθνικῆν Κυβέρνησιν πλουσίαν τὴν ἀπὸ Κυρίου εὐλογίαν, διατελοῦμεν.

† Ὁ Ἀθηναῖος Ἱερώνυμος, Πρόεδρος

Γ'

Μετὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου γενομένην ἐπεξεργασίαν τοῦ κειμένου τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἱερά Σύνοδος διετύπωσεν ἐν τῷ κατωτέρῳ πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ἐγγράφῳ Αὐτῆς ὠρισμένης ἀπόψεως τῆς, τὰς ὁποίας καὶ προφορικῶς ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν Αὐτοῦ τριμελῆς Συνοδικῆ Ἐπιτροπῆ, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἱερωνύμου καὶ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Διονυσίου καὶ Ζάνθης κ. Ἀντωνίου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. { Πρωτ. 535
 Διεκπ. 268 } Ἀθήνησι, 28/1/1969

Π ρ ὶ ς

Τὸν Ἐξοχώτατον Πρωθυπουργὸν

Κύριον Γεώργιον Παπαδόπουλον

Ἐνταῦθα

Ἐξοχώτατε,

Ἡ Ἱερά Σύνοδος μετ' ἀγαλλιᾶσεως ἐνωτισαμένη τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου Αὐτῆς, ἀνακοινωσαμένου τὰ τῆς προσωπικῆς συμβολῆς τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος εἰς τὴν ἀποδοχὴν ὑπὸ τοῦ περι Αὐτῆν

Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῶν κριτῶν διατάξεων τοῦ Σχεδίου Ν. Δ/τος περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐγνω ἐκφράσαι Αὐτῆ τὰς ἐκθύμους εὐχαριστίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν διάπυρον ἐσχέρην, ὅπως ἡ ἀγγλίνους διάνοια Αὐτῆς ἀγαθῶς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας διηρηκῶς διάκειται.

Ἐνθαρρυνόμενη δ' ἐξ ἄλλου ἢ Ἱερά Σύνοδος ἐκ τῆς εὐμενοῦς ταύτης πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν διαθέσεως τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, ἀπεφάσισεν ὅπως ἐπιτήρησιν τὴν προσοχὴν Αὐτῆς ἰδιαίτατα ἐπὶ τῶν κάτωθι τριῶν, βασικῶν κατ' Αὐτήν, σημείων:

1) Τὸ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 29 παρ. 4 θεσπιζόμενον ἔτος, ὡς ὄριον ἡλικίας ἐξόδου τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν ἐκ τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας, κρίνεται ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ὡς λίαν χαμηλόν, καθόσον τὸ ἀρχιερατικὸν λειτουργημᾶ ἔχει προεχόντως πνευματικὸν περιεχόμενον, πρὸς τὸ ὁποῖον δύναται ἄριστα νὰ ἀνταπο-

κριθῶσιν — ὡς καὶ ἡ πείρα δείκνυσιν — Ἱεράρχαι ἄγοντες οὐ μόνον τὸ ἴδιον ἔτος, ἀλλὰ καὶ πλέον τοῦτον, ὑπὸ ὠρισμένης προϋποθέσεως. Διὸ ἡ Ἱ. Σύνοδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰ πραγματικά δεδομένα τῆς πείρας, ὠρίσεν ἐν τῷ προσχεδίῳ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ὡς ὄριον ἐξόδου τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν τὸ ἴδιον ἔτος, πεποιθῆναι ὅτι διὰ τῆς καθιερώσεως τοῦ τοιοῦτου ἐλλόγου ὁρίου ἡλικίας — θεσμοῦ ὄντιον παντελῶς ἀγνοοῦσιν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες — θὰ ἐξωβελίζετο πᾶσα τυχὸν ἀντίδρασις ἐκ μέρους ἀντιφρονοῦντων. Δράττεται δὲ τῆς τοιαύτης ἐδκαιρίας ἡ Ἱερά Σύνοδος, ὅπως προτείνῃ καὶ τὴν καθιέρωσιν δυνατοῦτος ἀναβολῆς τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης διατάξεως ἐπὶ τριετία, κατὰ τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ι.Σ.Ι.

2) Ἐπὶ τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 29, ρυθμιζόντος τὰ τῶν συγχωνευτέων Ἱ. Μητροπόλεων, μετὰ διεξοδικοῦ ἐκ νέου μελέτην τοῦ θέματος, καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐπιπτώσεων ἐπὶ τῆς καθόλου θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς ζωῆς, ἡ Ἱερά Σύνοδος φρονεῖ, ὅτι δεόν νὰ ὑψίσταται ποιά τις ἐλαστικότητα εἰς τὴν διατύπωσιν τῆς παραγράφου ταύτης, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παρέχηται ἡ εὐχέρεια διατηρήσεως ὀλιγανθρώπου τινὸς ἀπὸ πλευρᾶς ὀρθοδόξου πληρώματος Μητροπόλεως, ἐφ' ὅσον λόγοι ἐθνικοὶ κυρίως καὶ θρησκευτικοὶ ἐπιβάλλουσι τὴν διατήρησιν ταύτης, ὡς π.χ. τοῦτο συμβαίνει ἐπὶ παραμεθορίων τινῶν Μητροπόλεων τῆς Θράκης, ἐνθα πλεονάζει τὸ μουσουλμανικὸν στοιχεῖον.

3) Ἐπὶ τῆς παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἀρθρου 29 ἡ Ἱερά Σύνοδος παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς:

Διὰ τῆς ὡς εἴρηται διατάξεως ἐπανεισάγεται ὁ θεσμὸς τοῦ «μεταθετοῦ» τῶν Ἱεραρχῶν, ὅστις τοιοῦτον σάλον εἶχε δημιουργήσει ἐν τῇ ζωῇ τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθόν, ὅτε ἡ περὶ αὐτὸ συναλλαγή ὠδήγησεν εἰς τὴν κατάπτωσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καὶ ἠνάγκασε μέλη τινὰ τῆς Ἱεραρχίας, τὰ σήμερον ἀποτελοῦντα τὴν Ἀριστινίδην Ἱ. Σύνοδον, ὅπως διαχωρίσῃ τὰς εὐθύναις αὐτῶν καὶ ἀναλάβῃ προσπάθειαν ἀναγεννήσεως τῶν θεσμῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Ὡς ἐκ τῆς τοιαύτης προΐστορίας τοῦ θέματος, ἡ Ἱερά Σύνοδος εὐρίσκειται εἰς λίαν δυσχερῆ θέσιν ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς ἐκ νέου τοῦ «μεταθετοῦ» ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἔστω καὶ ὑπὸ προσωρινῆν μορφήν, διότι ἐλλόγως θὰ κατηγορηθῶσι τὰ μέλη αὐτῆς ἐπὶ ἀνακολουθίᾳ.

Διὸ παρακαλεῖ ἐκθύμως, ὅπως ἀπαλειφθῇ τελείως ἡ παράγραφος αὕτη.

Ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω τριῶν βασικῶν σημείων, ἡ Ἱερά Σύνοδος διατηρεῖ ἐπιφυλάξεις τινὰς καὶ ὡς πρὸς ὠρισμένα ἕτερα, περὶ ὧν τριμελής ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπὴ, ἐκ τοῦ Μακαριωτάτου Αὐτῆς Προέδρου καὶ δύο Συνοδικῶν Συνέδρων, θέλει δεόντως ἐνημερώσει τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα καὶ ἐπικαλεσθῆ τὴν συναντίληψιν αὐτῆς πρὸς ὀριστικὴν ρύθμισιν αὐτῶν.

Ἐπὶ δὲ τούτοις ἐπευλογοῦντες Ὑμᾶς, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηναῖος Ἱερόνυμος, Πρόεδρος

Δ'

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐκιοποίησε τοῦτο τοῖς Σεβασμιωτάτοις Ἱεράρχαις, συνοδευόμενον ὑπὸ τῆς κάτωθι Ἐγκυκλίου αὐτῆς:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 1610

Ἀριθμ. { Πρωτ. 939
 Διεκ. 419 } Ἐν Ἀθήναις τῇ 17/2/1969

Πρὸς

Τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχαις
 τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Εἰς αἶνον καὶ δοξολογίαν τοῦ τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας Δομητόρου προάγεται ἡ Ἱερά Σύνοδος καλέσαι πάντας Ὑμᾶς, τοὺς ἐν πνεύματι ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς καὶ συλλειτουργοὺς, διότι τὸ πολυλάκις ἀνακηθῆναι θέμα τῆς καθαρίσεως τοῦ νέου Αὐτῆς Καταστατικοῦ Χάρτου ἤχθη ἐπὶ τέλους εἰς αἴσιον πέρας. Οὕτω, μετὰ δωδεκάμηρὸν πον ἐργάδην προπαρασκευαστικῆν ἐργασίαν καὶ μακρὰς καὶ ἐπιπόνους συνεννοήσεις μετὰ τῆς Πολιτείας, αἱ ὁποῖαι ἀπήτησαν

προσεκτικὸς καὶ λεπτοτάτους χειρισμούς, οὗτος κατέστη πλέον νόμος τοῦ Κράτους, δημοσιευθεὶς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 27 Φ.Ε.Κ. (Τεύχος Α') τῆς 17 Φεβρουαρίου 1969, τοῦ ὁποῦ ἀντίτυπον ἐπισυνάπτομεν Ὑμῖν τῇ παρούσῃ.

Ἡ χαροποιὸς ὁμως αἰτία δὲν ἐγκείται ἐν τῷ ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀπλῶς ἀπέκτησεν, ὡς πολλὰκις συνέβη ἐν τῷ παρελθόντι, νέον Καταστατικὸν Χάρτην, ἀλλ' ἐν τῷ ὅτι οὗτος ἐπιδαφιλεύει εἰς αὐτὴν τὴν πολυπόθητον κατὰ τὴν ἐπιτέλειαν τοῦ ἔργου αὐτῆς ἐλευθερίαν, τὴν ὁποῖαν ἐπὶ ἕνα καὶ ἡμισὸν σχεδὸν αἰῶνα εἰς μάτην ἀπῆται ἡ Ἐκκλησία, καὶ τὴν ὁποῖαν ἐπιμόνως τῆς ἠροεῖτο ἄχρι τοῦδε ἡ Πολιτεία, προσεγγίζομεν δὲ οὕτως εἰς τὴν ἀρχαίαν Κανονικὴν τάξιν, ἣτις ἀπὸ τοῦ 1821 καὶ ἐξῆς εἶχε διασλευθῆ καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς ὁποίας εἶχεν ἐν ἔτει 1850 τεθῆ ὡς εἷς ἐκ τῶν ὄρων πρὸς παραχώρησιν τοῦ Αὐτοκεφάλου.

Ἡ ἀγχίνους ὁμως τῆς αὐτοῦ Ἐξοχότητος τοῦ Προέδρου τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως κ. Γεωργίου Παπαδοπούλου διάνοια, ἡ εὐρύτης τῶν ἀντιλήψεων αὐτοῦ, ἡ ἀγάπη αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἡ πίστις αὐτοῦ ἐπὶ τὴν σπουδαιότητα τῆς ἐν τῷ Ἐθνει

ἡμῶν ὑψηλῆς Αὐτῆς ἀποστολῆς, συνετέλεσαν ὥστε νὰ ἔλθῃ ἐπίκουρος εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἥτις ὡς ἐν τῶν πρώτων καὶ κυρίων μελημάτων Αὐτῆς εἶχεν ἀπ' ἀρχῆς θέσει καὶ τὸ νὰ ἐφοδιάσῃ τὴν Ἐκκλησίαν διὰ Καταστατικοῦ Χάρτου, ὁ ὁποῖος θὰ τῇ ἐπέτρεπεν, ἵνα δυνηθῇ εἰς τὸ μέλλον νὰ χωρήσῃ ἀνεμπόδιτος εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ σωτηριώδους Αὐτῆς ἔργου. Καὶ πράγματι, ἡ Ἐκκλησία ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κυρίου Πρωθυπουργοῦ εὔρε τον ἄνδρα, ὅστις ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ πραγματικότητα ὅ,τι μέχρι τοῦδε ἀπετέλει σφοδρὸν μὲν, πλὴν ὅμως ἀνεκπλήρωτον πάντων ἡμῶν πόθον. Ἐντεῦθεν, ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς Ἐκκλησίας ἔναντι τοῦ προσώπου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τῆς ὑπ' αὐτὸν Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως εἶναι διὰ τοῦτο βαθυτάτη καὶ αἱ εὐχαὶ πάντων τῶν πιστῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας καὶ αἱ εὐλογίαι τῶν ταγῶν Αὐτῆς θὰ συνοδεύωσιν αὐτοὺς ἔσται. Διὰ τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου, τὸν ὁποῖον οἱ σήμερον τὴν Χώραν ἡμῶν κυβερνῶντες ἔδωκαν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος, ἐκλείσσει μία ζοφερὰ εἰκὼν τῶν μεταξὺ Αὐτῆς καὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι Πολιτείας σχέσεων, οὗτοι δὲ παρέχουσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν δυνατότητα, ἵνα, ἀνενόχλητος πλέον ἀπὸ τῶν ἄχρι τοῦδε συμπαγισουσῶν Αὐτὴν πολιτικῶν δεσμεύσεων, γράψῃ νέας φωτεινὰς σελίδας μεγαλείου καὶ δόξης. Ὁ Ἐξοχώτατος κύριος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ Ἐθνικὴ ἡμῶν ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς Κυβέρνησις ἔσχον τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐλογίαν, νὰ συνδέσωσι τὸ ὄνομα αὐτῶν μετὰ γεγονότος, τὸ ὁποῖον θὰ σημειώσῃ ἄνευ προηγουμένου σταθμὸν εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Τὸ ὅτι δὲ ἡ ἀπόδοσις ἐλευθερίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος συνετελέσθη καθ' ἣν στιγμήν ἡ ὄλη ἐν τῷ κόσμῳ ἐκκλησιαστικὴ ἡγεσία εὐρίσκειται ἐν προσπάθειᾳ ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἰσχυρότων θεσμίων, ἵνα ὁ Χριστιανισμὸς δυνηθῇ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς νέας ἐπὶ τοῦ πλανήτου ἡμῶν διαμορφουμένας συνθήκας τῆς διαπλανητικῆς ἐποχῆς, προσδίδει εἰς τὸ γεγονός τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἐκκλησίας ἔτι μᾶλλον βαρύνουσαν σημασίαν, ὑπογραμμίζουσαν ἐντονότερον τὰς σοβαρότητας εὐθύνας, τὰς ὁποίας ὡς ἡγεσία τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας ἐπωμιζόμεθα ἔναντι τῆς ἀοράτου κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἔναντι τοῦ εὐσεβοῦς Αὐτῆς πληρώματος καὶ τῆς Ἱστορίας Αὐτῆς τε καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους. Ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐν Κυρίῳ· τοῦ λοιποῦ θὰ εἴμεθα ἀναπολόγητοι ἐὰν δὲν ἐξαρθῶμεν ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸ ὕψος τῆς θείας ἡμῶν ἀποστολῆς καὶ δὲν ἐπωφεληθῶμεν πλήρως τῶν παρεχομένων πᾶσιν ἡμῖν διὰ τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου δυνατοτήτων καὶ εὐκαιριῶν.

Πρὸς εὐχερεστέραν κατανόησιν τῶν παρεχομένων εἰς ἕνα ἕκαστον ἐξ ἡμῶν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ συνόλῳ εὐκαιριῶν καὶ δυνατοτήτων, ἐπισημαίνουμεν ἐν τῷ παρόντι τὰ κυριώτερα τοῦ νέου νομοθετήματος σημεία καὶ ἐπιτεύγματα:

1) Τὸ πρωταρχικὸν ἐπιτεύγμα τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου εἶναι, ὅτι τοῦ λοιποῦ πάντα σχεδὸν

τὰ κατὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος δύνανται νὰ ρυθμίζωνται δι' ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς. Ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, οὔτε Νόμους τῆς Πολιτείας, οὔτε Διατάγματα αὐτῆς, οὔτε ἀποφάσεις Ὑπουργῶν ἢ γνωματεύσεις ὑπουργικῶν ἢ ἄλλων Ὑπηρεσιῶν χρειάζομεθα, διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ χωρήσωμεν εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου ἡμῶν. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῶν ἄλλων αὐτῆς ὀργάνων θὰ εἶναι, κατὰ κανόνα, ἀρκεταὶ διὰ νὰ διοικήσωμεν τὰ τοῦ οἴκου ἡμῶν. Ἐπὶ τῆς βασικῆς ταύτης ἀρχῆς στηρίζεται ὀλοκλήρου τὸ νομοθέτημα, καὶ ταύτης ἐκδήλωσιν καὶ ἐνσάρκωσιν ἀποτελεῖ. Οὕτω·

2) Ἡ προσεχὴς ἑκτακτος Συνέλευσις τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 1ης Μαρτίου ἐ.ε. θὰ εἶναι ἱστορικὴ καὶ κατὰ τοῦτο: ὅτι θὰ εἶναι ἡ τελευταία συγκληθεῖσα διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος. Τοῦ λοιποῦ, τόσον αἱ τακτικαί, ὅσον καὶ αἱ ἑκτακτοὶ Συνελεύσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου ἀποτελοῦσιν ἀποκλειστικὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις ἀνεξαρτήτως τῆς Πολιτείας θὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῆς συγκλήσεως αὐτῶν καὶ περὶ τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ συζητῶνται ἐν αὐταῖς.

3) Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας δὲν εἶναι πλέον ὀνόματι μόνον ἡ Ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος Ἀρχή, ἀλλὰ καὶ πράγματι. Διότι γενικῶς μὲν ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 8 ὁρίζεται, ὅτι «πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐξουσίας, τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ὡς ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς ἰδίας», ἐιδικώτερον δέ, ὡς θὰ ἐκτεθῇ λεπτομερῶς κατωτέρω, διότι πάντα τὰ καίρια τῆς Ἐκκλησίας θέματα, ἐκτὸς τινων ἀμφικόινου μετὰ τῆς Πολιτείας χαρακτῆρος, ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς Ἐκκλησίας.

4) Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἀποφασίζει πλέον περὶ τῆς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀναφερομένης πολιτικῆς νομοθεσίας, καθ' ὅσον κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας κρίνει ποῖα ἐκ τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς «δέον νὰ περιβληθῶσιν ἰσχὴν οὐσιαστικοῦ Νόμου», ὁπότε «ὑποβάλλει αὐτὰς εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων Ὑπουργόν, ὅστις, ἐὼν συμφωνῇ μὲ τὸ περιεχόμενον των, προέρχεται εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Β. Δ/τος ἢ εἰσηγεῖται πῆφισιν τοῦ σχετικοῦ νόμου». Κατὰ τὰ λοιπά, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, συμφώνως πρὸς τὸ ἐδάφιον ΙΔ' τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου, νομοθετεῖ διὰ πάντα τὰ ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν μελλόντων νὰ διέπῃσι τὰ κατ' Αὐτὴν Κανονισμῶν.

5) Χαρακτηριστικὸν τῆς ἐλευθερίας, ἥτις παρέχεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἶναι ὅτι διὰ τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου καταργεῖται ἡ *Capitis deminutio*,

ἡ ὁποία ἐπὶ ἓνα καὶ ἥμισυ αἰῶνα εἶχε ἐπιβληθῆ ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας. Πρόκειται περὶ τοῦ ὅτι ἡ Πολιτεία εἶχε τὸ ἀνήκουστον καὶ πρωτοφανές δικαίωμα αὐτῇ τελικῶς νὰ καθορίζη ποῖος δύναται νὰ εἶναι μέλος τῆς Ἐκκλησίας, ἐπιφυλάσσουσα εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα νὰ κρίνη περὶ τοῦ ἀναγκαίου ἢ μὴ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ἐσχάτης ποινῆς τοῦ ἀφορισμοῦ. Διὰ τοῦ ἐδαφίου ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρον, ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου, τὸ δικαίωμα τοῦτο ὑπάγεται εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὰς ἀρμοδιότητας τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

6) Ἐτερον μέγα ἐπίτευγμα τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου εἶναι τὸ ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμα νὰ καθορίζη αὐτὴ τὴν σύνθεσιν τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ Συμβουλίων τῆς. Ἐνῶ δηλ. μέχρι τοῦδε ἡ σύνθεσις τῶν διαφόρων Ἐπιτροπῶν καὶ τῶν Συμβουλίων, τὰ ὁποία ἤσκουν τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὄργανισμῶν καὶ Ἰδρυμάτων, ὡς καὶ τὰ τῶν ἀρμοδιοτήτων καὶ τῆς λειτουργίας αὐτῶν καθορίζοντο δι' εἰδικῶν Νόμων, τὰ δὲ μέλη αὐτῶν διορίζοντο δι' Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων, ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἡ Ἐκκλησία ρυθμίζει πάντα ταῦτα δι' ἰδίων Ἀδτῆς ἀποφάσεων.

7) Ἐτερον ἐπίτευγμα τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου εἶναι, ὅτι ἐνῶ μέχρι τοῦδε ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα οὐδὲ ἓνα κλητῆρα νὰ διορίσῃ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Πολιτείας, πάντα δὲ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτῆς καθορίζοντο διὰ πολιτειακῶν Νόμων, ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 38, τὰ πρὸς διορισμὸν, ἀπόλυσιν, προαγωγὴν, μετάθεσιν, μετάταξιν, παροχὴν ἀδειῶν καὶ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ «εἰς τὴν ὑπηρεσιακὴν κατάστασιν τοῦ μονίμου ἢ ἐπὶ συμβάσει ἐμμίσθου προσωπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

8) Ἡ μέχρι τοῦδε ἐπιδειχθεῖσα παραγκώνισις τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὰ τῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς εἶναι τόσον γνωστὴ εἰς πάντας καὶ ἦτο τόσον μειωτικὴ διὰ τὴν ἡγεσίαν τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς ἐπὶ τόσας δεκάδας ἐτῶν ἦτο ὄχι ἀπλῶς ἀνεκτὴ ὑπ' Αὐτῆς, ἀλλ' ἐγένετο δεκτὴ ἀδιαμαρτυρητῶς. Ἡ μόνη, ὡς γνωστόν, συμμετοχὴ τῆς ἡγεσίας τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὰ τῆς Ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐργατῶν τῆς συνίστατο εἰς τὸ νὰ ἀναλαμβάνῃ κατ' ἔτος τὴν προεδρίαν τοῦ Ἐποπτικοῦ καὶ τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως εἰς τῶν Συνοδικῶν Συνέδρων, ὀριζόμενος μὲν ὑπὸ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, διοριζόμενος ὁμοίως, ὡς καὶ τὰ ἄλλα μέλη αὐτῶν τῶν δύο Συμβουλίων, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὑπὸ τὸν ὅποιον, ὡς γνωστόν, ὑπῆγετο ἐξ ὀλοκλήρου καὶ ἡ ὅλη Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαιδεύσις. Ἐπὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς ἐν γένει καταστάσεως τοῦ διδακτικοῦ καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ, ἐπὶ τῶν προγραμμάτων καὶ τῆς διδασκείας ὅλης, ὡς καὶ παντὸς ἑτέρου ζητήματος ἀφορῶντος εἰς τὴν ἐκ-

παίδευσιν τοῦ κλήρου, οὐδὲ κατὰ τὸ παραμικρὸν ἐδικαιούτο νὰ προφέρῃ λέξιν ἢ Ἐκκλησία. Ἀπὸ τοῦδε ὁμοίως καὶ εἰς τὸ ἐξῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου ἢ Ἐκκλησία ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμα ἵνα, δι' ἀποφάσεων τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ρυθμίζῃ τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς, τῆς Πολιτείας περιοριζομένης μόνον εἰς τὴν ἀσκήσιν ἐλέγχου ὁμοίου πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Ἰδιωτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀσκούμενον.

9) Ἐτερον, τεραστίως διὰ τὴν Ἐκκλησίαν σημασίας, ἐπίτευγμα εἶναι, ὅτι διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου ἀποδεσμευόμεθα ἀπὸ τῆς τρομακτικῆς τροχοπέδης τῶν περὶ ἐκτελέσεως ἐκκλησιαστικῶν ἔργων μέχρι τοῦδε ἰσχυροῦσῶν διατάξεων, αἱ ὁποῖαι προεκάλλον καθυστέρησιν ἐτῶν ὀλοκλήρων καὶ συνετέλουν εἰς τὴν καταπληκτικὴν ὑφωσιν τοῦ κόστους τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων, εἰς τρόπον ὥστε τὰ ὑφ' ἡμῶν ἐκτελούμενα ἔργα, παρ' ὄλας τὰς δημοπρασίας, νὰ ἐμφανίζωσι κόστος διπλάσιον ἢ τριπλάσιον ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ κόστος τὸ ὑπὸ ἰδιωτῶν ἐπιτυγχανόμενον. Τοῦ λοιποῦ πάντα ταῦτα ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

10) Ὁμοίως ἡ ἐνοριακὴ καὶ ἡ περὶ Ἱερῶν Μονῶν ὑφισταμένη νομοθεσία ἀντικαθίσταται διὰ Κανονισμῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ὅπερ σημαίνει, ὅτι καὶ ὡς πρὸς τοὺς δύο τούτους σπουδαιότατους παράγοντας τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ζωῆς, ἦτοι τὴν ἐνορίαν καὶ τὰς Μονάς, ἡ Ἐκκλησία ὡσαύτως ἀποδεσμεύεται.

11) Ἐπίσης, τὰ τοῦ ἔργου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, ρυθμίζονται οὐχὶ διὰ Νόμων τῆς Πολιτείας, ὡς μέχρι τοῦδε συνέβαιναν, ἀλλὰ δι' ἀποφάσεων τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

12) Ἐτερον ἐπίτευγμα τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου εἶναι, ὅτι ἤδη ἀπὸ τοῦ πρώτου αὐτοῦ ἄρθρου καθορίζεται, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ πάντα τὰ Νομικὰ Αὐτῆς Πρόσωπα εἶναι μὲν Ν.Π.Δ.Δ., ἀλλ' ἀπολαύουσι τῶν προνομίων τοῦ Κράτους. Τοῦτο ἔχει ὡς συνέπειαν, ὅτι ἐνῶ ὡς Ν.Π.Δ.Δ. διατηροῦμεν τὰ διὰ πάντα τὰ Ν.Π.Δ.Δ. ἰσχύοντα ὠφελήματα, ταῦτοχρόνως ἀπαλασσόμεθα τῶν δι' αὐτὰ ἰσχυροῦσῶν δεσμεύσεων, ἰδίως δὲ τῶν ἀφορῶσῶν εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας καὶ τῶν πόρων τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ.

13) Τοῦτο καθορίζεται καὶ εἰδικώτερον ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ. Ἐνῶ δηλ. μέχρι τοῦδε καὶ διὰ τὰ ἡμέτερα Ν.Π.Δ.Δ. ἀπητεῖτο ἢ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἔγκρισις τῶν Προϋπολογισμῶν καὶ Ἀπολογισμῶν ἡμῶν, καὶ ἐπεβάλλετο ὁ λεγόμενος κρατικὸς («προληπτικὸς ἐλεγχος») ἐπὶ τῶν δαπανῶν ἡμῶν, ἦτοι ἢ ἐκ προτέρου ἐκάστοτε ἔγκρισις αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων κρατικῶν Ἀρχῶν, νῦν, διὰ τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου, ἀποκτῶμεν πλήρη ἐλευθερίαν, ὀριζόμενοι ρητῶς ἐν τῇ παρ. !

τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ Νόμου, ὅτι «διὰ τὴν διοίκησιν, διαχείρισιν, ἐκμετάλλευσιν καὶ διάθεσιν τῶν περιουσιακῶν στοιχείων καὶ τῶν πόρων τῶν Νομικῶν τούτων προσώπων (δηλ. τῆς Ἐκκλησίας), ὁ δ ε μ ί α σ υ γ κ α τ ά θ ε σ ι ς ἢ ἄ δ ε ι α ο ί α σ δ ἤ π ο τ ε π ο λ ι τ ι κ ῆ ς ἄ ρ χ ῆ ς ἄ π α ι τ ε ῖ τ α ω, καὶ ἐν τῇ παραγρ. 8 τοῦ ἄρθρου 42, ὅτι «ἡ διαχείρισις ἀπάσης τῆς περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπόκειται εἰς ἔλεγχον νομιμότητος» μόνον ἐκ τῶν ὑστέρων ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων Κρατικῶν ὀργάνων ἀσκούμενον καὶ εἰς οὐδένα ἄλλον.

14) Διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου παρέχεται εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας, τὴν Διαρκῆ Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς ἢ πολλακίς παρὰ τῆς Ἐκκλησίας αἰτηθεῖσα, οὐδέποτε δὲ μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς Πολιτείας παραχωρηθεῖσα προστασία, ἣτις προβλέπεται ἐναντι τῶν περιυβριζόντων δημοσίως πᾶσαν δημοσίαν, δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν ἀρχήν.

15) Τέλος, κατορθώθη ὅπως ἡ Ἐκκλησία ἀπαλλαγῆ τῆς δεσμεύσεως τῆς ἐπιβληθείσης διὰ τῆς Κ' Συντακτικῆς Πράξεως τοῦ ἔτους 1968 ἐπὶ τῆς περιουσίας πάντων ἐν γένει τῶν Ν.Π.Δ.Δ. πρὸς χάριν τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας ἡμῶν, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν προγραμμάτων τοῦ Ε.Ο.Τ. προβλεπόμενα ἔργα ἐπ' αὐτῆς δύνανται νὰ ἐκτελῶνται ὑπὸ τῆς ἰδίας τῆς Ἐκκλησίας ἢ ὑπὸ ἐτέρων νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων μετ' αὐτῆς ἐκάστοτε συμβαλλομένων.

Ταῦτα ἀπὸ ἀπόψεως ἀποδεσμεύσεως τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῶν ἄχρι τοῦδε ὑπαρχόντων κρατικῶν περιορισμῶν εἶναι τὰ σπουδαιότερα σημεῖα καὶ τὰ κυριώτερα τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου ἐπιτεύγματα. Ἄλλ' οὗτος ἀποτελεῖ ἐν ταύτῳ τέρμα μὲν μᾶς μακρᾶς καὶ ἀτυχοῦς διὰ τὴν Ἐκκλησίαν περιόδου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν μιᾶς νέας εὐτυχεστέρας δι' αὐτὴν ἐποχῆς.

Ἀπὸ ἀπόψεως δὲ βελτιώσεως εἰς τὰ κείμενα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς νομοθεσίας ὑπάρχει εὐρὸν στάδιον.

Τοιοῦτοτρόπως, π ρ ὶ τ ο ν εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ κείμενον καὶ τοὺς ἐπὶ μέρους ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς τοῦ δημοσιευθέντος Καταστατικοῦ Νόμου ἀπομένει ἀκόμη πεδίου βελτιώσεως.

Δ ε ῦ τ ε ρ ο ν, ὡς θὰ διαπιστώσῃτε καὶ Ὑμεῖς, ὁ νέος Καταστατικὸς Χάρτης εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον («νόμος - πλάσιον»), ὁ ὁποῖος θὰ συμπληρωθῆ εἴτε διὰ Β. Διαταγμάτων ἢ ἄλλων νόμων, εἴτε δι' ἀποφάσεων τῶν νομοθετικῶν σωμάτων τῆς Ἐκκλησίας, ἣτοι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῆς Γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συνελεύσεως. Διότι τὰ περισσότερα ἐκ τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπετέλουν τὸ περιεχόμενον τῶν ἄχρι τοῦδε ἰσχυρῶν Καταστατικῶν Νόμων τῆς Ἐκκλησίας, δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὸν συνημμένον Καταστατικὸν οὔτε ἐπιλύονται ὑπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ μέλλουν νὰ ἀποτελέσουν τὰ πρὸς ψήφισιν νομοθετήματα. Πλέον συγκεκριμένως, ἢ μὲν Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱε-

ραρχίας θὰ ρυθμίσῃ δι' ἀποφάσεών της εἴκοσι πέντε (25) θέματα, ἢ δὲ Γενικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Συνέλευσις δύο (2), ἣτοι ἐν συνόλῳ ἡ Ἐκκλησία θὰ ρυθμίσῃ δι' ἰδίων της ἀποφάσεων εἴκοσι ἑπτὰ ἐκ τῶν προβλεπόμενων ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ ζητήματα. Ἡ Πολιτεία ἀφ' ἑτέρου δέον νὰ ρυθμίσῃ διὰ Βασιλικῶν μὲν Διαταγμάτων πέντε (5) θέματα, διὰ νόμον δὲ ἐν (1), ἣτοι ἐν τῷ συνόλῳ μόνον ἕξ (6).

Τ ρ ῖ τ ο ν, ἡ παρούσα Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος θὰ πράξῃ μὲν πᾶν τὸ δυνατόν, ὥστε νὰ διευκολύνῃ τὸ νομοθετικὸν ἔργον τῆς Συνελεύσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, προπαρασκευάζουσα κατὰ τὸ δυνατόν τὰ σχέδια τῶν πρὸς ψήφισιν Κανονισμῶν, οἱ ὁποῖοι προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νέου Καταστατικοῦ, ὅτι ὡς ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας θὰ ἀντικαταστήσουν τοὺς ὀφισταμένους νόμους. Παρὰ τὴν ἐντατικὴν ὁμωσὶ προσπάθειαν πάντων ἡμῶν, θὰ ἀπομεινῇ πολὺ καὶ βαρὺ ἔργον, τὸ ὁποῖον θὰ πρέπη νὰ ἐπιτελεσθῇ ὑπὸ τῆς προσεχοῦς Συνελεύσεως τῆς Ἱεραρχίας. Πρὸς διευκόλυνσιν Ὑμῶν, ἵνα ἐν τῷ μεταξὺ προπαρασκευάζησθε κατὰ τὸ δυνατόν ἐπὶ τῶν ὑπὸ ψήφισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας Κανονισμῶν, ἢ Διαρκῆς Ἱερᾶς Συνόδου θὰ ἀποστείλῃ Ὑμῖν τὰ ἐτοιμαζόμενα Σχέδια αὐτῶν. Φοβούμεθα ὁμῶς, ὅτι ἐπὶ τινων ἐκ τῶν Κανονισμῶν, παρ' ὅλην τὴν καταβαλλομένην προσπάθειαν, δὲν θὰ κατορθωθῇ νὰ συντελεσθῇ ἢ δέουσα προπαρασκευὴ καὶ ἐπομένως ὅτι δὲν θὰ κατορθωθῇ νὰ ὁλοκληρωθῇ τὸ νομοθετικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νέου Καταστατικοῦ ἢ Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ ἐπιτελεσθῇ. Ἐντεῦθεν καὶ ἢ μετὰ τὴν προσεχῆ Συνέλευσίν της, πιθανὸν δὲ καὶ ἄλλαι εἰς τὸ μέλλον θὰ ἔχουν νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ σοβαρωτάτην νομοθετικὴν ἔργασίαν.

Τὸ ἐπίτευγμα ὁμῶς δὲν ἀνήκει οὔτε εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν Ἀριστίνδην Ἱερὰν Σύνοδον, οὔτε εἰς οἰονδήποτε ἄλλον. Ἀνήκει ὡς καὶ τὰ ἐκ μέρους πάντων ἡμῶν εὐχαριστήρια εἰς τὸν Κύριον τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος ἐλάλησεν ὑπὲρ Αὐτῆς καὶ τοῦ λαοῦ της ἀγαθὰ εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἀρχόντων τῆς Χώρας ἡμῶν, ὥστε νὰ κατανοήσωσιν οὔτοι τὰ πρέποντα καὶ νὰ ἐνστερνισθῶσιν αὐτὰ, κατορθωθῇ δὲ οὕτω νὰ ἔχωμεν σήμερον εἰς χεῖρας ἡμῶν τὸν φιλελευθερώτερον Καταστατικὸν Χάρτην, τὸν ὁποῖον εἶδε ποτε ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 μέχρι τῆς σήμερον.

- † Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερόνυμος, Πρόεδρος
- † Ὁ Πατρῶν Κωνσταντῖνος
- † Ὁ Τολκῆς καὶ Σταγῶν Διονύσιος
- † Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας Δαμασκηνός
- † Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Στυλιανός
- † Ὁ Ξάνθης Ἀντώνιος
- † Ὁ Κυθήρων Μελέτιος
- † Ὁ Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος Κωνσταντῖνος
- † Ὁ Κασσανδρείας Συνέσιος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Κατσούρης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

ΤΗΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

(1-10 Μαρτίου 1969)

Αἱ συνεδριάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, λόγῳ στενότητος χώρου τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου, θὰ γίνωνται ἐν τῇ αἴθουσῃ τοῦ παρακειμένου κτιρίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1969

8.00 - 10.00

Ἐναρκτήριος Θεία Λειτουργία ἐν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν¹.

11.30' - 12.15'

Ἐναρκτήριος πανηγυρική Σύναξις ἐν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν.
Τὸ ἀπόγευμα ἐλεύθερον.

ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΜΑΡΤΙΟΥ 1969

8.00 - 11.00

Πανηγυρική Θεία Λειτουργία τῇ συμμετοχῇ πάντων τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος (ὁδοῦ Ἀχαρνῶν), ἐπὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας².

1. Τὴν Θείαν Λειτουργίαν θὰ τελέσῃ, κατὰ τὸ ἔθος, ὁ κατὰ τὰ πρεσβεῖα νεώτερος τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, ἤτοι ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου κ. Παύλος.

Διὰ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας ὑπάρχουσιν ἔδραι κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρεσβεῖων αὐτῶν ἐν τῷ σολέα.

Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν, θὰ προσφερθῇ πρωϊνὸν ρόφημα ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ.

2. Παρακαλοῦνται ἅπαντες οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοὶ Σύεδροι, ὅπως φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν τὰ Ἀρχιερατικά των, ἵνα συλλειτουργήσωσι.

Ἐπίσης, ὅσοι τῶν Σεβασμιωτάτων Συνοδικῶν Συνέδρων θὰ ἐπεθύμουν, ἵνα χοροστατήσωσιν ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν ὁμόρων αὐτῇ Μητροπόλεω κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Χαιρετισμῶν τῇ Παρασκευῇ, 7 Μαρτίου, ἢ νὰ ἱεουργήσωσι τῇ Κυριακῇ, 9 Μαρτίου, παρακαλοῦνται ἵνα ἔχωσι δηλώσει τοῦτο εἰς τὴν Ἀρχιγραμματεῖαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς Τετάρτης, 5 Μαρτίου.

13.00

Ἐπίσημον γεῦμα παρὰ τῇ Α. Ε. τῷ Ἀντιβασιλεῖ, εἰς τὸ Μέγαρον Μαξίμου.

ΔΕΥΤΕΡΑ 3 ΜΑΡΤΙΟΥ 1969

Α' Τακτικὴ συνεδρία

9.00

Ἐναρκτήριος προσευχή.

9.05'

α) Ἐγκρίσις τοῦ Κανονισμοῦ τῶν συνεδριῶν τῆς ἐκτάκτου Συνελεύσεως τῆς Ἱ. Σ. τῆς Ἱεραρχίας.

β) Ἐκλογή τοῦ βοηθοῦ Προέδρου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἀνακοινώσεων τῆς Ἱ. Σ. Ἱ. ὑπευθύνου Συνοδικοῦ Συνέδρου.

γ) Εἰσήγησις Μακ. Προέδρου κ. Ἱερωνύμου ἐπὶ τῶν βασικῶν κατευθύνσεων τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ προβλεπομένων συμπληρωματικῶν νομοθετημάτων καὶ Κανονισμῶν.

10.15'

Διάλειμμα.

10.45'

Συνέχισις τῆς εἰσηγήσεως Μακ. Προέδρου κ. Ἱερωνύμου.

12.00

Λύσις τῆς συνεδριάσεως. Ἀναχώρησις διὰ τὴν Ἱ. Μονὴν Πεντέλης.

12.45'

Κατάθεσις θεμελίου λίθου τῆς νέας πτέρυγος τῆς Ἱ. Μονῆς Πεντέλης.

13.15'

Γεῦμα ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Πεντέλης.
Τὸ ἀπόγευμα ἐλεύθερον.

ΤΡΙΤΗ 4 ΜΑΡΤΙΟΥ 1969

Β' Τακτικὴ συνεδρία

9.00

Ἐναρκτήριος προσευχή.

9.05'

α) Συνέχισις τῆς εἰσηγήσεως Μακ. Προέδρου
κ. Ἱερωνύμου.

β) Ἐναρξίς συζητήσεως ἐπ' αὐτῆς.

10.15'

Διάλειμμα.

10.45'

Συζήτησις ἐπὶ τῆς εἰσηγήσεως τοῦ Μακ. Προ-
έδρου κ. Ἱερωνύμου (Συνέχεια).

12.00

Λύσις τῆς συνεδριάσεως.

17.30'

Ἐγκαίνια τοῦ νέου τυπογραφικοῦ μηχανήμα-
τος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας³.

ΤΕΤΑΡΤΗ 5 ΜΑΡΤΙΟΥ 1969

Γ' Τακτικὴ συνεδρία

9.00

Ἐναρκτήριος προσευχή.

9.05'

Εἰσήγησις Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐάν-
θης κ. Ἀντωνίου ἐπὶ τῶν τηρητέων καταστα-
τικῶν κατευθύνσεων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Παι-
δείας καὶ συζήτησις ἐπὶ τοῦ θέματος.

10.15'

Διάλειμμα.

10.45'

Εἰσήγησις τοῦ Μακαρ. Προέδρου περὶ τῶν
τηρητέων καταστατικῶν κατευθύνσεων ἐπὶ τῆς
διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησια-
στικῆς περιουσίας καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς.

12.00

Λύσις τῆς συνεδρίας.

17.30'

Ἐγκαίνια τῶν Ἱδρυμάτων «Στέγη Εὐγηρίας
Κληρικῶν Ἑλλάδος» καὶ «Στέγη Ἀνιάτως
Ἀσθενῶν Κληρικῶν Ἑλλάδος» ἐν τῇ ὁδῷ
Βασ. Γεωργίου ἄρ. 10 (στάσις Μαρούγγα) τοῦ
προαστίου Ἁγία Παρασκευὴ Ἀττικῆς.

ΠΕΜΠΤΗ 6 ΜΑΡΤΙΟΥ 1969

9.30'

Ἀναχώρησις διὰ περιοχὴν θερινῆς ἐξοχῆς Κλη-
ρικῶν Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ ὁμό-
ρων Μητροπόλεων.

10.30'

Κατάθεσις θεμελίου λίθου ἔργων διαμορφώ-
σεως περιοχῆς θερινῆς ἐξοχῆς.

11.30'

Ἀναχώρησις διὰ Πέραμα καὶ Ἱερὰν Μονὴν
Φανερωμένης Σαλαμίνας.

13.30'

Γεῦμα ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Φανερωμένης.

16.00

Ἐγκαίνια τῆς παρὰ τὴν Ἱερὰν Μονὴν Φανε-
ρωμένης «Στέγης Εὐγηρίας Πρεσβυτερῶν».

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 ΜΑΡΤΙΟΥ 1969

Δ' Τακτικὴ συνεδρία

9.00

Ἐναρκτήριος προσευχή.

9.05'

Εἰσήγησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τρίκκης
καὶ Σταγῶν κ. Διονυσίου ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ
περὶ Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἠσυχαστηρίων καὶ
συζήτησις ἐπ' αὐτῆς.

10.15'

Διάλειμμα.

10.45'

Εἰσήγησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπακτίας
καὶ Εὐρυτανίας κ. Δαμασκηνοῦ ἐπὶ τοῦ Κανο-
νισμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ συζή-
τησις ἐπ' αὐτῆς.

12.00

Λύσις τῆς συνεδρίας.

17.30'

Κατάθεσις θεμελίου λίθου τῆς νέας πτέρυγος
τοῦ Νοσηλευτικοῦ Ἰδρύματος Κληρικῶν Ἑλ-

3. Θὰ ἐπακολουθήσῃ μικρὰ δεξίωσις.

λάδος (Ν.Ι.Κ.Ε.) εἰς τὴν ὁδὸν Χαλκίδος 15-17 (τέρμα τῆς ὁδοῦ Πατησίων).
(Θὰ ἐπακολουθήσῃ ἐπίσκεψις τοῦ ὑπάρχοντος ἤδη τμήματος τοῦ Νοσοκομείου).

19.00

Χοροστασία τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν, κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Χαιρετισμῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς Ναοῖς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν ὁμόρων αὐτῇ Μητροπόλεων, κατὰ τὸ δημοσιευθεσόμενον πρόγραμμα.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 ΜΑΡΤΙΟΥ 1969

Ε' Τακτικὴ συνεδρία

9.00

Ἐναρκτήριος Προσευχή.

9.05'

Εἰσήγησις Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Μελετίου ἐπὶ τοῦ νόμου περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῆς.

10.15'

Διάλειμμα.

10.45'

Ἐναρξίς ἀναγνώσεως καὶ ἐπικυρώσεως τῶν Πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τῆς ἐκτάκτου Συνελεύσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

12.00

Ἀνακοίνωσις τοῦ Μακ. Προέδρου. Λύσις τῆς συνεδρίας.

Τὸ ἀπόγευμα ἐλεύθερον.

ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΜΑΡΤΙΟΥ 1969**8.00 - 10.00**

Ἱερουργία τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς Ναοῖς τῆς περιφερείας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν ὁμόρων αὐτῇ Ἱερῶν Μητροπόλεων, καὶ ὑπ' αὐτῶν κήρυγμα τοῦ Θείου Λόγου, κατὰ τὸ δημοσιευθεσόμενον πρόγραμμα.

10.00

Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος θὰ τελέσῃ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν,

ἐπ' εὐκαιρία τῆς «Ἡμέρας Προσευχῆς» τῶν Φοιτητῶν. Τὸν θεῖον Λόγον θὰ κηρύξῃ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Εὐρίπου κ. Βασίλειος.

13.00

Γεῦμα τῆς Ι.Σ.Ι. πρὸς τιμὴν τῆς Α.Ε. τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ἀξιοτίμων μελῶν τῆς Κυβερνήσεως ἐν ταῖς αἰθούσαις τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

19.30'

Παρακολούθησις διαλέξεως τοῦ καθηγητοῦ τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Βασ. Κιόρτση, μὲ θέμα «Ἡ σημασία τῆς Προσευχῆς εἰς τὸν τεχνοκρατούμενον κόσμον μας», ἐν τῇ Μεγάλῃ Αἰθούσῃ τῶν Τελετῶν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, ἐπ' εὐκαιρία τῆς «Ἡμέρας Προσευχῆς» τῶν Φοιτητῶν⁴.

ΔΕΥΤΕΡΑ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ 1969

ΣΤ' Τακτικὴ συνεδρία

9.00

Ἐναρκτήριος προσευχή.

9.05'

Ἀνάγνωσις καὶ ἐπικυρώσις τῶν Πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τῆς ἐκτάκτου Συνελεύσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (Συνέχεια).

10.30'

Διάλειμμα.

11.00

Συνέχισις τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἐπικυρώσεως τῶν Πρακτικῶν.

12.45'

Συναγωγή τῶν πορισμάτων, σύνοψις τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Λύσις τῆς συνεδρίας.

4. Ὅσοι τῶν Σεβ. Συνοδικῶν Συνέδρων ἐπιθυμοῦσιν, ἵνα παρακολουθήσωσι τὴν διάλεξιν, παρακαλοῦνται, ὡς δηλώσωσι τοῦτο εἰς τὴν Ἀρχιγραμματεῖαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς Παρασκευῆς, 7 Μαρτίου, ἵνα κρατηθῶσι δι' αὐτοὺς θέσεις ἐν τῇ αἰθούσῃ.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Α'

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. { Πρωτ. 682
Διεκπ. 318

Ἀθήνησι τῆ 4/2/1969

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 1602

Πρὸς

Τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἡ Ἱερά Σύνοδος, λαβοῦσα ὑπ' ὄφιν τὸ ὑπ' ἀριθμ. Πρωτ. 4991/22-1-1969 ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους), δι' οὗ ὑποβάλλεται παρακλήσις, ὅπως ἀνασταλῆ ἐπὶ ἐξάμηρον ἢ εφαρμογὴ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 4698/2470 Ἐγκ. 1570/16-10-1968 Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου περὶ περιορισμοῦ τῶν Ἐφημερίων εἰς τὴν ἔκδοσιν πιστοποιητικῶν καὶ βεβαιώσεων, ἃν τὸ περιεχόμενον εἶναι ἀποκλειστικῶς ἐκκλησιαστικῆς καὶ πνευματικῆς φύσεως, ἵνα δοθῆ ἢ εὐχέρεια ἀναπροσαρμογῆς τῆς κειμένης συνταξιοδοτικῆς νομοθεσίας, ἀπαιτούσης ὅπως τὰ πιστοποιητικὰ οἰκογενειακῆς καταστάσεως τῶν ἀποβιούντων συνταξιούχων τοῦ Δημοσίου, ἐφ' ὅσον μὲν ἐκδίδονται παρὰ Δημοτικῶν Ἀρχῶν, στηρίζονται εἰς τὰ παρ' αὐταῖς ἐπίσημα στοιχεῖα ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτων, εἰς βεβαίωσιν τοῦ οἰκείου Ἐφημερίου, ἐφ' ὅσον δὲ ἐκδίδονται παρὰ Κοινοτικῶν Ἀρχῶν, προσυπογράφονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐφημερίου, ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως ἀναστείλῃ τὴν εφαρμογὴν τῆς διαληφθείσης Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουλίου 1969.

Κατόπιν τούτου ἡ Ἱερά Σύνοδος παρακαλεῖ ὑμᾶς, ὅπως τὴν πρόσθεν ἀπόφασιν Αὐτῆς γνωρίσητε ἐγκυκλίως, τὸ ταχύτερον δυνατόν, τῷ παρ' ὑμῖν ἐφημεριακῷ Κλήρῳ.

- † Ὁ Ἀθηνῶν Ἱεράρχης, Πρόεδρος
- † Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Διονύσιος
- † Ὁ Ναυπακτίας καὶ Ἐδροντανίας Δαμασκηνός
- † Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Στυλιανός
- † Ὁ Ξάνθης Ἀντώνιος
- † Ὁ Κυθήρων Μελέτιος

† Ὁ Διδυμοτείχων καὶ Ὁρεστιάδος Κωνσταντῖνος
† Ὁ Κασσανδρείας Συνέσιος

Ὁ Ἀρχιγραμματεῖον
Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Κατσούρης

Β'

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. { Πρωτ. 485
Διεκπ. 321

Ἀθήνησι τῆ 4/2/1969

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 1603

Πρὸς

Τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ὁ εὐφήμεως γνωστός διὰ τὴν πλοσίαν δρᾶσιν αὐτοῦ Σύνδεσμος «Οἱ Φίλοι τῶν Μαθητῶν τοῦ Χωριοῦ» διοργανοῖ καὶ ἐφέτος τὴν κατ' ἔτος καθιερωθεῖσαν «Ἐβδομάδα τοῦ Μαθητοῦ» ἀπὸ 23-29 Μαρτίου ἐ.ξ.

Σκοπὸς τῆς καθιερώσεως τῆς «Ἐβδομάδος τοῦ Μαθητοῦ» εἶναι ἡ καλλιέργεια τοῦ πνεύματος τῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τοῦ μαθητικοῦ κόσμου τῶν πόλεων καὶ τῆς ὑπαίθρου καὶ ἡ πρόκλησις τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν πιστῶν, οὕτως ὥστε νὰ κινηθῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότεροι ὑπὲρ τῶν πτωχῶν μαθητῶν τῶν χωρίων γενικῶς, καὶ ἰδίᾳ ὑπὲρ τῶν παιδιῶν τῶν ἀπομεμονωμένων ὄρειῶν καὶ ἀκριτικῶν χωρίων τῆς πατρίδος ἡμῶν. Διότι δὲν πρέπει νὰ διαφεύγῃ τῆς προσοχῆς ἡμῶν, ὅτι σημαντικὸς ἀριθμὸς ἐκ τῶν μικρῶν μαθητῶν τῆς ὑπαίθρου ἔχει ἄμεσον ἀνάγκην τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς ἀγάπης ἡμῶν.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐκτιμῶσα τὴν ἄχρι τῆς σήμερον δωδεκαετῆ ἐπιφελῆ δρᾶσιν τοῦ διαληφθέντος Συνδέσμου «Οἱ Φίλοι τῶν Μαθητῶν τοῦ Χωριοῦ», ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως ἡ κατ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία ἐνισχύσῃ τὴν κατ' ὄλον προσπάθειαν τοῦ ὡς ἄνω Συνδέσμου, συμβάλῃ δὲ διὰ τῶν πνευματικῶν Αὐτῆς δυνάμεων εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς διοργανωμένης «Ἐβδομάδος τοῦ Μαθητοῦ».

Ὅθεν, παρακαλεῖ ὑμᾶς, ἵνα ἀμέριστον ἐκδηλώσητε τὸ ἐνδιαφέρον ὑμῶν διὰ τὴν ἀριωτέραν ὁργάνωσιν

τῆς («Εβδομάδος τοῦ Μαθητοῦ») ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς θεοσώστῳ παροικίᾳ, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς διαφωτίσεως τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος περὶ τῶν σκοπῶν καὶ τῆς δράσεως τοῦ ὡς εἴρηται Συνδέσμου καὶ τῆς διεγέρσεως τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν πιστῶν ὑπὲρ τῶν μικρῶν παιδιῶν τῆς ὑπαίθρου, ἅτινα παντοίας ὑφίστανται στερήσεις, παρέχῃτε δὲ πᾶσαν συνδρομὴν εἰς τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου κατὰ τὰς ἐξορμήσεις αὐτῶν εἰς τὰ χωρία τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσώστου παροικίας.

- † Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος
- † Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Διονύσιος
- † Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εἰδρυτανίας Δαμασκηνός
- † Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Στυλιανός
- † Ὁ Εἰάνθης Ἀντώνιος
- † Ὁ Κυθήρων Μελέτιος
- † Ὁ Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος Κωνσταντῖνος
- † Ὁ Κασσανδρείας Συνέσιος

Ὁ Ἀρχιγραμματεῦν
Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Κατσούρης

Γ'

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. { Πρωτ. 692
Διεκπ. 339 } Ἀθήνησι τῇ 4/2/1969

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 1604

Πρὸς

Τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐπιθυμοῦντες ἵνα διευκολύνωμεν τὰς εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις ἐκδόσεις ἀδειῶν πρὸς τέλεσιν γάμων κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἐπὶ θύραις Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, Συνοδικῇ ἀποφάσει, γνωρίζομεν ἡμῖν ὅτι, χωρὶς νὰ ζητῆτε ἐκάστοτε εἰδικῶς παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἄδειαν, ὅταν συντρέχωσιν ἀποχρώντες λόγοι, ἀπαγωγῆς, βαρείας νόσου συγγενοῦς τῶν μελλονόντων, ἀποδημίας, στρατεύσεως τοῦ μελλονόντων, ἠθικοὶ τοιοῦτοι καὶ ἄλλαι περιστάσεις κατὰ τὴν κρίσιν ὑμῶν, ἐπείγουσας ἀνάγκης, δύνασθε νὰ παρέχῃτε τοιαύτας ἀδείας κατ' Ἐκκλησιαστικὴν οἰκονομίαν πρὸς τέλεσιν γάμων, δίχα πομπῆς καὶ ἐπιδείξεως, πλὴν τῆς Καθαρᾶς καὶ Μεγάλης Ἑβδομάδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἀπὸ τῆς

ἐπομένης τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας μέχρι καὶ τῆς παραμονῆς τῆς Κυριακῆς τῶν Βαίων.

- † Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος
- † Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Διονύσιος
- † Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εἰδρυτανίας Δαμασκηνός
- † Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Στυλιανός
- † Ὁ Εἰάνθης Ἀντώνιος
- † Ὁ Κυθήρων Μελέτιος
- † Ὁ Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος Κωνσταντῖνος
- † Ὁ Κασσανδρείας Συνέσιος

Ὁ Ἀρχιγραμματεῦν
Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Κατσούρης

Δ'

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. { Πρωτ. 760
Διεκπ. 366 } Ἀθήνησι τῇ 8/2/1969

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 1605

Πρὸς

Τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, πρὸς καλλιέργειαν τοῦ ἱεραποστολικοῦ φρονήματος καὶ ἐνδιαφέροντος παρὰ τῇ σπουδαζούσῃ νεολαίᾳ, ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς διοργανώσεως, τῇ μερίμνῃ τοῦ ἀρμοδίου Γραφείου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἀπὸ 9ης ἕως 16ης Μαρτίου ἐ.ξ., («Εβδομάδος Σπουδαζούσης Νεολαίας ὑπὲρ τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς»).

Ταῦτα ἀγγέλλουσα τοῖς Σεβασμιωτάτοις Ἱεράρχαις, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπικαλεῖται τὴν ἀμέριστον αὐτῶν συναντίληψιν πρὸς ἐπιτυχίαν ἐν τοῖς θεοσώστοις αὐτῶν παροικίαις τῶν ἐκδηλώσεων τῆς ὡς εἴρηται («Εβδομάδος Σπουδαζούσης Νεολαίας ὑπὲρ τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς»), ὧν πρόγραμμα ἐπισυνάπτεται τῇ παρούσῃ.

- † Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος
- † Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Διονύσιος
- † Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εἰδρυτανίας Δαμασκηνός
- † Ὁ Εἰάνθης Ἀντώνιος
- † Ὁ Κυθήρων Μελέτιος
- † Ὁ Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος Κωνσταντῖνος

Ὁ Ἀρχιγραμματεῦν
Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Κατσούρης

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ὁ νέος Καταστατικός Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ ὑπερδωδεκάμηρον ἐργώδη προπαρασκευαστικήν ἐργασίαν καὶ μακρὰς καὶ ἐπιπόνοους συνηνοήσεις τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῆς Πολιτείας, αἰτνες ἀπήτησαν προσεκτικούς καὶ λεπτοτάτους χειρισμούς, ἐδημοσιεύθη ὁ νέος Καταστατικός Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ γεγονός τοῦτο ἀποτελεῖ σημαντικώτατον σταθμὸν εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διότι ὁ Χάρτης οὗτος ἐπιδαφιλεύει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν πολυπόθητον κατὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου Αὐτῆς ἐλευθερίαν, τὴν ὅποια ἐπὶ ἓνα καὶ ἡμίσειον σχεδὸν αἰῶνα εἰς μάτην ἀπῆται ἡ Ἐκκλησία καὶ τὴν ὅποιαn ἐπιμόνωσ τῆς ἠρεῖτο ἄχρι τοῦδε ἡ Πολιτεία.

Ὡς τονίζεται ἐν σχετικῇ Ἐγκυκλίῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, «διὰ τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου, τὸν ὅποιον οἱ σήμερον τὴν Χώραν ἡμῶν κυβερνῶντες ἔδωκαν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος, ἔκλεισε μία ζοφερὰ εἰκὼν τῶν μετὰξὺ Αὐτῆς καὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι Πολιτείας σχέσεων, οἷτοι δὲ παρέχουσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν δυνατότητα, ἵνα, ἀνενόχλητος πλέον ἀπὸ τῶν ἄχρι τοῦδε συμπτύγουσάν Αὐτὴν πολιτειακῶν δεσμεύσεων, γράφῃ νέας φωτεινὰς σελίδας μεγαλείου καὶ δόξης».

Εἶναι τῷ ὄντι ἱστορική.

Ἡ σήμερον ἀρχομένη ἕκτακτος Συνέλευσις τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι τῷ ὄντι ἱστορική οὐ μόνον διότι εἶναι ἡ τελευταία συγκληθῆσα διὰ Βασιλικὸν Διατάγματος, ἀλλὰ καὶ διότι πρόκειται ἐν πληρῇ ἀρμοδιότητι νὰ ἐγκρίνῃ ἔσωτερικούς κανονισμούς πρὸς ρύθμισιν τῶν τοῦ οἴκου τῆς, συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἐξαρθέντος νέου Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐντεῦθεν ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρακαλεῖ ἅπαν τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα ὅπως, συνηνούμενον νοερώς μετὰ τῶν μετεχόντων τῆς Συνελεύσεως Ποιμεναρχῶν του, εὔχεται, ἵνα ὁ Κύριος καταξιώσῃ αὐτοὺς (αὐτοῦ κοινῇ διασκεφθῆναι τὰ πρόπαντα καὶ συμφέροντα βουλευσασθαι), «τρανώσῃ αὐτῶν τὴν γλῶτταν» καὶ «πλατύνῃ αὐτῶν τὸ στόμα καὶ πληρώσῃ αὐτὸ» πρὸς δόξαν τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Δημήτριος Παναγιωτόπουλος (†).

Πλήρης ἡμερῶν ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ ἐκ τῶν ἰδρυτικῶν μελῶν τῶν Ἀδελφοτήτων «Ζωή» καὶ «Σωτήρ» Δημήτριος Παναγιωτόπουλος.

Ὁ μεταστάς, διακρινόμενος διὰ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς, τὸ ἀριστοκρατικὸν ἦθος καὶ τὴν παιδικὴν

ἀπλότητα, ὑπῆρξεν εἰς ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς κατηχητικῆς κινήσεως τῆς πατρίδος μας, ἐκπαιδεύσας ὑποδειγματικῶς πολλὰς ἑκατοντάδας κατηχητῶν, ὀργανώσας ἀναρίθμητα Κατηχητικὰ Σχολεῖα καὶ δώσας σημαντικὴν ὠθησιν εἰς τὴν ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῶν Σχολείων τούτων πύκνωσιν τῶν τάξεων τῶν εὐσεβῶν φοιτητῶν καὶ ἐπιστημόνων.

Ἐπὶ πλέον, ὁ ἀείμνηστος Δημήτριος Παναγιωτόπουλος, διακρινόμενος διὰ τὸ μουσικὸν του ἄριστον, συνέθεσεν πολλοὺς χριστιανικούς καὶ ἐκκλησιαστικούς ὕμνους καὶ ἐξέδωκε πολλοὺς τόμους ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, οἷτινες ἀσφαλῶς θὰ χρησιμοποιῶνται καὶ ὑπὸ τῶν μελλουσῶν γενεῶν.

Κύριος τάξει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ πληρώσῃ τὸ μέγα κενόν, ὅπερ δημιουργεῖ ὁ θάνατος του!

Πηγὴ πνευματικῆς τροφοδοσίας.

Εἶναι τῷ ὄντι πολὺ εὐχάριστον τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, μερίμη τῶν Ὑπουργείων Ἐσωτερικῶν, συνεστήθησαν πολλὰ δεκάδες βιβλιοθηκῶν εἰς ἀντιστοίχους δήμους καὶ κοινότητες τῆς χώρας.

Ἀναμφιβόλως αἱ Δημοτικαὶ καὶ Κοινοτικαὶ Βιβλιοθηκαὶ ἀποτελοῦν σπουδαιότατον παράγοντα, ἵνα ἀνέλθῃ τὸ ἐν γένει πολιτιστικὸν ἐπίπεδον τῶν κατοίκων, ἰδίᾳ τῶν νέων. Ἄλλ' ὡς παρατηρήθη, ἀπαιτεῖται ἰδιαίτερα προσοχὴ ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῶν βιβλίων, ἅτινα θὰ τεθοῦν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινού. Ἐπειδὴ αἱ Βιβλιοθηκαὶ αὗται πρέπει νὰ ἀποτελοῦν πηγὴν ἀνωτέρας πνευματικῆς τροφοδοσίας διὰ τὸν λαόν, δεόν κατ' ἐξοχὴν νὰ ἐμπλουτισθοῦν διὰ βιβλίων, προβαλλόντων τὰ αἰτήματα τῆς πνευματικῆς ὑγείας καὶ ἀνυψώσεως, ἥτις μόνον ἐν τοῖς πλαισίοις τῆς ἐλληνορθοδόξου παραδόσεως εἶναι δυνατόν νὰ ἐξασφαλισθῇ.

Σπουδαιότητα συμβολῆς.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος παρακολουθεῖ μετὰ πολλῆς τῆς στοργῆς τὸ ἔργον τῆς πρό τινος συσταθείσης καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου τελοῦσης («Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Ἐταιρείας πρὸς διάδοσιν τῆς Ἁγίας Γραφῆς»).

Ἡ Ἐταιρεία αὕτη, προχωροῦσα εἰς τὸ ἔργον τῆς δωρεᾶν διαθέσεως τῆς Ἁγίας Γραφῆς, διέθεσε μέχρι τοῦδε χιλιάδας ἀντιτύπων τῆς Καινῆς Διαθήκης μετ' ἐκκλησιαστικῶς ἐγκεκριμένων ἐρμηνευτικῶν παραφράσεων αὐτῆς εἰς νοσοκομεῖα, στρατιωτικὰς μονάδας, σχολεῖα, ὀρφανοτροφεῖα, ἀκριτικὰς περιφερείας, παροικίας ἐξωτερικοῦ κ.λ.π.

Ὡς εἶναι φανερόν, τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι σπουδαιότητα συμβολῆς εἰς τὴν πνευματικὴν ἀναγέννησιν τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, γνωστοῦ ὄντος, ὅτι ἡ Ἁγία Γραφή

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Ιερά *Αρχιεπισκοπή *Αθηνών

Ο Μακαριώτατος *Αρχιεπίσκοπος *Αθηνών και πάσης *Ελλάδος κ. *Ιερώνυμος κατά τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 18ης Φεβρουαρίου ἔ.ἔτους:

Ω ρ κ ι σ ε τὴν 10 Φεβρουαρίου ἐνώπιον τῆς Α.Ε. τοῦ *Αντιβασιλέως τὸν νέον Ὑπουργὸν τῶν Συγκοινωνιῶν κ. *Εμμαν. Φθενάκη.

— Τὴν 13 Φεβρουαρίου ἐνώπιον τῆς Α.Ε. τοῦ *Αντιβασιλέως τὸν νέον Διοικητὴν τῆς *Αγροτικῆς Τραπεζῆς *Ελλάδος κ. Ν. Κουρκουλάκου.

Π ρ ὀ ῆ δ ρ ε υ σ ε τὴν 7 καὶ 18 Φεβρουαρίου τῆς συνεδρίας τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.

— Τὴν 10 καὶ 15 Φεβρουαρίου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Νοσηλευτικοῦ Ἰδρύματος Κληρικῶν *Ελλάδος.

— Τὴν 7, 11, 13, 15, 17 καὶ 18 Φεβρουαρίου τῶν συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Σ υ ν ε ι ρ γ ᾶ σ θ η τὴν 11 Φεβρουαρίου μετὰ τῶν Σεβασμ. Μητροπολιτῶν Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας κ. Δαμασκηνοῦ καὶ *Αττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ. Νικοδήμου καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς *Αποστολικῆς Διακονίας Καθηγητοῦ κ. Εὐαγγέλου Θεοδώρου.

Π α ρ ἔ σ τ η τὴν 10 Φεβρουαρίου εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Βασιλικοῦ Ἱδρυτικοῦ Ἰδρύματος, τοῦ ὁποῦ τυγχάνει *Αντιπρόεδρος.

Π α ρ ε κ ᾶ θ η σ ε τὴν 6 Φεβρουαρίου εἰς τὸ πρὸς τιμὴν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπὸ τῆς Ἱ. Μονῆς Πεντέλης αὐτὸ ἱ πα α τεθὲν γεῦμα, τὴν 11 Φεβρουαρίου εἰς τὸ γεῦμα τῆς Ἑθνικῆς Ἔστιας, τὸ δὲ ἑσπέρως εἰς τὴν πρὸς τιμὴν τοῦ Πρωτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου *Αθηνῶν κ. Στυλιανοῦ Κορρέ ὀργανωθεῖσαν συνεστίασιν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν *Αθήναις Κυκλαδιτῶν.

— Τὴν 16 Φεβρουαρίου εἰς τὴν συνεστίασιν τῆς Φοιτητικῆς

ἀποτελεῖ τὸ κατ' ἐξοχὴν θεμέλιον τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν καὶ μίαν ἐκ τῶν δύο πηγῶν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως.

*Ἐν περαιτέρω βῆμα.

*Ἡ ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διοργανώσεις κατὰ τὰς προσεχεῖς ἡμέρας «Ἐβδομάδος Σπουδαζούσης Νεολαίας ὑπὲρ τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς» εὐχόμεθα νὰ ἔχη ὠφέλημα ἀποτελέσματα.

*Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος «Ἐβδομάς», τῶν ἐκδηλώσεων τῆς ὁποίας ἐκλήθησαν νὰ μετάσχουν καὶ οἱ φοιτηταὶ καὶ σπουδασταὶ τῶν Ἐπαρχιῶν, ὡς καὶ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ τόνωσιν τοῦ Ἱεραποστολικοῦ φρονήματος τῆς φοιτητικῆς νεολαίας, τοῦθ' ὅπερ θὰ εἶναι ἐν περαιτέρω βῆμα εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀναληφθεῖσαν προσπάθειαν, πρὸς τὴν κατευθυνσιν τὸσον τῆς ἀρτυρίσεως τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς ἐνδιαφέροντος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὅσον καὶ τοῦ εὐλογία τῶν ἀρμοδίων ὁμοδόξων Ἐκκλησιῶν συντονισμοῦ τῶν ἐν Ἑλλάδι προσπαθειῶν, πρὸς μετάδοσιν ἢ ἐμπέδωσιν τοῦ Χριστιανικοῦ μηνύματος εἰς τοὺς λαοὺς, οἵτινες μέχρι τοῦδε ἠγγύουν τὸ Ἐδαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

*Ἐστίας Ἀρρέων Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς.

*Ἐ δ ἔ χ θ η τὴν 7 Φεβρουαρίου τὸν ἐν Ἀθήναις πρέσβυν τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Δημοκρατίας κ. Jooste.

— Τὴν 10 καὶ 17 Φεβρουαρίου τὸν εἰδικὸν Σύμβουλον τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν κ. Κωνστ. Κωνσταντόπουλον.

— Τὴν 12 Φεβρουαρίου τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Σινᾶ κ. Γρηγόριον καὶ τὸν εἰς Κογκὸ πρέσβυν τῆς Ἑλλάδος κ. Ροκανᾶν.

— Τὴν 14 Φεβρουαρίου τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Μύρων κ. Χρυσόστομον.

— Τὴν 17 Φεβρουαρίου τὸν κ. Α. Δεληκωστόπουλον, τὸν κ. Κυριακοῦ καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν διοργανώσεως τοῦ ΣΤ' Πανελληνίου Θεολογικοῦ Συνεδρίου.

— Πα ρ η κ ο λ ο υ θ η σ ε τὴν 17 Φεβρουαρίου τὴν ὑπὸ τοῦ Τμήματος Νεότητος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς διοργανωθεῖσαν διάλεξιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀλ. Ν. Τσιριντάνη ἐπὶ τοῦ θέματος «Πῶς θὰ προσεγγίσωμεν τὴν Νεολαίαν μας», ἣν καὶ ἐπρολόγισε.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

*Ιερά *Αρχιεπισκοπή *Αθηνών

*Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 46 τοῦ Α.Ν. 2200/40 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημεριῶν», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ διὰ μεταγενεστέρων νομοθετικῶν διαταγμάτων, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίῶν διὰ τὴν πληρωσιν τῆς ὑπαρχούσης κενῆς θέσεως ἐνὸς τακτικοῦ Ἐφημερίου α) ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Κωνσταντίνου Γλυφάδας, β) ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Κωνσταντίνου Μοσχάτου, γ) ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Μοσχάτου, δ) ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Βίσεσδιαν τῆς Θεοτόκου Τερψιθέας - Γλυφάδας, ε) ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίας Μαρίνης Ἀνθουπόλεως καὶ στ) Ἁγίου Ἱεροθέου Περιστερίου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰς ἐφημεριακὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διακηρύξεως ἐν τῇ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα πιστοποιητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω. Τὸ πρῶτιστον ἔσται τὸ πτυχίον τῆς Θεολογίας.

*Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Φεβρουαρίου 1969.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ

*Ιερά Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

*Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἀρθρα 46, 47 καὶ 48 τοῦ Α.Ν. 2200/1940 «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημεριῶν», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ διὰ μεταγενεστέρων Διαταγμάτων, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πληρωσιν τῶν κενῶν Ἐφημεριακῶν θέσεων τῶν Ἱερῶν Ναῶν : 1) «Παμ. Ταξιάρχαι» Ἀμβρακιάς, 2) «Ἁγιος Ἀθανάσιος» Ἀρειάδος, 3) «Ἁγιος Κωνσταντίνος» Αὐλακίου, 4) «Ἁγιος Γεώργιος» Βάτου, 5) «Ἁγιος Νικόλαος» Βουστρίου, 6) «Ἁγιος Νικόλαος» Γιαννοπούλων, 7) «Ἁγιος Ἀνδρέας» Κανδήλας, 8) «Ἁγιος Γεώργιος» Κάμπου, 9) «Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος» Κοκκινόβρυσης, 10) «Ἁγιος Δημήτριος» Λαμπιρίου, 11) «Ἁγιος Κωνσταντίνος» Μαλατείων, 12) «Ἁγιος Νικόλαος» Μεσαρίσσης, 13) «Ἁγιος Ἀθανάσιος» Νεροχωρίου, 14) «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» Παναγούλας, 15) «Ἁγία Παρασκευὴ» Ρουπακιάς, 16) «Ἁγιος Βλάσιος» Σιλαβαίων, 17) «Ἁγία Τριάς» Σπαρτιάς, 18) «Ἁγιος Ἀθανάσιος» Στενοῦ καὶ 19) «Ἁγία Παρασκευὴ» Στριγανιάς, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Νόμων τοῦ Κράτους προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης προκηρύξεως ἐν τῷ Δελτίῳ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα πιστοποιητικὰ.

*Ἐν Μεσολογγίῳ τῇ 12ῃ Φεβρουαρίου 1969.

† Ὁ Αἰτωλοακαρνανίας ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν.2200/40 «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ τε κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ἵνα καταλάβωσι μίαν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικῶς ἐφημερίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Κεφαλαρίου Κηφισιάς, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας εἰς τὸ Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ὄψω ἄνω Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ πρὸς ἀνακέρυξιν των ὡς ὑποψηφίω.

Ἐν Κηφισίᾳ τῇ 10 Φεβρουαρίου 1969.

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Βερροίας καὶ Ναούσης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 46 καὶ 47 καὶ 48 τοῦ Α.Ν. 2200/40 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα πρὸς κατάληψιν τῶν κενῶν ὀργανικῶν ἐφημερικῶν θέσεων τῶν Ἐνοριῶν: 1) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου καὶ Παύλου πόλεως Βερροίας, 2) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου πόλεως Βερροίας, 3) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίων Ἀναργύρων πόλεως Βερροίας, 4) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου πόλεως Βερροίας, 5) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Σάββα (Κυριωτίσσης) πόλεως Βερροίας, 6) Ἱ. Ναοῦ Κοιμ. τῆς Θεοτόκου Ἀλεξανδρείας, 7) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Τριακλῶν, 8) Ἱ. Ναοῦ Κοιμ. τῆς Θεοτόκου Πύργου (Χαλᾶστρας), 9) Ἱ. Ναοῦ Κοιμ. τῆς Θεοτόκου Κοινότητος Κλειδίου, 10) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς Πλατάνου, 11) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καμποχωρίου, 12) Ἱ. Ναοῦ Κοιμ. τῆς Θεοτόκου Ριζομάτων, 13) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς Μελίκης, 14) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος Δασκίου, 15) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Χαριέσσης, 16) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ναούσης, 17) Ἱ. Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ναούσης, 18) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς Κυδωνέας, 19) Ἱ. Ναοῦ Κοιμ. τῆς Θεοτόκου Ναούσης, 20) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Ζερβοχωρίου, 21) Ἱ. Ναοῦ Ἀρχαγγέλου, 22) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Κυψέλης, 23) Ἱ. Ναοῦ Τιμίου Προδρόμου Καστανιάς, 24) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος Νέου Προδρόμου, 25) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Ράχης, 26) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς Ραψωμανίκης, 27) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Καβασιῶν, 28) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Κωστοχωρίου, 29) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων Τριποτάμου καὶ 30) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Λυκογιάννης, ἵνα ὑποβάλωσιν ἡμῖν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τὰ ὑπὸ τοῦ ὄψω ἄνω Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακέρυξιν τῶν ὑποψηφίω.

Ἐν Βερροίᾳ τῇ 6η Φεβρουαρίου 1969.

† Ὁ Βερροίας καὶ Ναούσης ΠΑΥΛΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Θηβῶν καὶ Λεβαδείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 47 ἐδάφ. 2 τοῦ Α.Ν. 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ διὰ μεταγενεστέρων νομοθετικῶν διατάξεων, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας εἰς τὸ Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ πρὸς κατάληψιν τῶν κατωτέρω χηρευουσῶν θέσεων: 1) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Θηβῶν, 2) Ἱ. Ναοῦ Κοιμ. Θεοτόκου Ὁρχομενοῦ, 3) Ἱ. Ναοῦ Ἀναλήψεως — Ἄσπρα Σπίτια, 4) Ἱ. Ναοῦ Εἰσοδ. Θεοτόκου Ἀραχώβης, 5) Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Κουκούρων, 6) Μετ/σεως Σωληναρίου, 7) Ἱ. Ναοῦ Κοιμ. Θεοτόκου Εὐαγγελιστρίας καὶ 8) Ἱ. Ναοῦ Προφ. Ἡλιοῦ Δαυλείας.

Ἐν Λεβαδείᾳ τῇ 4η Φεβρουαρίου 1969.

† Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Κερκύρας καὶ Παξῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 46 καὶ 47 τοῦ Α.Ν. 2200/1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ὡς ταῦτα μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακέρυξιν ὑποψηφίω διὰ τὰς κενὰς ἐφημερικὰς θέσεις τῶν Ἱ. Ναῶν: 1) Ἱ. Θεοτόκου Λαμποβιτίσσης Ἄφρας,

2) Ἁγίου Χριστοφύρου Βίστωνος, 3) Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης Γυμαρίου, 4) Προφήτου Ἡλιοῦ - Ἰ.Θ. Ἐλεούσης Καλαφατιῶν, 5) Ἁγίου Σπυρίδωνος Καβασιῶν, 6) Ἁγίων Ἀποστόλων Κομπιτισίου, 7) Ἁγίου Γεωργίου Καραουσιῶν, 8) Ἁγίου Νικολάου Κάτω Κορακιάνας, 9) Ἁγίων Πάντων - Ἰ.Θ. Εἰσοδίων Στρογγυλῆς, 10) Ἁγίων Πάντων Γουβιῶν καὶ 11) Ἁγίου Σπυρίδωνος Βασιλατικῶν-Κορακιῶν, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ὑποβάλωσιν ἡμῖν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας εἰς τὸ Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτούμενων πιστοποιητικῶν.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 10η Φεβρουαρίου 1969.

† Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 46, 47 καὶ 48 τοῦ Α.Ν. 2200/40 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῆς κενῆς ἐφημερικῆς θέσεως τῆς ἐνορίας Ἁγίου Γεωργίου Νέου Περιβολίου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ κεκτημένους τὰ ὑπὸ τοῦ ὄψω ἄνω Νόμου προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως πρὸς κάλυψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως ὑποβάλωσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας εἰς τὸ Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τὰ δικαιολογητικὰ των, ἵνα προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακέρυξιν αὐτῶν ὡς ὑποψηφίω.

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 1 Φεβρουαρίου 1969.

† Ὁ Λαρίσης ΘΕΟΔΩΓΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ

Ἰωάννου Μ. Φουντούλη, Συμεῶν Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Τὰ λειτουργικὰ συγγράμματα. Ι. Εὐχαὶ καὶ ὕμνοι. Θεσσαλονίκη 1968 (Ἐταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Ἐπιστημονικὰ πραγματεῖαι. Σειρὰ φιλολογικῆ καὶ θεολογικῆ. Ἀριθ. 10). Σελ. κδ' + 280.

Τὸ μετὰ χεῖρας πόνημα ἀποτελεῖ σπουδαιοτάτην συμβολὴν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὀρθόδοξον Λειτουργικὴν. Συγχρόνως ἐμφανίζει περισσότερον ἔκτυπον τὴν εἰκόνα μιᾶς μεγάλης πατερικῆς προσωπικότητος, τοῦ μεγάλου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Συμεῶν.

Ὁ αὐτὸς σ. μόλις πρὸ τριετίας ἐξέδωκεν ἐν εἴδει «Προλεγόμενων» «Τὸ λειτουργικὸν ἔργον Συμεῶν τοῦ Θεσσαλονίκης». Νῦν χαρίζεται τῇ ὀρθόδοξῃ ἐπιστήμῃ τῆς Λειτουργικῆς καὶ τῇ καθόλου Ἐκκλησιαστικῇ Γραμματείᾳ τὸν Α' τόμον τῶν ἀνεκδότων Εὐχῶν καὶ ὕμνων τοῦ Συμεῶν. Ὁ μέλλων νὰ ἀκολουθήσῃ Β' τόμος θὰ περιλαμβάνῃ τὴν Τάξιν, τὴν Ἐκθεσιν, τὴν Ὑποτύπωσιν, τὴν Ὁκτώηχον καὶ τὸ Ψαλτήριον τοῦ ἁσματικῶν μετὰ τῆς Διατάξεως τοῦ Τυπικοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας Θεσσαλονίκης.

Ποία ἡ σπουδαιότης καὶ ἀνυπολόγιστος ἀξία τῆς νέας ταύτης κατὰ πάντα ἀρτίας καὶ ἐπιστημονικῶς ἀψόγου ἐκδόσεως τῶν Εὐχῶν καὶ ὕμνων τοῦ ἁγίου Συμεῶν, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, δύναται καὶ ὁ μὴ εἰδικὸς λειτουργιολόγος ἢ τῆς Χριστιανικῆς Γραμματείας εἰδήμων νὰ ἀντιληφθῇ διεξερχόμενος καὶ μόνον τοὺς ἐν τέλει Πίνακας τῶν Εὐχῶν καὶ ὕμνων καὶ τὸν Πίνακα τῶν περιεχομένων.

Ἐν τῇ Εἰσαγωγῇ ὁ δόκιμος συγγραφεὺς λόγον ποιεῖται περὶ τε τῶν ἐκδιδομένων Εὐχῶν καὶ ὕμνων καὶ ἀναλυτικώτερον περὶ τῆς χειρογράφου παραδόσεως, μετὰ περιεκτικῆς ἀναλύσεως τῶν περιεχομένων ἐκάστου κώδικος. Δὲν παραλείπει νὰ σημειώσῃ

τά πρότερον τύποις εκδοθέντα και ἄτινα ἐπανεκδίδει ὁ συγγραφεὺς, ὡς και νὰ χαρακτηρίσῃ πρεπόντως τὴν ὑπ' αὐτοῦ χρησιμοποιηθεῖσαν μέθοδον ἐκδόσεως.

Ὁ σ. εἶναι κάτοχος τοῦ τρόπου τῆς φιλολογικῆς και κριτικῆς ἐκδόσεως τῶν λειτουργικῶν κειμένων. Ὁ πλούσιος ὀπλισμὸς τοῦ apparatus criticius και μάλιστα ἡ ἀγιογραφικὴ ἐνημέρωσις σχεδὸν εἰς πᾶν ἐκ τῆς Ἀγίας Γραφῆς εἰλημμένον λῆμμα δεικνύει τὴν ἀκριβολόγον διάθεσιν τοῦ σ., ὅστις ἀποδεικνύεται οὕτως ἐπιμελὴς και μετ' ἐπιστασίας και ἀκριβείας ἐργαζόμενος ἐπιστήμων. Ἴσως θὰ ἠδύνατό τις νὰ θεωρήσῃ ὡς περισσὴν τὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λήμματος ἐν τῷ αὐτῷ κειμένῳ διδομένην παραπομπὴν εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν. Φερ' εἰπεῖν ἐν σελ. 61, 13, ἡ λέξις «ἀγαθός» και πολλάκις ἀλλαχοῦ. Παρὰ ταῦτα τὸ πλεῖον, ἐνῶ βοηθεῖ, οὐδέποτε βλάπτει. Τοῦναντίον τὸ παραλειπόμενον ζῆμιοι τὸ ἄρτιον τῆς ἐκδοτικῆς προσπάθειας.

Ὁ διὰ μικρῶν ἀστερίσκων χωρισμὸς τῶν στίχων τῶν Ὑμνων ὑποβοηθεῖ εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ τονικοῦ ρυθμοῦ, ὃν χρησιμοποιεῖ ὁ ὕμνογράφος.

Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἐν τῷ Β' τόμῳ ὁ σ. θὰ περιλάβῃ ἀναλυτικὸν ἀλφαβητικὸν πίνακα τῶν λημάτων. Θὰ συνιστῶμεν δέ, ὅπως προσπάθησῃ νὰ ἀνεύρῃ τὴν σχέσιν φράσεων, λέξεων σπανίων ἢ ἀκόμη και ὄρων ἢ ἐννοιῶν θεολογικῶν τῶν Ὑμνων τοῦ Συμεῶν πρὸς ρητορικοὺς λόγους μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ἢ και Ὑμνους ἐτέρων πρὸ αὐτοῦ ὕμνογράφων, ὥστε νὰ δύναται τις ἐκ τῆς συγκρίσεως νὰ διαπιστώσῃ τὸ μέγεθος τῆς προσωπικῆς συμβολῆς τοῦ ὕμνογράφου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Συμεῶν.

Ὁ κ. Ἰ. Μ. Φουντούλης, ἐντεταλμένος ἄχρι τοῦδε ὑφήγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐξελίχθη πράγματι εἰς ἐξαιρετικὸν ἐρευνητὴν ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς Λειτουργιολογίας, τῆς Ὑμνογραφίας και τῆς Ἀγιολογίας. Διὰ τῶν ἐκδοτικῶν του μελετῶν ἀποδεικνύεται οὕτως και κάτοχος τῆς ἑλληνικῆς Παλαιογραφίας και τῆς καθόλου τεχνικῆς τῆς ἐκδόσεως κειμένων λειτουργικῆς ὑφῆς.

Ἡ ὑπὸ τοῦ σ. ἐκφραζομένη εὐχή, ὅπως αἱ Εὐχαὶ και οἱ Ὑμνοι τοῦ Συμεῶν εὐρωσί ποτε ἐπίσημον εἰσδοχὴν ὑπὸ τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐν τῇ θείᾳ Λατρείᾳ, εἶναι και ἡμετέρα εὐχή και ἀσφαλῶς παντὸς εἰδήμονος.

Τὸν κ. Ἰ. Μ. Φουντούλην χαρακτηρίζει φιλεργία, ἐπιμέλεια, ἀκριβολογία και σοβαρότης ἐν τῇ διατυπώσει τῶν ιδεῶν του. Ὡς τακτικὸς συνεργάτης τῶν περιοδικῶν «Ἐκκλησία» και «Ἐφημέριος», ἐτι δέ και τῆς «Θεολογίας», ἐπεβλήθη και τοῖς πολλοῖς, πολλαχόθεν δέ φθάνουσιν ἀναφοραὶ ἀναγνωρίσεως και ἐκτιμήσεως τῶν ὑπ' αὐτοῦ γραφομένων.

Ὁ γηραιὸς διδάσκαλος αὐτοῦ Καθηγητῆς κ. Παν. Ν. Τρεμπέλας, εἰς ὃν ἀφιεροῖ ὁ σ. τὸ μετὰ χεῖρας πόνημά του, ἔστω δι' αὐτὸν και ὑπόδειγμα φιλεργίας και ζήλου και ἀγάπης και πλουσίας περαιτέρω λειτουργικῆς παραγωγῆς.

ΚΩΝ. Γ. ΜΠΟΝΗΣ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

«ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκδιδόμενον κατὰ δεκαπενθήμερον

ΕΠΟΙΤΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος **ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ**

† Ὁ Τρίκης και Σταγῶν **ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ**

† Ὁ Νικοπόλεως και Πρεβέζης **ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ**

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΩΝ. Γ. ΜΠΟΝΗΣ

Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

A) Ἑσωτερικοῦ : Δραχμαὶ 100 ἑτησίως.

B) Ἐξωτερικοῦ : Δολλάρια 4 ἑτησίως.

Τιμὴ ἐκάστου τεύχους μετὰ τοῦ «ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ»
δρχ. 6.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑπ' ἀριθμ. 126 περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπίσημα ἔγγραφα.

Πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκτάκτου Συνελεύσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (1-10 Μαρτίου 1959).

Ἐγκύκλιοι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Παρατηρήσεων στήλη.

Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά.

Βιβλιοκρισίαι.

Προκηρύξεις ἐκλογῆς ἱερέων.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
Ἀθῆναι, Ἰασίου 1 — Τηλέφ. 710.734.